

பறாளை ஷ்நாயகர் பள்ளி

மீள் பதிப்பு
பிரதீதச செயலகம்
வலி.கீழற்கு,
சங்காளை.

பறாளை விநாயகர் பள்ளு

மீள் பதிப்பு
பிரதேச செயலகம்,
வலி.மேற்கு,
சங்காளை.

நூல் விபரம்

- நூல் :- பறாணை விநாயகர் பள்ளு
- ஆசிரியர் :- நல்லூர் சின்னத்தம்பிப்புலவர்
- பக்கங்கள் :- 120
- மீள்பதிப்பு :- பிரதேச செயலகம்,
வலி.மேற்கு,
சங்காணை.
மார்கழி, 2016.
- பிரதிகள் :- 286
- தாள்வகை :- 70gms
- நிதி அனுசரணை :- பண்பாட்டலுவல்கள் திணைக்களம், வடமாகாணம்.
- உரைவிளக்கம் :- தி.பொன்னம்பலவாணர், பொன்னாலை.
- அச்சுப்பதிப்பு :- தீபம் பிறிண்டேர்ஸ்,
717, K.K.S வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.
- முதற்பதிப்பு :- 1889ஆம் ஆண்டு
- 2ம் பதிப்பு :- 1932ஆம் ஆண்டு
- 3ம் பதிப்பு :- 1956ஆம் ஆண்டு
- செய்யுள் பதிப்பு :- 1998ஆம் ஆண்டு

மீள்பதிப்பின் உள்ளே.....

- 1) அணிந்துரை
- 2) பறாளை விநாயகர் ஆலயத்தினரின் வாழ்த்துச் செய்தி
- 3) பிரதேச செயலரின் வாழ்த்துச் செய்தி
- 4) மீள் பதிப்புரை
- 5) உரையாசிரியர் குறிப்புரை
- 6) நூலாசிரியர் சரித்திரம்
- 7) பறாளைத் தலைகிமை
- 8) பள்ளஞ்ச் சிறப்பு
- 9) செய்யுள், பதவிளக்கம், உரைவிளக்கம்

அணிந்துரை

“பறாணை விநாயகர் பள்ளு”

ஈழத்துத்தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றிலே ஒல்லாந்தர் ஆட்சிக்காலம் பலவழிகளிலும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த காலப்பகுதியாகக் காணப்படுகின்றது. யாழ்ப்பாண மன்னர்கள் காலத்தின் பின் ஓரளவுக்குச் சமய சமூக பண்பாட்டு இலக்கியத் துறைகளிலே மாற்றமும் வளர்ச்சியும் காணப்பட்ட காலப்பகுதியாக இதனைக் குறிப்பிடலாம். தமிழ்க்கல்வியும் சைவசமயமும் அபிவிருத்தி அடைய இலக்கியங்களும் புதுவாகத் தோன்றின. வழிபாட்டு முறைகள், தலமகிமைகள், வைத்தியம், சோதிடம், தனிமனித குடும்ப வரலாறுகள் முதலான துறைகளிலே இலக்கியங்கள் தோன்றின. இந்த வகையிலே தான் நாம் பறாணை விநாயகர் பள்ளு என்னும் இலக்கியத்தையும் நோக்க வேண்டும்.

ஒல்லாந்தர் காலத்துப் பெரும் புலவரான நல்லூர்ச் சின்னத்தம்பிப் புலவர் இப்பள்ளினைப் பாடினார். இவர் கல்வனை அந்தாதி, கரவை வேலன் கோவை, மறைசை அந்தாதி முதலிய இலக்கியங்களையும் படைத்துள்ளார்.

போர்த்துக்கேயர் காலத்து இலக்கியங்களிலே நமக்குக் கிடைக்கும் ஞானப்பள்ளு கிறிஸ்தவமதச் சார்புடையது. அதற்கு முன் தோன்றிய கதிரை மலைப்பள்ளு தமிழிலே தோன்றிய பள்ளுப் பிரபந்தங்களிலே காலத்தால் முந்தியது என்று கூறுவர்.

நாடக மரபும் வாய்மொழி இலக்கியமரபும் கலந்த எழுத்திலக்கியமாகப் பள்ளுப் பிரபந்தம் காணப்படுகின்றது. பள்ளுப் பிரபந்தத்தின் தோற்றத்திற்கான கூறுகள் தொல்காப்பியர் காலத்தில் இருந்தே வழங்கி வந்ததாக ஆய்வாளர்கள் சுட்டிக்காட்டுகின்றனர். தொன்மை வாய்ந்ததாகக் கூறப்படும் பள்ளுப் பிரபந்தத்திலே சின்னத்தம்பிப்புலவர் தமது கைவண்ணத்தினைத் திறம்படவே காட்டியுள்ளார்.

சின்னத்தம்பிப்புலவரின் கவித்துவ ஆளுமையை இப்பள்ளுப் பிரபந்தத்திலே பரக்கக் காணலாம். அத்துடன் அக்காலத்து வட இலங்கையின் பண்பாட்டு அம்சங்களையும் சின்னத்தம்பிப்புலவர் பதிவு செய்துள்ளார். உதாரணமாக மீன்களின் பெயர்கள், காணிகளின் பெயர்கள், நெல்லின் வகைகள், ஆட்பெயர்கள் முதலானவற்றைக் குறிப்பிடலாம்.

கவிச்சுவை நிரம்பிய இப்பள்ளுப் பிரபந்தத்தின் சிறப்பைக் காட்ட வகை மாதிரியாகச் சில பாடல்களைச் சுட்டிக்காட்டலாம்.

“பண்ணிற் தோயப் பொருள்முடிப்புக் கட்டிப்

பாடும் பாவலர்க்கு ஈந்திட என்றே

எண்ணிப் பொன்முடிப்புக் கட்டி வைத்தும்

ஈழமண்டல நாடெங்கள் நாடே”

“வெருண்டு வரியுடல் சுருண்டு துயில்புரி

விடங்கொ ளுரகமு நடுங்கவே

உருண்டு நிலமிசை புரண்டு நடைமலை

யுடைந்து விதலையொ டொடுங்கவே

மருண்டு குழியத ரிடங்கர் நெளிதர

வரம்பில் வனசரர் கலங்கவே

இருண்டு புவிமயில் கிழிந்து விடநிரை

யெழுந்து கனமழை பொழிந்ததே”

பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களிலும் அமைந்த பாடல்வகை ஈழத்துத் தமிழ்க் கவிதைப் பரப்புக்கு வளஞ்சேர்ப்பனவாய் அமைந்துள்ளன.

பள்ளுப்பாடல், பள்ளுப்பாட்டு, பள்ளுநாடகம் எனப் பலவாறு அழைக்கப்படும் இப்பள்ளு இலக்கியம் விவசாயப் பண்பாட்டோடு இணைந்து நடப்பது. மருதநிலப் பாங்கமைந்த சுழிபுரம் பறாளைப்பதியை முதன்மைப்படுத்திய இப்பிரபந்தத்திலே ஈழமண்டலப் பெருமையும், சோழமண்டலப் பெருமையும் பேசப்படுகின்றது. சுழிபுரத்திற்கும் சோழ நாட்டிற்கும் உள்ள உறவு இப்பாடல்களினூடு புலப்படுகின்றது. சோழபுரம் தான் மருவிச் சுழிபுரம் ஆனது என்று கூறுகின்றனர்.

ஓல்லாந்தர் ஆட்சிக்காலத்தில் பொன்னாலை வரதராஜப் பெருமாள் கோயில் சிறப்புற்றிருந்தமையையும் இப்பிரபந்தத்தினூடு காண முடிகின்றது. இலக்கியமாகவும், பண்பாட்டுப் பதிவாகவும், வரலாற்று ஆவணமாகவும் திகழும் இப்பள்ளுப்பிரபந்தத்தை மீளப்பதிப்பிக்கும் பணியை மேற்கொண்ட அனைவரையும் பாராட்டுகிறோம்.

பேராசிரியர் எஸ்.சிவலிங்கராசா
முந்நாள் தமிழ்த்துறை தலைவர்,
யாழ்.பல்கலைக்கழகம்.

வாழ்த்துச் செய்தி

யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தில் வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க திருத்தலங்களில் பறாளாய் அருள்மிகு ஈஸ்வர விநாயகர் திருக்கோவிலும் ஒன்றாகும். இத்திருக்கோவில் மூர்த்தி, தலம், தீர்த்தம் ஆகிய மூன்று விசேட அம்சங்களையும் கொண்ட ஒரு தலமாக மிளிர்வதைக் காணலாம்.

16ஆம் நூற்றாண்டில் அமைக்கப் பெற்ற இவ்வாலயம் 17ஆம் நூற்றாண்டில் ஒல்லாந்தர் இடிக்க முனைந்த போது ஈஸ்வர விநாயகர் அருளால் சேதம் எதுவுமின்றி ஆலயம் பாதுகாக்கப்பட்டது. பறாளாய் ஈஸ்வர விநாயகர் காக்கைப் பிள்ளையார், கண்ணைக்கொத்திப் பிள்ளையார் எனவும் போற்றப்படுவார்.

18ஆம் நூற்றாண்டில் நல்லூர் வில்வராஜ முதலியாரின் மகனும், ஆற்றல் மிக்க அறிஞருமாகிய சின்னத்தம்பிப் புலவர் ஈஸ்வர விநாயகர் மீது கொண்ட பக்தியினால் விநாயகரைப் போற்றி அவரைப் பாட்டுடைத் தலைவராக்கி “பறாளை விநாயகர் பள்ளு” என்ற பிரபந்தத்தைப் பாடியருளினார். கருத்தாழமும், சுவைமிக்கதுமான பாடல்கள் நிறைந்த பள்ளு, இலக்கியமாக மட்டுமன்றி பல்கலைக்கழங்கங்களிலும் போதிக்கப்பட்டு வந்தது. இப்பள்ளுப் பிரபந்தத்தில் சுழிபுரம் நகரின் சிறப்பும், வேளாண்மையின் மகிமையும் புகழ்ந்து பாடப்படுகின்றது.

பறாளை விநாயகர் பள்ளின் மூல நூலின் மூன்றாம் பதிப்பினையும் 1998 வெளிவந்த பதிப்பின் செய்யுள்களையும் தொகுத்து விளக்க வுரையுடன் வெளியிட எமது சம்மதத்தையும் நல் வாழ்த்தினையும் வழங்குகின்றோம். வலிகாமம் மேற்கு பிரதேச செயலகத்தினால் வடமாகாண பண்பாட்டு அலுவல்கள் திணைக்கள பிரதேச கலாசார அபிவிருத்தி ஆவணப்படுத்தல் நிகழ்ச்சித் திட்டத்தினூடாக “பறாளை விநாயகர் பள்ளு” எனும் பிரபந்தத்தினை மீள்பதிப்பு செய்ய முன்வந்தமையையிட்டு பெரும் மகிழ்ச்சியடைகின்றோம். இந்நூல் ஈழத்தில் சிறப்பாக போற்றப்பட்டு வருகின்றமையாலும், எமது எதிர்காலச்

சந்ததியினருக்கு சிறந்த வழிகாட்டலாக அமையும் என்ற நோக்கிலும் “பறாளை விநாயகர் பள்ளி” பிரபந்தத்தினை பதிப்பித்து விளக்கவுரையுடன் சிறப்பாக வெளியிட முன்வந்த வலிகாமம் மேற்கு, பிரதேச செயலர், அவருக்கு உறுதுணையாக இருந்த கலாசார உத்தியோகத்தர் மற்றும் அனைவரையும் பாராட்டுவதுடன் எமது பறாளை ஈஸ்வர விநாயகர் ஆலயம் சார்பான நல்வாழ்த்துக்களையும் நன்றியையும் தெரிவிப்பதில் மகிழ்ச்சியடைகின்றேன்.

இச்சந்தர்ப்பத்தில் எமது பீட்டனார் வைரமுத்து ஆறுமுகம் (பெரிய பரிகாரியார்) அவர்கள் சிவபதமடைந்து நூறு வருடம் 2017ம் ஆண்டு பூர்த்தியடையும் வேளையில் சங்கானைப் பிரதேச செயலகத்தினர் “பறாளை ஈஸ்வர விநாயகர் பள்ளி” பிரபந்தத்தினை தொகுத்து விளக்கவுரையுடன் அச்சிட்டு வெளியிட முன்வந்தமையையிட்டு மிகவும் பெருமையடைகின்றோம்.

15.12.2016

வைத்தியசூரி DR. டி.கயிலாயநாதன்,
ஆலய தர்மகர்த்தாவும் நிர்வாகியும்,
பறாளை ஈஸ்வர விநாயகர் ஆலயம்
சுழிபுரம்.

வாழ்த்துச் செய்தி

எமது பிரதேச செயலக பிரிவின் பழம் பெரும் கிராமங்களுள் ஒன்றான சூழிபுரத்தின் குக்கிராமமாக பறாளாய் விளங்குகிறது. அந்நியராட்சியில் ஈழத்து இலக்கியங்களின் வருகையில் ஒல்லாந்தர்காலம் மேன்மை மிக்கதாக தமிழறிஞர்கள் கருதுகின்றனர். இக்காலத்தின் பெரும் இலக்கிய புலமைகளில் ஒருவரான நல்லூர் சின்னத்தம்பிப் புலவரினால் பறாணைப் பதியுறை விநாயகரையும், பறாணை, சூழிபுரம், பொன்னாலை, வட்டுக்கோட்டை என அயலமைந்த கிராமங்களின் பெருமைகளையும் பிரதேச வேளாண்மையின் சிறப்பையும் பறைசாற்றும் வகையில் பாடப்பட்டதே பறாளாய் விநாயகர்பள்ளாகும்.

தற்காலத்தில் அருமையாக கிடைக்கும் இப்பள்ளு இலக்கியத்தை இலக்கிய ஆர்வலர்களுக்கும், ஏனையோருக்கும் கிடைக்கச் செய்யவேண்டும் என்பது எமது நீண்டகால அவா. இதற்கு 2016ஆம் ஆண்டின் பண்பாட்டலுவல்கள் திணைக்கள ஆவணப்படுத்தல் செயற்திட்டம் வழிசமைத்து இவ் முயற்சி இன்று நிறைவு பெறும் தருணம் மகிழ்வுக்குரியதும் கனதியானதுமாகும். மேலும் இதை காலத்திற்கேற்ற பொருத்தமான செயற்பாடாகவும் நான் கருதுகின்றேன்.

இவ் மீள்பதிப்புக்கென நல்ல அணிந்துரையினையும், இலகு நடையிலான உரைவிளக்கத்தையும் தந்த அறிஞர் பெருமக்கள், பறாளாய் விநாயகராலயத்தினர், மற்றும் கலாசாரப் பேரவை உறுப்பினர்கள் தக்க உதவியும், ஆலோசனைகளையும் வழங்கியிருந்தனர். பிரதேச செயலர் என்ற ரீதியில் இவர்களது பங்களிப்புக்களுக்கு எனது மனமாற்றந்த நன்றிகள். மேலும் இவ் மீள்பதிப்பு முயற்சி வெற்றி பெறவும் இதற்காக உழைத்த அனைத்துள்ளங்களுக்கும் எனது பாராட்டுக்களையும், வாழ்த்துக்களையும் தெரிவிப்பதுடன் இறைவனின் நல்லாசியையும் வேண்டி நிற்கின்றேன்.

சி.சோதிநாதன்,
பிரதேசசெயலர்,
வலி.மேற்கு,
எங்காளை.

மீள் பதிப்புரை

ஈழத்து இலக்கிய வரலாற்றில் ஒல்லாந்தர்காலப் பகுதியிலே வாழ்ந்ததாக வரலாற்றாசிரியர்கள் குறிப்பிடுகின்ற நல்லூர் சின்னத்தம்பிப் புலவர் எமக்களித்த பொக்கிசங்களுள் ஒன்றே “பறாணை விநாயகர் பள்ளு” எனப்படும் பிரபந்தமாகும். வலி.மேற்கு பிரதேசத்தின் தொன்மைக் கிராமங்களில் ஒன்றே சுழிபுரம். அதனுள் நெல் செய்கழனிகள் நிறையப் பெற்றதும் மருதத்தின் தண்நீழல் சூழ்ந்த சிறுகிராமமே பறாணை.

ஒல்லாந்து அரசின் அதிகாரிகளின் கண்ணை கொத்திச் சென்று “காக்கைகொத்திப் பிள்ளையார்” என வரலாற்றில் இடம்பெற்று விட்ட இப்பதியுறை தலைவனான இன்றைய ஈஸ்வர விநாயகரை பரஞ்சோதி விநாயகர் என விழித்து அவரை பாட்டுடைத் தலைவராக கொண்டு தன் பள்ளு பிரபந்தத்தை சின்னத்தம்பி புலவர் பாடியிருப்பதொன்றும் வியப்பிற்குரியதன்று. ஏனெனில் ஒல்லாந்தரசின் காலத்தில் பல சைவ ஆலயங்கள் முற்றாக இடித்தொழிக்கப்பட்ட போது இப்பதியின் புகழ் ஈழம் மட்டுமன்றி இந்துக்கள் வாழ் தேசமெங்கும் சின்னத்தம்பியின் காலத்திலேயே பரம்பி இருத்தல் வேண்டுமன்றோ. எனவே, பள்ளின் ஆசிரியரின் பார்வை பறாணையில் படுவது ஒன்றும் அதிசயமில்லை.

எமது பிரதேச செயலகமும் பேரவையும் பண்பாட்டலுவல்கள் திணைக்கள 2016ஆம் ஆண்டின் ஆவணப்படுத்தல் செயற்திட்டத் திற்கான ஒதுக்கீட்டு நிதியில் பழமையான இந்நூலை மீள்பதிப்பு செய்யும் முயற்சியில் இறங்கியபோது விநாயகரின் அருளும் தோன்றாத் துணையாக பின்வந்த செய்திகூட சுவாரசியமானது. கலாசார பேரவையின் உறுப்பினர்களான சுழிபுரத்தைச் சேர்ந்த திரு.ஆ.கனகரட்ணம் அவர்களும், அராலியைச் சேர்ந்த திரு.இ.சரவணபவன் அவர்களும் இந்நூலின் பிரதி ஒன்றைப் பெறுவதற்கு உதவி இருந்தனர். மேலும் இவ் முயற்சிக்கு எமது நிர்வாக கிராம அலுவலர் திரு.ம.ஸ்ரீமுருகவேள் அவர்கள் ஆலய குருவான பிறைகுடிக் குருக்களுடனும் பண்டிதமணியின் நேரடி மாணாக்கருள் இன்று உயிர் வாழ்கின்ற பண்டிதை பாக்கியத்துடனும்

தொடர்பு கொண்டு இந்நூல் தொடர்பான அடிப்படைத் தகவல்களை பெறுவதற்கு உதவியிருந்தவர்.

சுழிபுரம் பிரதேச சபையின் உப அலுவலக பொதுநூலகத்திலும், வட்டுக்கோட்டை பொது நூலகத்திலும், யாழ். பல்கலைக்கழக பிரதான நூலகத்திலும் 1956ஆம் ஆண்டு சுழிபுரம் சங்கத்தாரால் வெளியிடப்பட்ட 3ஆம் பதிப்பின் பிரதிகளினை அருமையாகக் காணமுடிந்தது. அதனைப் பதிப்பித்தவரும் ஈழத்திலும் தமிழகத்திலும் எம் தமிழிலக்கியங்களைப் பதிப்பிப்பதில் சிறப்பு பெற்று இருந்த சே.வே.ஜம்புலிங்கம்பிள்ளை அவர்கள், “இறுதியில் சில பாக்கள் சிதைந்தன” என குறிப்பிட்டு இருப்பதுவும் அதற்கான பதிப்புரையில் முன்னைய மூலபாடம் ஏட்டுப் பிரதியாகவிருந்தழிந்து போனமை பற்றியும் 1ஆம், 2ஆம் பதிப்புக்கள் (1889), (1936) கிடைப்பதற்கு அருகியுள்ளன என குறிப்பிட்டிருப்பதுவும் கண்டு கொண்டோம்.

இன்று 60 வருடங்கள் கடந்த பின் 3ஆம் பதிப்பின் செய்யுள் களையும் அதற்கான பதவிளக்கங்களையும் மட்டும் காண முடிவதையும் 1998 இல் அறங்காவலர் சபை வெளியீடாக வந்த நூலில் 3ம் பதிப்பிலுள்ள 126 செய்யுள்களுடன் பின்னே இணைத்துள்ள 6 செய்யுள்கள் சேர்ந்து 132 செய்யுள்கள் மட்டுமாக பதிக்கப்பட்டு அவையும் அருந்தலாக கிடைப்பதையும் நாம் கண்டு கொண்ட போது எமது செயற்பாடு மேலும் விரிவு பெற வேண்டியதன் நிலை எமக்குப் புரிந்தது.

எவ்வாறெனினும் இதன் மூலபாடத்தை அன்றி முதற்பதிப்பை பெறுவதற்கான முயற்சியுடனும் கிடைக்கின்ற பதிப்பு மற்றும் வெளியீடுகளுடன் இருக்கின்ற செய்யுள்களை மீள்பதிப்பு செய்வதற்கான ஆலோசனையை இன்று ஈழத்து இலக்கியத்துறை சார்ந்த விடயங்களை பல்கலைக்கழக மட்டத்திலும் அதற்கு வெளியிலும் எடுத்து செல்பவரும் பரந்த அறிவும் ஆளுமையும் கொண்ட பேராசிரியர் எஸ்.சிவலிங்கராசா அவர்களுடன் ஆலோசனையைப் பெறுவது என்றும் இந்நூலிற்கு இன்று கிடைக்கின்ற 132 தனி செய்யுள்களும் உரைவிளக்கமின்றி கிடைப்பதனால் பொன்னாலை ஊரைச் சேர்ந்தவரும் தமிழறிவு நிரம்பியவருமான

பண்டிதர் தி.பொன்னம்பலவாணரின் உரையை கோரிப் பெறுவது என்றும் தீர்மானித்தோம். இவையாவும் அப்பறாளை பதியுறை இறையின் அருளால் எமக்கு கிட்டின. மேலும் கிடைப்பனவற்றை வைத்தே மீள்பதிப்பு ஒன்றை தொகுத்து வெளியிட முடியும் எனும் நிலைமை ஏற்பட அதுவும் சாதகமாயிற்று.

இப்பதிப்புக்கு அணிசெய்யும் வகையில் அணிந்துரை தந்த பேராசான் எஸ்.சிவலிங்கராசா அவர்களுக்கும் தனது முதுமைநிலை, ஆலய சேவைகளிற்கு மத்தியிலும் எமக்கு இப்பதிப்பின் செய்யுள்களுக்கு இலகு நடையிலான உரைவிளக்கத்தை எழுதித் தந்ததுடன் உரையாசிரியர் குறிப்புரையையும் வழங்கிய மதிப்புக்குரிய பொன்னாலையூர் பண்டிதர் தி.பொன்னம்பலவாணர் அவர்களுக்கும், 1998ஆம் ஆண்டில் வெளிவந்த அறங்காவலர் சபையின் வெளியீட்டில் இடம்பெற்ற 6 செய்யுள்களையும் எமக்கு வழங்கி அவற்றையும் இணைத்து பதிப்பிக்க சம்மதித்து வாழ்த்துச் செய்தியையும் வழங்கியிருந்த ஆலய அறங்காவலர்களுக்கும் எமது மனமார்ந்த நன்றிகள்.

நிறைவாக இவ் முயற்சிக்கு நாம் முயன்றபோது அதற்கு அனுமதியும், ஆலோசனைகளையும் வழங்கி தொடர்ந்து சகல வழிகளிலும் எமை ஊக்குவித்துவரும் வலி.மேற்கு பிரதேசசெயலரும், கலாசார பேரவையின் தலைவருமான திரு.அ.சோதிநாதன் அவர்களுக்கும் எமது நன்றிகள். இவ் ஆவணப்படுத்தல் செயற்பாட்டிற்கு பக்கபலமாக துணை நின்ற எமது செயலக கலாசார பிரிவு சார் அலுவலர்கள் மற்றும் கலாசார பேரவையினர்களும் எம் நன்றிக்குரியவர்கள்.

த.சிவலதான்,
கலாசார உத்தியோகத்தர்,
வலி.மேற்கு, சங்காலை.

உரையாசிரியர் குறிப்பு

தமிழ் இலக்கிய வகைகளுள் பேரிலக்கியம் சிற்றிலக்கியம் என்ற இருவகை உண்டு. சிலப்பதிகாரம் - கம்பராமாயணம் முதலின பேரிலக்கியங்களாகும்.

பிள்ளைத்தமிழ், கலம்பகம், பள்ளு, தூது, கோவை முதலியன சிற்றிலக்கியங்களாகும்.

சிற்றிலக்கியங்கள் இலக்கியச் சுவையுடன் நாட்டியல்பு, மக்கள் தன்மை, அக்கால சமூக நிலை போன்ற பலவற்றை வெளிப்படுத்துகின்றன.

இக்காலத்தில் சிற்றிலக்கியங்களைக் கற்று மகிழ்வதும், அவற்றிலுள்ள சிறப்புக்களை மதித்துப் பாதுகாத்து, வருங்காலத்தவர்க்குக் கிடைக்கச் செய்வதும் மிகக் குறைந்துள்ளது. இப்படிக் குறைந்ததால் நம் முன்னோர் சிறப்புக்களையும், இலக்கியச் சுவையினையும் அறியாது நட்ப்படுவது மட்டுமன்றி நம் அறிவைக் கூர்மைப்படுத்தி அதனால் கிடைக்கும் சிறப்பையும் இழப்பவராகின்றோம்.

பறாண விநாயகர் பள்ளைப் படித்த உடனே முதலில் வெளிப்படுவது அந்நூலை இயற்றிய புலவரின் ஆற்றல் பெருமை என்பனவேயாகும்.

செய்யுள் இயற்றும் ஆற்றலுக்கு அப்பால் பல விடயங்களில் தெளிவான அறிவும் அவ் அறிவை வெளிப்படுத்தும் உத்தியால் கற்பவரின் மனம், அறிவு, விவேகம் என்பவற்றை உயர்வுறச் செய்தலும் சாதாரணமான திறமை அன்று. இந்நூலின் காப்புப் பகுதியில் திருமால், விநாயகர், நடராசர், சிவகாமித்தாயார் என்போர் துதிக்கப்பட்டிருக்கின்றனர்.

இதிலுள்ள விநாயகர்துதி முதல் மிகப் பல இடங்களில் பறாண விநாயகர் பரஞ்சோதி விநாயகர் என்றே சுட்டப்பட்டுள்ளார். இக்காலத்தில் பறாண விநாயகர் ஈசுர விநாயகர் என்றே அழைக்கப்படுகின்றார். சின்னத்தம்பிப் புலவர் காலத்தில் ஈசுர விநாயகர் என்ற வழக்கம் சிறிதும் இல்லை என்று தெளிவாகத் தெரிகின்றது.

இக்காலத்தில் ஈசுர விநாயகர் என்பதோடு பரஞ்சோதி விநாயகர் என்றும் வழங்குவது சிறப்பு என்பதை இந்நூல் வலியுறுத்துகின்றது எனலாம். அத்துடன் பரஞ்சோதி விநாயகர் என்ற பெயர் அழகும் பெருமையும் உடையது என்பதில் ஐயமில்லை. சிவகாமி அம்மை துதியில் “தென் பறாளை பரஞ்சோதி அன்னை” என்கிறார் புலவர். இதுபோல் நூல் முழுவதிலும் நூற்றுக்குக் குறையாத இடங்களைக் காண இயலும்.

பள்ளியர் தோற்றம், ஈழ மண்டல, சோழ மண்டலச் சிறப்புக்கள் முதலியன இலக்கியச் சுவையுடன் திகழ்கின்றன. இலக்கியத்தை இரசிக்கும் தமிழறிவு உடையவர்கள் இக்காலத் தொலைக்காட்சியில் இயற்கை அழகு, குடும்பச்சண்டை முதலியவற்றை கண்டு மகிழ்வது போல் மகிழலாம்.

விநாயகரைப் பற்றிய நுட்பங்கள், சிறப்புக்களைக் கூறும் புராணம், சாத்திரம் போன்றவற்றில் 16 வகைத் தோற்றம், 32 வகைத் தோற்றம் என்பன விபரிக்கப்பட்டிருக்கும். அப்படியான தோற்றங்களை வர்ணித்து அவை எல்லாம் பறாளை விநாயகர் தோற்றமே என்பது கூறுகின்றது இந்நூல்.

ஆலயத்தில் குறிப்பிட்ட ஒரு தோற்றம் இருந்தாலும் அத் தோற்றத்திலேயே பிற தோற்றங்களையும் கற்பனை பண்ணிக் காணும் இலக்கியபோக்கு - இலக்கியக்கண் - இந்நூலைப் படிப்பவருக்குக் கிடைக்கச் செய்கிறார் சின்னத்தம்பிப்புலவர்.

இப்பிரபந்தத்தில் பல இடங்களில் பொன்னாலை வரதராசப் பெருமான் காட்சியளிக்கிறார். “பஞ்சவர்தூது உரைத்த வன் பொன்னாலை வாழும் பவளவாய் முகில் மருகன்” என்று ஒரு பாடல் தொடங்குகின்றது.

குயில் கூவுதல் என்னும் பகுதியில் ஆயிரம் பசுவாய் எனத் தொடங்கும் பாடலில் “பொன்னாலையம் பதி வாழவே கூவு குயிலே” என்று உள்ளது. இதேபோல் திருக்கோணமலை சிவாலயத்துக்கும் ஒரு பாடல் பாடிய புலவர் திருக்கேதீச்சரத்துக்குப் பாடவில்லை. காரணம் புலவர் காலத்தில் திருக்கேதீச்சரத்தில் ஆலயம் இருக்கவில்லை.

இந்நூலில் மழை வேட்டல் எனும் பகுதியில் உள்ள சில பாடல்கள் பறாணைய் விநாயகர் அடியார் அனைவரும் மனனம் செய்து தமக்கும்

நாட்டுக்கும் மழை தேவைப்படும் காலங்களில் பல தரம் பாராயணம் செய்து பறாணை விநாயகர் அருளால் மழை வளம் பெற உதவும் அமைப்பில் உள்ளன.

ஒரு பாடலில் மழைக் கடவுளாகிய வருணனை அழைத்து மழை வேண்டுகின்றனர்.

அடுத்த பாடல் மழைக்கு மாறான கிரக நிலைகளைச் சுட்டிக் காட்டிய வருணதேவன் என்னால் உங்கள் பொருட்டு மழை தர இயலாது. ஆனால் நீங்கள் பறாணை பரஞ்சோதி விநாயகரை வேண்டினால் அவர் உங்களுக்கு மழையை அருள்வார் என்று கூறிச் செய்வதாக உள்ளது. அடுத்த பாடலில் பறாணை விநாயகரிடம் மழை வேண்டிப் பிரார்த்திக்கின்றனர். விநாயகர் மழையை அருளுகின்றார். விநாயகர் அருளால் பொழியும் மழையின் இயல்பையும் மழை வெள்ளம் ஆறாக ஓடுவதையும் ஒரு பெருங்காப்பியப் புலவன் புனைவது போலப் புலவர் பாடியுள்ளார்.

இப்பிரபந்தத்தில் உள்ள 65,66,67,68,69,70,71,72,73ஆம் பாடல்களை தனிப்பிரசுரமாக்கி மக்களுக்குக் கிடைக்கச் செய்வதும் அவற்றை மக்கள் மழை வேண்டும் காலங்களில் தனித்தும் பலர் சேர்ந்தும் பாராயணம் செய்தும் பயனடையலாம்.

இதேபோல நெல் விதைக்க முகூர்த்தம் கேட்டல் என்னும் பகுதியுள்ள பாடல் நெல் விதைக்கச் சிறந்த நாள்களைச் சுட்டுகின்றது.

மழை பெய்த பின் உழவு செய்கின்றார்கள், நெல் விதைக்கிறார்கள், நாற்று நடுகிறார்கள், பின் நெல் விளைகின்றது. விளைந்த நெல்லை அறுவடை செய்கின்றார்கள். இவ்வளவு நிகழ்ச்சிகளும் இப்பிரபந்தத்தில் அழகிய இலக்கியக் காட்சிகளாக நயக்கும்படி பாடப்பட்டுள்ளன.

இவ்வகையில் சில பாடல்கள் சிதைந்து விட்டன என்று நூல் நிறைவடைகின்றது.

அறுவடை செய்த நெற் பயிர்களை நெல் மணியாக்கல், அந்த நெல்லை கூலிக்காகவும், அரச திறைக்காகவும், பிற தேவைகளுக்காகவும் பங்கு செய்தல், மீதியைச் சேமித்தல், வாழ்த்தல் என்னும் பகுதிக்குரிய பாடல்கள் சிதைந்திருக்க வேண்டும். இருக்கிற பாடல்களை அறிந்து,

சுவைத்து, அவற்றின் போதனையைப் பயன்படுத்துபவர்க்கே சிதைந்த பாடல்களுக்காக கவலைப்பட நியாயம் இருக்கும். கிடைத்திருக்கும் இப்பள்ளுப் பிரபந்தம் போல் பிற பள்ளுப் பிரபந்தங்களும் உலா, தூது, கலம்பகம், கோவை, ஊஞ்சல் போன்ற கிடைக்காத பிரபந்தங்களைக் கிடைக்கும்படி முயன்று வெல்ல வேண்டிய அதே சமயம் இக்காலத்திலும் பிரபந்தம் பெரிய கோவில்களைக் குறித்து ஒவ்வொரு வகைப் பிரபந்தமாவது உண்டாக்க முயல வேண்டும். ஆங்காங்கு உள்ள தமிழ் புலவர்கள் பிரபந்தங்களைப் பற்றி அறிந்து பாட நம் தமிழ் சமுதாயம் பொறுப்பாக இருக்க வேண்டும்.

அக்காலத்தில் ஒரு செல்வந்தர் வண்ணார்பண்ணைக்கணேசையர் என்பவர் சின்னத்தம்பிப் புலவரின் புலமையைக் கௌரவித்து பண்டாரக்குளம் என்னும் வயல் ஒன்றைப் பரிசாகக் கொடுத்த செய்தி இந்நூல் முற்பகுதியில் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. இச் செய்தியால் புலவரின் புலமைச் சிறப்பும், புலமையைக் கௌரவிக்கும் செல்வரின் கொடைச் சிறப்பும் வெளிப்படுகின்றது. இதுபோல் இக்காலப் புலவர்களின் புலமைச்சிறப்பும் செல்வந்தர்களின் தமிழ் அபிமான வள்ளண்மைச் சிறப்புக்களும் வெளிவர வேண்டும்.

தி. பொன்னம்பலவாணர்,

பொன்னாலை.

28.12.2016.

பதிப்புரை

விநாயகனே வெவ்வினையை வேறுக்க வல்லான்
விநாயகனே வேட்கை தணிவிப்பான் - விநாயகனே
விண்ணிற்கும் மண்ணிற்கும் நாதனுமாந் தன்மையினாந்
கண்ணிற் பணியின் கனிந்து.

இப்பிரபந்தம் பண்டை நாளில் ஏட்டுப் பிரதியாயிருந்த போது யாழ்ப்பாணத்திலுள்ளவர்களால் சிரமத்தோடு பெற்றுப் படிக்க நேர்ந்தது. இதனை நீக்க சுழிபுரம் ச.சிவப்பிரகாச பண்டிதர் தமது நண்பர் வே.இரத்தினபிள்ளையின் வேண்டுகோளின்படி பல ஏட்டுப் பிரதிகளைப் பரிசோதித்து விரோதி வருடம் (1889) சென்னையில் அப்போதிருந்த சபாபதிநாவலரின் சித்தாந்த வித்தியாநுபாலன யந்திரசாலையில் அச்சிட்டு முதன் முதல் வெளியிட்டார்.

அப்பதிப்புப் பிரதிகள் மறைந்தமையால் பிரசோற்பத்தி வருடம் (1932)ல் யான் இரண்டாம், பதிப்பாகக் குறிப்புரை, பறாளைத்தலமகிமை, ஆசிரியர் சரித்திரம், பள்ளுச்சிறப்பு முதலியவற்றோடு எனது நண்பரும், சபாபதிநாவலரின் மருகரும், முதற்பதிப்பை அச்சிட்ட சிவப்பிரகாச பண்டிதரின் தமையனார் குருமாரருமாகிய அ.சிவகுருநாதன் மலேய சுழிபுர ஐக்கிய சங்கத்தினரிடம் பெற்று பொருளுதவி கொண்டு சென்னையில் அச்சிடலானேன்.

நாளடைவில் அப்பிரதிகள் செலவானபடியால் அந்நூல் இறந்துபடாமற் காப்பதற்காக நண்பர் கடந்த சில ஆண்டுகளாகப் பெருமுயற்சி செய்தனர். சுழிபுரத்திலுள்ள சில சிவநேயர்களோடு கூறி வற்புறுத்தினர். சுழிபுர சங்கத்தினருக்கு விண்ணப்பித்தனர். இவரது விடா முயற்சிக்கு அவர்கள் இணங்கி மூன்றாம் பதிப்பைத் தங்கள் செலவில் அச்சிடுவதாகப் பொருளுதவி புரிந்தனர். அவர்களுக்கும் நண்பர் சிவகுருநாதனுக்கும் பரஞ்சோதிப்பிரான் திருவருள் பாலிப்பாராக.

இச்சீரிய நூலுக்கு அரும்பதக் குறிப்புரையும், பள்ளுச் சிறப்பும் எழுதியுதவிய நண்பர்கள் திருவாவடுதுறை ஆதீனவித்துவான் திருநெல்வேலி சிதம்பர ராமலிங்கம்பிள்ளை, சென்னைத் தமிழ்ப்பண்டிதர்

கொ.இராமலிங்கத்தம்பிரான் ஆகிய இருவரும் இம்மூன்றாம் பதிப்பைக் காணாமற் சிவபதமடைந்தமைக்கு வருந்துகின்றேன்.

பறாளைத் தலமகிமை நண்பர் வடகோவை அ.சிவகுருநாதனால் புதுப்பிக்கப்பட்டது. ஆசிரியரின் சரித்திரம் கன்னாகம் குமாரசுவாமிப் புலவரின் புலவர் சரித்திரத்தைத் தழுவி எழுதியதாகும்.

இந்நன்முயற்சியில் யான் இருமுறை ஈடுபடும்படி நேர்ந்தமைக்கு கணபதியை வாழ்த்தித் துதிக்கின்றேன். இந்நூற் பதிப்பு மேலும் மேலும் வருதாக! அப்பதிப்புகளைச் சுழிபுரச் சங்கத்தினர் உரிமை பாராட்டி வெளியிடுவாராகவும் இந்நூல் வேளாண்மையைச் சிறப்பிப்பதால் இதனைப் பள்ளிமாணவரும் பிறரும் படித்து உய்யலாம்.

உழுதுண்டு வாழ்வதற் கொப்பில்லை கண்டிர்

பழுதுண்டு வேறோர் பணிக்கு.

திருமயிலை

சே.வே.ஜம்புலிங்கம்பிள்ளை.

மன்மத, ஹைப்பூசல்

27.01.1956.

(3ஆம் பதிப்பின் பதிப்புரை மீள்பதிப்பு செய்யப்படுகிறது)

சின்னத்தம்பிப் புலவர் சரித்திரம்

இவருர் யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள நல்லூர், குலம் வேளாளர் குலம். சமயம் சைவம். காலம் இற்றைக்கு 180 வருடங்களுக்கு முன்னென்பர். இவர் அக்காலத்து உலாந்த அரசினாற் பாராட்டப்பட்ட பிரபுக்களுள் ஒருவரும், யாழ்ப்பாணத்திற் கல்வியை விருத்தி செய்த தமிழரசர்களுள் முதன்மையான பரராசசேகரன் செகராசசேகரன் என்னும் இரு சகோதரர் வமிசத்தில் தோன்றினவரும், தமிழ் வித்துவானுமாக விளங்கியவருமான வில்லவராய முதலியாருக்கு மைந்தர், கலைமகளுளாற் கவி பாடுந்திறம் இளைமையிலேயே வாய்க்கப் பெற்றவரென்பர். இவர் ஏழு வயசளவில் வில்லவராய முதலியார் வீடு யாது என்று வினாவி வந்த புலவரொருவர்க்கு விடையாக அவர் வாசலிடைக் கொன்றை மரம் நின்றலை அடையாளமாகச் சுட்டிக்கூறி அதனையும் வருணித்து வெண்பா ஒன்று பாடினவர். அவ் வெண்பாவானது:

பொன்பூச் சொரியும் பொலிந்தசெழுந்தாதிறைக்கும்
நன்பூ தலத்தோர்க்கு நன்னிழலாம் - மின்பிரபை
வீசபுகழ் நல்லூரான் வில்லவராயன்கனக
வாசலிடைக் கொன்றை மரம்.

வில்லவராயர் வசித்த இடம் நல்லூர் வில்லடித்தெரு மாளிகையாம். சட்டைநாதர் கோயிலுக்கு மேற்கிலுள்ள கொண்டலடி வைரவகோயில் என்னும் இடத்தில் புலவர் பிரமசாரியாக வாழ்ந்தனரென்ப.

இவர் இயற்றிய வேறு நூல்கள் : மறைசை யந்தாதி, கல்வளையந்தாதி, கரவை வேலன் கோவை, நாலுமந்திரி கும்மி முதலியன. மறையை யந்தாதி வேதாரணியேசுரர் மேலது. இது இவர்தம் பதினைந்தாம் ஆண்டிற் சிதம்பரதரிசனம் செய்து மீளுங்கால், வேதாரணியத்திற் பாடப்பட்டதென்பர். கல்வளையந்தாதி சண்டிருப்பாயிலே கல்வளையிலிருக்கும் விநாயகர் மேலது. இது, இவர் தந்தையாரால் தொடங்கப்பட்டு விடப்பட்டிருந்ததை இவரால் முடித்துப் பூர்த்தி

செய்யப்பட்டதென்பர். கரவைவேலன் கோவை யாழ்ப்பாணத்திலே கரவெட்டியிலே செல்வராயிருந்த வேலாயுதப்பிள்ளை என்னும் பிரபு மேலது. நாலுமந்திரிகும்மி சண்டிருப்பாய் வேலுப்பிள்ளையால் 1934ல் அச்சிடப்பட்டுள்ளது. இப்பிரபந்தங்களினால் இவர் பாரதம், இராமாயணம் முதலிய இலக்கியங்களையும், எழுத்து, சொல், பொருள், யாப்பு, அணி என்னும் இலக்கணங்களையும் இனி துணர்ந்தவர் என்பது புலப்படுகின்றது.

இவர் தமிழ்ப் புலமைக்காக அக்காலத்துப் பிரபுவாய் விளங்கிய வண்ணார்பண்ணைக் கணேசையர் என்பவரால் பண்டாரக்குளம் என்னும் ஓர்வயல் இவருக்குப் பரிசாகக் கொடுக்கப்பட்டதென்பர். இவர் காலத்தில் விளங்கிய தமிழ்ப் புலவர்கள்: கூழங்கைத் தம்பிரான், சித்தாந்த சரபம் - சொக்கலிங்க தேசிகள் முதலியோர், விநாயகப் பெருமான் மீது இரு பிரபந்தங்கள் பாடியிருப்பதால் இவருக்கு அப்பெருமான் உபாசனாமூர்த்தி போலும்!

(ஆலம் பதிப்பின் படியான விபரம் மீள்பதிப்பு செய்யப்படுகிறது)

பறாளைத் தல மகிமை

யாழ்ப்பாணப் பட்டினத்துக்கு வடமேற்கில் சமுத்திரக் கரைக்குச் சமீபத்தில் தொல்புரம் சோழியுபுரமென இரண்டு ஊர்கள் இருக்கின்றன. இரண்டுக்கும் இடையில் உள்ள தூரம் ஒரு மைல். தொல்புரம் என்பது பழைய ஆசாரங்களை அநுட்டித்தவர்கள் இருந்ததினால் வந்த பெயரென்றும், சோழியுபுரம் என்பது இந்தியாவிலிருந்த சோழியர் இருந்ததினால் வந்த பெயரென்றும், சோழியுபுரம் சுழிபுரமென மருவியதென்றும் சொல்லுகிறார்கள். சுழிபுரம் முற்காலத்திய செந்தமிழ்க் கல்விக்கும் சைவாசாரத்திற்கும் உறைவிடமாக இருந்தது. இந்தச் சுழிபுரத்திலுள்ளது பறாளாய் என்னும் இடம். பறாளாய் என்பது பறாளை என மருவியது.

திசைமழுவனென்னும் ஒரு சிற்றரசன் அரசு செய்த இடம் இதற்குச் சமீபத்திலுள்ளது என்பர். இந்த இடம் இப்போது மழுவைக்காடு என்று சொல்லப்படும். இந்த இடத்தில் திசைமழுவன் காலத்தில் விளங்கிய சம்பேசுரன் என்னும் சிவாலயம் இருந்த இடம் அழிந்து கிடப்பதை இப்போதும் காணலாம். இன்னும் இதற்குச் சமீபத்தில் ஸ்ரீராமபிரான் பாதம் வைத்த காரணத்தால் திருவடி நிலை எனப் பெயர் பெற்ற ஒரு ஸ்தலம். இப்போதும் வழிபடப்பட்டு வருகின்றது. இத்தலம் யாழ்ப்பாணத்துக் கீரிமலையைப் போல் மூர்த்தி தலம் தீர்த்த விசேடங்கள் பெற்றது. இங்கே தான் பறாளை விநாயகர், முருகர் கோயில்களின் தீர்த்த உற்சவங்களும் பொன்னாலைக் கிருஷ்ணன் கோயில் தீர்த்த உற்சவமும் கொண்டாடப்படுவன. சம்புத்துறை என்றொரு கடற் துறைமுகமும் இதற்குச் சமீபத்திலுண்டு.

இந்தப் பறாளையில் ஒரு விநாயகராலயம் தமிழரசர் காலத்திற் கட்டப்பட்டிருந்தது. போர்த்துக்கேச அரசினர் மற்றைச் சைவாலயங்களை இடிக்கிற காலத்தில் இதனையும் இடிக்கத் தொடங்க, ஒரு காகம் வந்து இடிப்பித்த அதிகாரியினுடைய கண்ணைக் கொத்தி இடிக்க விடவில்லை. அதனால் அப்பிள்ளையாருக்கு கண்ணைக் கொத்திக் காக்கைப் பிள்ளையார் என்று பெயர் வழங்கலாயிற்று. விநாயகராலயத்திற்குச்

சமீபமாக முருகராலயமும் ஒன்றுளது. இவ்விரண்டாலும் களும் இருக்குமிடம் வயல் சூழ்ந்த மருதநிலம்.

இவ்வநாயகர் கோயில் காலகதியில் கிலமடைந்திருந்தது. ஐம்பது அறுபது வருடங்களுக்கு முன் ஒருவாறு புதுப்பித்துக் கும்பாபிஷேகம் முதலியன நடைபெற்றுள்ளன. இன்றும் நடைபெற வேண்டிய திருப்பணி வேலைகளுள்ளன. அவற்றுள் கோயிலுக்கின்றியமையாது வேண்டும் களஞ்சியம், மடப்பள்ளி இரண்டும் நெடுநாளாய்க் கிலமடைந்திருக்கின்றன. இதுவரை எவரேனும் இவைகளைத் திருத்திக் கட்டிக்கொள்ளாமையினால் போலும் மலேய சுழிபுர ஐக்கிய சங்கத்தார் பொதுநன்மை கருதிக் களஞ்சியம், மடப்பள்ளி வேலைகளை நிறைவேற்று தற்கு நன்கொடையாகப் பொருளுதவி செய்ய நிச்சயித்திருப்பது. இது இங்கே குறிப்பிடத்தக்கதொரு நற்செய்தியாகும். இந்த நல்ல சந்தர்ப்பத்தில் பொதுசன வழிபாட்டுக்கும் நன்மைக்குமுரிய இக்கோயிற் காரியங்களைக் கிரமம் தவறாது நன்றாக நடத்தும் பொறுப்புடைய பரிபாலகரும் உபயகாரரும் மற்றும் அபிமானிகளும் அறிவொற்றுமையோடு கலந்து செய்யப்போகும் தொண்டினை வியந்து இப்போது விஷயத்தில் அவர்களுக்கு ஊக்கமுண்டாகச் செய்தல் நன்றாம்.

மேலும் பறாளை விநாயகர் முருகர் பவனிவரும் தேர் விநோதமானது. முன்னாளில் வடதேசத்துச் சிற்பவிற்பன்னர்களால் அழகுபெற அமைக்கப்பட்ட சித்திர வேலைப்பாடுகளைக் கொண்டு விளங்குவது. ஆயினும் இப்போது திருத்தப்பட வேண்டியதாயிருக்கிறது. மலேய சுழிபுர ஐக்கிய சங்கத்தின் ஆதரவில் திருப்பணிகளுக்காகத் திரட்டப்படும் நிதியிருந்து இத்தேர்த்திருப் பணியாகிய புனருத்தாரண சற்கருமம் செய்தற்கு வேண்டும் நன்முயற்சி நடைபெறுவது வியக்கத்தக்கது.

(3ஆம் பதிப்பின் படியான விபரம் மீள்பதிப்பு செய்யப்படுகிறது)

பள்ளுச் சிறப்பு முதலியன

“பறாண விநாயகர் பள்ளு” என்னுஞ் சொற்றொடர் பறாணை என்னுந் திருப்பதியில் எழுந்தருளிய விநாயகரைப் பற்றிய பள்ளு அல்லது இசைப்பாட்டு என்று பொருள்படும். பள்ளு என்பது தொண்ணூற்றாறு பிரபந்தங்களுள் ஒன்று. இப்பிரபந்தத்தை உழுத்திப்பாட்டு எனவுங் கூறுப. இது வேடிக்கையான நாடகத்தின் பாற்படும். பள்ளர், கன்மர், கடைஞராகிய உழவர்களால் மருத நிலத்தில் நிகழும் ஓர் ஊடலாகும். இதன் இலக்கம்,

“புரவலர் கூறியவன்வாழியவென்

றகல்வயற் றொழிலை யொருமை யுணர்ந்தன

ளெனவரு மீரைந் துழுத்திப் பாட்டே”

என்ற பன்னிரு பாட்டியற் சூத்திரத்தால் அறியலாம்.

உழுத்திப் பாட்டின் விளக்கமாவது:- கடவுள் வணக்க முறையே மூத்தபள்ளி, இளையபள்ளி, குடும்பன் வரவோடு அவன் பெருமை கூறல் முறையே அவர் வரலாறு, நாட்டு வளம், நகர்வளம், குயிற்கூக் கேட்டல், மழை வேண்டிக் கடவுட் பரவல், மழைக்குறி ஓர்தல், மழை பொழிதல், ஆற்றின் வரவு, அதன் சிறப்புக் காண்டல் இவற்றிற் கிடையிடை அகப் பொருட்டுறையுங் கூறிப் பண்ணைத் தலைவன் வரவு, பள்ளிகளிருவர் முறையீடு, இளையாளை அவனுரப்பல், பள்ளை வெளிப்படல், பண்ணைச் செயல் விளவல், அவனது செயல், ஆயரை வருவித்தல், அவர் வரல், அவர் பெருமை கூறல், மூத்தபள்ளி முறையீடு, குடும்பன் கிடையிலிருந்தான் போல வரல், அவனைத் தொழுவின் மாட்டல், அவன் புலம்பல், மூத்தபள்ளி யடிசிற் கொடுவரல், அவன் அவளோடு கூறல், அவன் அவளை மன்னித்தல், கேட்க வேண்டல், அவன் மறுத்தல், அவன் சூளுறல், அவன் அவனை மீட்க வேண்டிப் பண்ணைத் தலைவனைப் பரவல், விதை காளை முதலிய வளங்கூறல், உழவருழல், காளை வெருளல், அது பள்ளனைப் பாய்தல், பள்ளிகள் புலம்பல், அவன் எழுந்துவித்தல், அதைப் பண்ணைத் தலைவற்கு அறிவித்தல், நாற்று நடல், விளைந்தபிற் செப்பஞ் செயல், நெல் அளத்தல், மூத்தபள்ளி முறையீடு, பள்ளிகளுள் ஒருவர்க்கொருவர் ஏசலென

இவ்வறுப்புக்களுள் பாட்டுடைத் தலைவன் பெருமை ஆங்காங்குத் தோன்ற அளவடியாய் முதற்சீர் வெண்சீராய் ஏனைய சீர் முதலசை நிரையசையற்ற வெண் சீராயும் அல்லது இயற்சீர் வெண்சீர் ஒன்றி வருவதுமான ஒரு கலிப்பாவும் பற்பல சந்தச் சிந்தும் விருத்தமும் விரிவிவர இவற்றாற் பாடுவது. இவ்வறுப்புக்களுள் சில குறைந்து வருதலுமுண்டு. அதற்கு உதாரணம் இந்நூலேயாகும்.

இந்நூலில், ஆன்றோர் வழக்கின்படி காப்புச் செய்யுளும், விநாயகர், நடேசர், சிவகாமியம்மையாகிய இவர்களது துதியும், பள்ளியர் தோற்றமும், பள்ளியர் வரலாறு கூறலும், பள்ளன் தோற்றமும், பள்ளியர் தத்தம் நாட்டுவளங் கூறலும், குலமுறை கிளத்தலும், குயில் கூவுதலும், மழை கேட்டலும், ஆற்றுவரத்தும், பண்ணைக்காரன் தோற்றமும், ஆண்டையை வணங்கலும், விதைவகை கேட்டலும், முறைப்பாடும், பள்ளன் மூத்த பள்ளியை வேண்டலும், மூத்தபள்ளி ஆண்டையை வேண்டலும், பள்ளன் ஆண்டைக்குக் கணக்கொப் பித்தலும், முசூர்த்தங் கேட்டலும், மூத்த பள்ளியிரங்கலும், நாற்று நடவும், அதன் விளைவும் கூறப்பட்டு, கழிக்கரைப் புலம்பல், தலைவன் பொருள்வயிற் பிரிவில் தலைவி யிரங்கல், தலைவியைப் புகழ்தல், தலைவன் பொருள்வயிற் பிரிந்துழித் தலைவி வருத்தம் பாங்கி கூறல், நற்றாயிரங்கல் முதலிய அகப்பொருட்டுறைகளிடையிடையே விரவியும் வெண்பாவும், விருத்தமும், சந்தவிருத்தமும், கலி நிலைத்துறையும், கட்டளைக் கலித்துறையும், கலிப்பாவும், கொச்சகமும், சிந்தும் விரவப் பெற்றுள்ளன. இந்நூல் சொற்சுவையும் பொருட்சுவையும் உடையது.

இதில், மீன் வகைகளும், மாட்டின் வகைகளும், நெல்லின் வகைகளும், அக்காலத்தில் வழங்கிய பள்ளிகளுடைய பெயர்களும், ஆண்டையைப் பள்ளிகள் சிறப்பித்துப் பேசும் வகையும் நன்கு அறியலாம். சில நீதிகளும் பழமொழிகளும் கூறப்பட்டுள்ளன. சில புராண கதைகளும், திருக்குறள் முதலிய நூல்களின் கருத்துக்களும் காணலாம். 'மழை கேட்டல்' (பா.66) என்னுமிடத்து மழைக்கோள் வக்கிரித்தலைக் கூறியதும், விதை வகை கேட்டல் என்னுமிடத்து "மற்றப் பாம்புக்கும் பூரத்துக்கும் பகல்

வைத்த நானுகமொன்றுண்டே யாண்டே” (பா.86) எனக் கூறியதும், கொழுவைப் பற்றிக் கூறுமிடத்து “மாணிக்கஞ் சொன்ன கோவையிலே கொழுவைத்திருப்பது பார்மின் காணாண்டே” (பா.90) எனக் கூறியதும், உழுவெருவதைப் பொன்னாலையூரிலே வாருங்காட்டுவேணாண்டே” (பா.91) எனக் கூறியதும், பறாளை வீரதேவன் வயலிலுள்ள மண் வளத்தைச் சோதித்து, “ஊற்றுதேன் பொழில்சூழ் தென் பறாளை” (பா.108) என்று சிறப்பித்துக் கூறியதும், இவை போன்ற வேறு சில தொடர்களும் வியற்கற்பாலனவாயுள்ளன.

எல்லாச் சில சேஷத்திரங்களுக்கும் ‘பள்ளு’ உண்டென்பர். சில தலங்களில் துவஜாவரோகண தினத்தில் உருத்திரகணிகையர் பள்ளைப் பாடிக் காப்பை அவிழ்ப்பது வழக்கமாயிருக்கின்றது. சில பள்ளுகளே ஆன்றோரால் போற்றப்பட்டு வருவதாகத் தெரிகின்றது. அவற்றுள்ளும் பல இதுவரை அச்சிடப்படவில்லை.

(ஆம் பதப்பின் விபரம் மீன்பதிப்பு செய்யப்படுகிறது)

பறாளை விநாயகர் பள்ளி

காப்பு

தொல்லுலகம் போற்றுஞ் சுழிபுரம்வா கழங்கரன்மேற்
பல்வளஞ்சேர் பள்ளினிசை பாடவே - வில்வழங்கு
மையாழிக் கண்ணன் மலர்க்கண் வளர்ந்திருக்
கையாழிக் கண்ணனே காப்பு.

பள்ளினிசை - பள்ளிப்பாட்டு. இசை - பாட்டு. இன் -
தவிர் வழி வந்த சாரியை. வில் - இந்திர தனுசு. மை - மேகம். அம்
மேகம் படியும் ஆழி என்க. ஆழி - கடல். கண் - எழனுருபு.
நன்மலர்க்கண் - நல்ல தாமரை மலர் போன்ற திருக்கண் வளர்தல் -
உறங்குதல். கையாழிக் கண்ணன் - வலத் திருக்கரத்திலே
சக்கரப்படையைத் தாங்கிய திருமால்.

பழமை பொருந்திய உலகர் கொண்டாடும் சுழிபுரம்
என்னும் ஊரில் இருக்கும் ஐங்கரக் கடவுளான விநாயகரைப்
பாட்டுடைத் தலைவராகக் கொண்டு சொல்நயம், பொருள்நயம்
மிக்க பள்ளி என்னும் பிரபந்தத்தை இயற்றுதற்கு ஏழு நிறங்கள்
கொண்ட வானவில் என்னும் இந்திரனுடைய வில்லு அழகு
செய்கின்ற மழை மேகம் போன்ற கருநிற மேனியரும்
ஒருதிருக்கரத்தில் சக்கரத்தை உடையவரும் தாமரை மலர் போன்ற
கண்ணை உடையவரும் அறிதுயில் புரிபவருமான நாராயணக்
கடவுள் காத்தற் கடவுளாக இருக்க வேண்டும் என வணங்குகிறேன்.

துதி

விநாயகர்

நந்து தவழ நதிதனி லாம்ப னனிமவருஞ்
சுந்தரஞ் சேரும் பழனப் பறாணையிற் றோன்றுசுடர்
வந்தெதிர் நின்ற கயமுகன் றன்னை வதைத்தந்த
வைந்து கர்ப்பிள்ளை யென்னகத் தேநின் றருள்செய்யுமே

ஈந்து - சங்கு. சங்கு நதியில் தவழ என்க. அதனது
தண்ணிலவொளியால் வயலிலுள்ள ஆம்பல் மலர்கின்றது. சுந்தரம்

- அழகு. பழனம் - வயல். சுடர் - பரஞ்சோதி. கயமுகன் - கயமுகாகுரன். சுடரும் , வதைத்ததுமாகிய ஐந்து கரப்பிள்ளை என்க. தீயோனாகிய கயமுகாசுரனை வதைத்த பிரானாதலின், இந்நூற்குவரும் இடையூற்றை அவன் நீக்கி யருளுவனென்பது கருத்தாகக் கொள்க.

ஆற்றிலே வெண்சங்கு தவழ அச்சங்கின் ஒளியைச் சந்திரன் எனக்கருதி ஆம்பல் பூக்கள் மலரும் அழகிய பறாளைப் பதியில் பரஞ்சுடராக விளங்குபவரும் தன்னை எதிர்த்த கயமுகாசுரனை வதைத்தவரும் ஐந்து திருக்கரங்களை உடையவருமாகிய விநாயகப் பெருமான் என் உள்ளத்தைத் தான் மகிழும் இருப்பிடமான கோயிலாகக் கொண்டு எனக்கு அருள் புரிவாராக.

நட்சத்ர

சுருதி யின்முத லாகிய காரணர்

துளையொ லிகர வாரண மாமுகர்

சுழிபு ரநகர் மேவுப றானையி

லுறைநாதர்

கரும ணிவிழி யானுமை பாலகர்

கதிரை யின்பழ வேரைச் கோதரர்

கருணை யின்மத தாரையி னார்பளி

னிசையோதர்

செரும ருவுதீரி சூலவ ராயுகர்

திரிதி ரிபுர கோபர நாமயர்

திகழி ரணிய மேருச ராசனர்

பணிநாணார்

பொருமு முவையி னீருரி யாடையர்

புரிச டைவளை சோமக லாதரர்

யொதுவி னினட மாழய சேவழ

மறவேனே

சுரதியின் முதல் - பிரணவம். துளை - துவாரம். துளை

பொலிகரம் - துதிக்கை. வாரணம் - யானை. கதிரை - கதிர்காம

மென்னுந்திருப்பதி. கருணையின் - இன் - தவிர்வழி வந்த சாரியை.

மததாரை - மதமழை. செருவிலே பொருந்திய முத்தலைச் சூலம்.

செரு - போர், வர ஆயதர் - மேலான படையையுடையவர், திரி
 திரிபுரம் - மூவுலகங்களிலும் திரியும் முப்புரம். அழைப்பைச்
 சினந்தவரென்க. அநாமயர் - அநாதியே பாசங்களின்கியவர்.
 ஆமயம் - பாசம் 'ஆமயந்தீர்த் தடியேனை யாளாக் கொண்டார்'
 என்பது தமிழ் வேதம். இரணியமேரு - பொன்மயமான
 மகாமேருமலை. சராசனம் - வில், அம்மைபத் தள்ளுவதென்பது
 உறுப்புப் பொருள். பணி - பாம்பு. இங்கே ஆதிசேடன்
 வாசகியுமாம். நாண் - வில்லினான். உழுவை - புலி. மீதுடை -
 முறுக்குண்ட சடை. வளை சோமகலாதரர் - வளைந்த
 சந்திரகலையைச் சூடியவர். பொது - அம்பலம், இங்
 திருச்சிற்றம்பலம். ஒதமறவேன் என முடிக்க.

பிரணவ வடிவினராக விளங்கி வேதத்துக்கு ஆதாரமாக
 இருப்பவரும் துளைக்கப்பட்டது போன்ற துவாரத்தை
 இயற்கையாக உடைய துதிக்கையோடு கூடிய யானைமுகத்தை
 உடையவரும் சுழிபுரம் எனும் ஊரின் ஒரு பகுதியாக விளங்கும்
 பறாளைத் தலத்தில் இருப்பவரும் ஒளி பொருந்திய கருநீல மணி
 போன்ற கண்களை உடைய உமையம்மையின் திருக்குமாரரும்
 சுதிர்காம வேலவரின் அண்ணனும் கருணை என்னும் வெள்ள மதம்
 பொழிபவருமான பறாளை விநாயகப் பெருமானைக் குறித்துப்
 பள்ளப் பிரபந்தத்தைப் பாடுவதற்காக யுத்தத்தில் வெற்றியே
 பெறும் சூலாயுதத்தை உடையவரும் முப்புரங்களைக் கோபித்து
 வென்றவரும் இயல்பாகவே மலத்தொடர்பற்றவரும் பொன்மலை
 என்று புகழ்ப்படும் மகாமேருமலையை வில்லாக உடையவரும்
 ஆதிசேடனை வில்லின் நாணாகக் கொண்டவரும் சண்டைச்
 சபாவமுடைய புலியின் தோலை ஆடையாகக் கொண்டவரும்
 முறுக்குண்ட சடாமுடியின் மீது வளைந்த பிறைச் சந்திரனை
 அணிந்தவரும் திருச்சிற்றம்பலத்தில் ஆனந்த தாண்டவம்
 புரிபவருமான நடராசப் பெருமானின் திருவடிகளை தியானிக்
 கின்றேன்.

சிவகாமிபம்மை

தோட்டு வாரிசு நான்குநன் பேணிய

தும்பி மாமுக னம்புவி தாங்கிய

சேட்டு மேருவிற் பாரதந் தீட்டிய

தென்ப றானைப் பரஞ்சோதி யன்னை

கோட்டு வாரணி கொங்கைப் பெருக்குங்

குழற்சு ருக்கு மணிவாய் முருக்கும்பு

சூட்டு சீறடி யுந்தழ நேரிடை

யுடைய மெங்கணு மென்கணி னின்றவே.

தோடு - பூவிதழ். வாரிசம் - தாமரை. பேணுதல் - ஈண்டு வழிபடுதல். தும்பி - யானை. சேடு - பெருமை. தீட்டுதல் - எழுதுதல். பரஞ்சோதி அன்னை - பரஞ்சோதி விநாயகப்பிரானது திருத்தாய். கோட்டுக்கொங்கை - யானைக் கொம்பு போன்ற கொங்கை. வார் - கச்சு. குழற்சுருக்கு - கூந்தலினது கட்டு. முருக்கு - முருக்கம்பூப் போன்ற இதழ். பஞ்சு ஊட்டு சீறடி - செம்பஞ்சுக் குழம்பு எழுதப்பட்ட சிற்றடி. துடிநேர்இடை - உடுக்கை போன்ற இடை.

தாமரைப் பூவை ஆசனமாக உடைய பிரமதேவர் வணங்கும் யானைமுகக் கடவுளாகிய விநாயகப் பெருமான், பூமியைத் தாங்குவதாகச் சொல்லப்படும் சிறப்புடைய மகாமேருமலையிலே பாரதத்தை எழுதினார். அழகிய பறானையம் பதியில் கோயில் கொண்ட பரஞ்சோதி விநாயகப் பெருமான் பேரில் பள்ளுப் பிரபந்தத்தைப் பாட யானைக் கொம்பு போன்ற மார்பகங்களையும், அழகாகக் கட்டிய கூந்தலையும், முருக்கம் பூப்போன்ற நிறத்தை உடைய அழகிய வாயினையும், செம்பஞ்சால் அழகுபடுத்தப்பட்ட சிறிய திருவடிகளையும், உடுக்குப் போன்ற இடையினையும் உடைய சிவகாமி அம்மையாரை தசிரித்து வணங்குகின்றேன்.

நூல்

பள்ளியர் தோற்றம்

குத்துமுலைக் குவடுகுலுங் கத்தரள வடம்புரளக்

குமுதச்செவ் வாயின்வெள்ளி நகையரும்பத்

தத்துவரிக் கயலைவெருட்டிப் பத்திமணிக் குழையொருமுட்டித்

தாரைமணிக் கண்களிரண்டுந் தாவழசெல்லச்

சித்தியளித் திருபுகழி புரநக - ருறை - யத்திமுகக் கணபதிபண்பதிச்

சேடனுநாவா லைசைக்கரிய சீரிசைபாழ

யைத்திசையும் புகழறிதிக் கோவை காபுரியென் றெவரும் திக்கு

யீழமண டலப்பள்ளி தோற்றினாளே.

குவடு - மலை. தரளவடம் - முத்துவடம். குமுதம் - செங்குமுதமலர். வெள்ளிநகை - வெண்மையான பற்கள். வெருட்டி - அஞ்சுவித்து. பத்திமணிக் குழை - வரிசையாகவுள்ள இரத்தினங்கள் அழுத்திச் செய்யப்பட்ட குழையென்னுங் காதணி. தாரை - கூர்மை, தாவடி - போர். தாவடி யோட்டு மயிலிலும் 'தண்டு தாவடி போய் எனவும் 'ஆயிரமக்கடாவடி போயினார் எனவும் பிறரும், 'துணைவரி யம்பகந் தாவடி செல்குழையாள் என இவ்வாசிரியரும் கூறுமாற்றால் இஃது இப்பொருட்டாதலறிக. கண்கள் இரண்டும் வெருட்டி முட்டித் தாவடி செல்ல என்க. சித்தி - மனோபீஷ்ட நிறைவு. அஷ்டமாசித்தியுமாம். அத்தி - யானை. பண்பதிச் சேடன் - ஆயிரபணா மகுடங்களையுடைய பாம்புகளுக்கு அசரனாகிய ஆதிசேடன். அசைக்க அரிய - சொல்ல முடியாத. 'நாவசைத்தார்' என்பர் முன்னும் நிதிக்கோன் - குபேரன். குலுங்கப் புரள அரும்பச் செல்லப் பாடிப் புகழுமாறு தோற்றினாளென்று முடிக்க. இது மூத்த பள்ளித் தோற்றம்.

மனவிருப்பங்களையும், அட்டமாசித்திகளையும் அருள்பவரும் புகழ்மிக்க சூழிபுரம் எனும் ஊரில் இருப்பவரும் ஆனைமுகத்தினருமான விநாயகரைப் புகழ், செல்வம் நிறைந்தவரென எல்லோராலும் புகழ்ப் பெறும் குபேரனின் அழகாபுரிக்கு நிகரான சூழமண்டலம் என்னும் நாட்டிலிருக்கும் மலை போன்ற மாற்பகங்கள் குலுங்கவும், அணிந்திருக்கும் முத்துமலை அசையவும், செங்குமுத மலர் போலும், சிவந்த வாயிலே வெண்மையான பற்கள் சிரிப்பைக் காட்டவும், கயல் மீன்களை அச்சுறுத்தும் கண்கள் குழை எனும் ஆபரணம் அணிந்து காது வரை நீண்டிருக்கும் பள்ளி (நாடக மேடையில் தோன்றுவது போலத்) தோன்றினாள்.

கண்கள் காது வரை நீண்டிருப்பது காதுடன் அவை சண்டையிடச் செய்வது போலும் என்ற குறிப்புள்ளது.

(1)

சின்னவிடை நூலி றுமிறு மெனச் சீறழயிற் சிலம்பு புலம்பச்
 சிறியநுதற் விறையணிவட்டச் சுட்டியிலங்கப்
 பொன்னசலக் குசமதி னவமணி மின்னுதனக் கச்சுநெகிழ்ப்
 புணைந்தகருங் கொண்டையில்வண்டு புரண்டு நெருங்கச்
 செந்நெல்வயற் சுழிபுர நகருறை கன்னமதத்திறையவர் பரிபுரச்
 சேவறையத் திருக்குறோக்கித் தெண்டம்பண்ணிச்
 சொன்னநிலத் துறவசி யிவனென வன்னமெனப் பிறெயன நிதிவளர்
 சோழமண டலப்பள்ளி தோற்றினாளே.

இடைநூல் - நூல் போன்ற இடை. இறும் இறும் என - இற்றுவிடும் இற்றுவிடும் என்று. சீறடி - சிறிய அடி. சிலம்பு காலணி விசேடம். புலம்ப - ஒலிக்க. நுதல் - நெற்றியில். பிறைபோன்ற அழகிய வட்டமாகிய நெற்றிச்சுட்டி. பொன் அசலம் - பொன்மலை. அது மகாமேரு. மேரு போன்ற குசத்தில். குசம் - கொங்கை. அது - பகுதிப் பொருள்விகுதி. நவமணி - நவமணி கோத்து விளங்கும் மாலை. கன்னம் - காது. பரிபுரம் -

சிலம்பென்னுங்காலணி. தெண்டம் பண்ணுதல் - சாஷ்டாங்கமாக நமஸ்கரித்தல். சொன்ன நிலம் - பொன்னுக மெனப்படும் தேவலோகம். உறுவசி - ஊர்வசி யென்னுந் தெய்வப் பெண். பிடி - பெண் யானை. இஃது இளையபள்ளித் தோற்றம்.

ஒடுங்கிய நூல் போன்ற இடைப்பகுதி முறிந்துவிடும் என்று கூறுவது போல கால்களில் கட்டிய சிலம்பு ஓசை செய்ய அழகு மிகும்படி சிறுத்து விளங்கும் நெற்றியில் சிறிய பூரண சந்திரன் போலும் சுட்டி என்னும் ஆபரணம் அழகு செய்ய மேருமலை எனும் படியான மார்பில் நவரத்தினமாலை பிரகாசிக்க அந்நவரத்தின மாலையால் மார்பிலணிந்த மார்புகக்கச்சை எனும் துணி நெகிழ, கூந்தலில் அணிந்த மாலையில் வண்டுகள் மொய்க்க (சோழமண்டலப் பள்ளியானவர்) செந்நெற்பயிர் விளையும் வயல்களையுடைய சுழிபுரம் எனும் ஊரில் உள்ள கன்மதமுடைய யானைமுக கடவுளை திசைநோக்கி வணங்கும் சுவர்க்க உலக ஊர்வசி எனும் தேவப் பெண்ணோ என ஐயுறும் படியாகவும், அன்னமோ பெண் யானையோ எனப் புகழும் படியாகவும் விளங்கும் சோழமண்டலப்பள்ளி தோன்றினாள்.

(2)

பள்ளியர் வரலாறு கூறுதல்

தோடார் குழையை நதல்வேர் வரும்பியெழுத்

குறியுங் கொழையுமன்ன மருங்கு வருங்கக்

கோபா வைவகுலுங்க மணிமேகலைக ளார்ப்பக்

குறையுங் கயலுஞ் சென்று நின்றாடவே

நீபானையேறுசந்தர் கூபமணிக் குவந்த

நித்தன்பா ரதக்கதையை யாடகக் குன்றை

யேபாக வெழுதினோன் றிருநாமம் பாடியாடு

மீழமண் டலத்தினிற் பள்ளி நானே.

தோடார் குழல் - பூவிதழ் பொருந்திய கூந்தல். வேர்வு - வியர்வை. துடி - உடுக்கை. மருங்குல் - இடை. கோடு - உவமையாகு பெயர். மேகலை - அரைப்பட்டிகை. அஃது எழுகோவையுடையது. காதிற் குழையும் கயல் போன்ற கண்ணும் ஒன்றோடொன்று சென்று சேர. ஆடப்பாடியாடு மென்க. நீடு ஆன் - பெருமை மிகுந்த இடபம். நீடு ஆனை யெனக்கொண்டு பெருமை மிகுந்த அயிராவண மென்னும் யானை யென்றலுமாம். சந்திர சூடாமணி - சிவபெருமான், சிவபெருமானுக்குப் பிரியம் வாய்ந்த என்க. நித்தன் - அழிவில்லாதவன். ஆடகக்குன்று - மாமேரு. இது மூத்தபள்ளி தன் வரலாறு கூறியது.

மலரணிந்த கூந்தல் அசையவும். நெற்றியில் வியர்வை தெரியவும், துடி என்னும் உடுக்கை போன்ற அமைப்பும், பூங்கொடி போன்ற மிருதுத் தன்மையும் உடைய இடை அசையும் படி பொலிவான மாற்பகங்கள் குலுங்கவும், அரையில் அணிந்த மேகலை எனும் அணி ஓசை புரியவும், காதும் கண்ணும் ஒன்றையொன்று நெருங்குவது போல விளங்கவும் காட்சிதரும் ஈழமண்டலப்பள்ளியானவள்,

பெருமைமிகு இடப வாகனத்தை உடைய சந்திர சூடராகிய சிவபெருமானின் மூத்தபிள்ளையும் அழிவற்றவரும் பாரதக் கதையை மேரு மலையினை ஏடாகக் கொண்டு எழுதிய வருமான சுழிபுரம் பறாளை விநாயகரை பாடியாடும் வழமை உடையவளாய் வெளிப்பட்டாள்.

(3)

கோங்கிளம் புதியமுகைக் கொங்கைக் கெளரிமைந்தன்
 ஹும்புகழ்க் கல்வாம னாவசையார்
 தாங்குபணி யரைமிற்பூட்டு பிரான்ங்கயத்
 தானுக்கல் வாமற்சென்னி சற்றும்வணங்கார்
 வீங்குகடல் குடங்கைகொண்டான் கரகநீர்யு
 விடான்கோ மிலையன்றிச் சூழ்ந்து துதியார்

தூங்குதழை செவியன்பத்திமைத் தொண்டர்வாழுஞ்

சோழமண்ட லத்தினிற் பள்ளி நானே.

முகை - அரும்பு. கௌரிமைந்தன் - இங்கே விநாயகப்பிரான். கூறுபுகழ் - கூறப்படும் தகுதி வாய்ந்த கீர்த்தி. பணி - பாம்பு. சென்னி - தலை. வீங்குகடல் - நீர்மிக்க கடல். கடல் குடங்கை கொண்டான் - அகத்தியமுனிவன். குடங்கை - உட்குழிந்தகை. அகத்திய முனிவனது குண்டிகையிலிருந்த காவிரியைப் பூமியிற் பெருகச் செய்தவனென்க. அசையாரும் வணங்காரும் துதியாருமாகி பத்திமைத் தெண்டர். விநாயகப் பெருமான் அரையிற் பாம்பணிந்திருத்தலைப் 'படந்தாழ் கச்சைப் பாம்பொடு தழீஇ' என்பதனான் அறிக. காவிரியை அப்பெருமான் பூமியில் விடுத்த வரலாறு கந்தபுராணத்துக் கூறப்பட்டது. இஃது இளையபள்ளிதன் வரலாறு கூறியது.

இளமையான கோங்கமரத்தினது புதிய மொட்டுப் போன்ற மார்பை உடைய உமையம்மையின் மகனான விநாயகப் பெருமானின் புகழைக் கூறுவதற்கன்றி வேறு விடயங்களுக்காகத் தம்நாக்கைப் பயன்படுத்தார்.

பூமியை சுமக்கும் பாம்பாகிய ஆதிசேடனைத் தம் அரைப்பகுதியில் அணிந்த விநாயகரின் மலர் போன்ற திருவடிகளை வணங்குதற்கல்லாமல் பிறரை வணங்க தம் தலையைத் தாழ்த்தார்.

பெருகும் சமுத்திரத்தை குழிந்த தன் உள்ளங்கையில் அடக்கிய அகத்திய முனிவரின் பாத்திரத்திலிருந்த காவேரி ஆற்றைப் பூமியில் பெருகச் செய்த விநாயகப் பெருமானின் ஆலயத்தை அல்லாது பிற இடங்களை வலம் வராதவர் என்ற மதிப்பை உடைய சோழமண்டலத்தைச் சேர்ந்த பள்ளிநானே.

(4)

பள்ளன் தோற்றம்

சுற்றுக்கருங் கச்சைக்கட்டி மாதுளம்பூ வறுமால்

சோரவிட்டுக் கட்டித்துள்ள மீசை முறுக்கி
வெற்றியரக் குங்குமத்து நீற்றையும்பெ ருக்கப்பூசி

மேல்வளைய லுந்தரித்து விழிகள் சிவந்து
பற்றியமண் வெட்டிவைத்துச் சருக்கி நடந்து - தங்கப்

பாளத்தாற் சமைத்தகொட்டுத் தோளிற்சுமந்தே
யெற்றவரு மொற்றைமணிக் கொற்றைக்கொம்பன் பண்ணை

மீழமண் டலப்பள்ளன் நோற்றி னானே. (பார்க்கு)

அரையிற் சுற்றப்படும் கரிய கச்சை. உறுமால் - ஆடைவிசேடம்.
சோர விட்டுக்கட்டி - பிடரிப்பக்கம் தூங்குமாறு விட்டுத் தலையிற்
கட்டி. அரங்கு - சாராயம். மேல் வளையல் - மணிக்கட்டுக்கு
மேலிடத்து அணியப்படும் வளையல். ஒரு மண்வெட்டியைக்
கையிற் பிடித்தும் மற்றோர் மண்வெட்டியைத் தோளிற் சுமந்தும்
வருகின்றான் என்க. கொட்டு - மண்வெட்டி. பகைவரை
எற்றுதற்குப் பயன்படும் ஒற்றைக் கொம்பு. அவனது பண்ணையை
பார்க்கும் பள்ளன். இஃது பள்ளன் தோற்றம் கூறியது

அரையிலே சுற்றி உடுக்கப்படும் கச்சை என்னும்
உடையை கட்டி, மாதுளம்பூ நிறத்தைப் பொருந்திய உறுமால்
என்னும் சால்வையை பின்பக்கமாக தொங்கத்தக்கதாய்த் தலையில்
கட்டி, வளர்ந்த மீசையை முறுக்கிவிட்டு உற்சாகத்தைத் தரும்
சாராயத்தைக் குடித்தவனாய் திருநீற்றையும் நெற்றியிலே விளக்க
மாகப்பூசி, மணிக்கட்டின் மேலே நிற்பதாகிய வளையலையும்
அணிந்து, கண்கள் சிவந்திருக்க மண்வெட்டியைப் பிடித்தவாறு
கர்வமா நடந்து தங்கத்தால் அழகு ஊட்டப் பெற்ற 'கொட்டு'
என்னும் பாத்திரத்தையும் தோளில் கொண்டு எவரையும் எதிர்த்துத்
தாக்கும் கொம்பை அழகாகவுடைய விநாயகரின் பண்ணையை
மேற்பார்வை செய்யும் ஈழமண்டலப் பள்ளன் வெளிப்பட்டான்.

(5)

கொச்சகம்

பொய்யூரு மிடைக்கெளரி புதவ்வெனழிற் புரிக்கோடு
செய்யூருஞ் சுழிபுரத்துச் சேர்ந்தபறா கையிலுறையு
மையூர்முத் தானவள்ளன் மணிநாட்டு வளம்பேசர்
பையூருங் களிநிதம்பம் பள்ளியர்நா வசைத்தாரே.

பொய் ஊரும் இடை - பொய்யென்று சொல்லப்படும்
இடை; எழில் - அழகு. புரிக்கோடு - புரிகளையுடைய சங்கு. செய் -
வயல். மையூர் முத்தானம் - கருநிறம் பொருந்திய மும்மத நீர்.
அதனையுடைய வள்ளல் பரஞ்சோதி விநாயகப் பிரான். பை -
பாம்பின் படம். களிநிதம்பம் - களிப்பைத் தரும் அல்குல். நிதம்பம்,
அல்குல், கடிதடம் ஒரு பொருட் சொற்கள். இவை இடுப்பின்
கீழுள்ள பின்புறத்தைக் குறிப்பன. 'பஸ்சாத் நிதம்ப: ஸ்த்ரீ கட்டயா?
என்பது 'அமரகோசம்'.

பொய்போல் இல்லை என்று சொல்லப்படும் இடையை
உடைய கெளரி அம்பிகையின் பிள்ளையாகிய விநாயகப் பெருமான்
அழகிய வரிகளை உடைய சங்குகள் ஊர்ந்து செல்லும்
வயலிடங்களை உடைய சுழிபுரத்துப் பறாளையில் இருக்கின்ற
கருமை பொருந்திய மும்மதம் கொண்ட யானைமுகக் கடவுளின்
நாட்டு வளத்தை பாம்பின் படத்தைப் போல் ஒடுங்கி
விரிவடையவல்ல நிதம்பத்தை உடைய பள்ளியர் பேசத்
தொடங்கினர்.

(6)

பள்ளியர் தத்தம் நாட்டுவளங் கூறல்

போற்று மாதுளை மாணிக்க வித்தைப்

பொதிந்த சோதிக் கனிபல தூக்குந்

தாற்று வாழை யிலைசென்று மாகத்

தரணி மேலால வட்ட மசைக்குந்

தோற்று மாசினி முட்புறச் செம்பழஞ்

சுட்ட பொன்னின் சுளைபல தூற்று

மேற்று வாளை கழுகிற் குதித்திடு

மீழ மண்டல நாடெங்க ணாடே.

மாணிக்க வித்து - மாணிக்கம் போன்ற விதை. தாறு - குலை. மாகத்தரணி - விண்ணுலகம். ஆகினி - பலாவிசேடம். சுட்ட பொன்னின் சுளை - உருக்கி ஓடவைத்த பொன் போன்ற இனிய சுளை. ஏற்றுவாளை என்பது 'கடல்வாழ் சுறவு மேறெனப்படுமே என்பதன் உபலக்கணத்தால் வந்தது. தூக்கும் முதலிய நான்கினையும் பெயரெச்சமாகக் கொண்டு ஈழமண்ல நாடென்பதனோடு முடிக்க; அன்றி அவற்றை வினைமுற்றாகக் கொண்டு அத்தகைய எனச் சொல்லி விரித்த ஈழமண்டல நாடென்பனோடு முடித்தலுமாம். பிறவும் அன்ன.

மாணிக்கம் போன்ற பழ வித்துக்களைப் பேணி வைத்திருக்கும் மாதுளம் பழங்கள் பல மரங்களில் தொங்குவதும், பழக்குலையோடுள்ள வாழைமர இலைகள் பூமிக்கு ஆலவட்டம் பிடிப்பது போல் பெரிய இலைகளை உயர்த்திப் பிடித்திருப்பதும் காணப்படும். பலா மரங்கள் வெளிப்புறம் முட்களையும், உட்புறம் உருக்கிய பொன் போன்ற நிறத்தை உடைய பழச்சுளைகளைக் கொண்டிருப்பதும் ஆண்வாளை மீன்கள் கழுகின் உயர்ந்த பகுதி வரை துள்ளிப் பாய்கின்றதான நிலவளம், நீர்வளம் மிக்க ஈழ மண்டலமே; எங்கள் நாடாகும்.

(7)

காடெல் லாங்கரி மான்தஞ் சேருங்

கடலெல் லாம்வெள் வலம்புரி யூரு

நாடெல் லாங்கதிரீச் சாலி தழைக்கு

நரம்பெல் வாயிசை யேழை யழைக்கும்

வீடெல் லாம்வள்ளைப் பாட்பொலி யூணும் - வின் -

மீனெல் லாந்தண் டலைத்தலை காணுந்

தோடெல் லாம்பொறி வண்டுபண் பாழய

சோழ மண்டல நாடெங்க ணாடே.

சுரி - யானை. மான் மதம் - சுத்தூரி மிருகம். வெள்வலம்புரி - வெண்மையான வலம்புரிச் சங்கு. இசையேழ் - சப்தஸ்வரம்: இங்கே சம்பூர்ண ராகம். வள்ளைப்பாட்டு - உலக்கைப்பாட்டு. தண்டலை - சோலை: தலை - ஏழனுருடி. தோடு - பூவிதழ். பொறி - புள்ளி.

காட்டு இடங்கள் எல்லாவற்றிலும் யானையதும் கஸ்தூரி மான்களதும் மதநீர்கள் காணக் கிடைக்கும் கடலிடங்கள் எல்லாவற்றிலும் வெண்மையான வலம்புரிச் சங்குகள் ஊர்ந்து செல்வதைக் காண இயலும். நாட்டு வயல் குதிகள் எல்லாவற்றிலும் நெற்பயிர்கள் விளைந்து காணப்படும். நரம்பு வாத்தியங்கள் எல்லாம் ஏழு சுரங்களை மீட்டும். எல்லா வீடுகளிலும் நெல் குத்தும் போது மகிழ்ந்து பாடுகின்ற வள்ளைப்பாட்டுக்கள் ஒலிக்கும்.

ஆகாயத்தில் காணப்படும் நட்சத்திரங்கள் எல்லாம் அங்குள்ள சோலை மரநுனிகளில் உள்ளன போலத் தெரியும். அங்கு மலர்ந்த மலர்கள் எல்லாவற்றிலும் தேன் வண்டுகள் ரீங்காரம் செய்யும். இப்படியான சிறப்புகள் உடையது எமது சோழமண்டல நாடாகும்.

(8)

கண்ண கன்ற வரைதலைச் செம்மணிக்
காந்தி தூயநந் தாவிளக் கோர்பால்
வண்ண வேயங்குழ னாதண்ட ராவின்
மணியி னோசை கறங்குவ தோர்பால்
பண்ணை யோதிமக் கூட்டமு மோர்பால்
பவளக் கொம்பிற்கம் பூர்வது மோர்பா
வெண்ணி னானில மும்புடை யோங்கிய
வீழ மண்டல நாடெங்க ணாடே.

கண் - இடம். வரைத்தலை - மலையில். காந்தி - ஒளி. நந்தா - கெடாத. வேயங்குழல் - மூங்கிலாற் செய்யப்பட்ட இசைக்குழல். அண்டர் - இடையர். ஆவின் சுழத்திற் கட்டியமணி.

கறங்குதல் - ஒலித்தல். பண்ணை - வயல். ஒதிமம் - அன்னம்.
பவளக்கொம்பு - பவளக்கொடி. கம்பு - சங்கு. குறிஞ்சி, முல்லை,
மருதம், நெய்தலென்னும் நானில வளமும் கூறியவாறு.

இடமகன்ற மலைப்பகுதிகளில் ஒளிவீசும் மாணிக்க
ரத்தினங்கள் தூண்டா விளக்குகள் போல ஒளிவீசும் அழகிய
புல்லாங்குழலை இசைக்கும் இடையரின் பசுக்களின் கூட்டப்பட்ட
மணியோசை இடைவிடால் இசைக்கும். வயற்பகுதிகளில்
அதிகமாகக் காட்சியளிக்கும் அன்னக் கூட்டங்கள் அழகான
பவளக்கொடிகளில் ஊர்ந்து செல்லும் சங்குகளின் அழகுகளும்
எனச் சிந்தித்துப் பார்த்தால் குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல்
என்னும் நால்வகை நிலச் சிறப்பும் மிக்கது எமது ஈழமண்டல
நாடாகும்.

(9)

மின்னுங் காருங் கரும்புமுத் தீனும்விண்

மீனு மீனு மணிமுத்த மீனு

முன்னுங் கார்க்க வேழமுஞ் சேர்கழை

யோங்கல் வேழமு மாரம் பயக்கும்

பன்னுஞ் சீதளம் பங்கய ராசியும்

பாண்டுக் கனநர் பணிலமுஞ் செங்கார்

துன்னுஞ் சாலிக் குழாமு நிறைந்தொளிர்

சோழ மண்டல நாடெங்கணாடே.

மின்னுங்கார் - மின்னலைச் செய்யும் மேகம். விண்மீன் -
நகூத்திரம் போன்ற பெண்கள்: 'மாதரொத் தனவுடுத் தோற்றம்'
என்பது கந்தபுராணம். என்னும் - உயர்வாக எண்ணப்படுகின்ற.
சேர்கழை ஓங்கல் வேழம் - புளர்பூச நகூத்திரத்தை அளாவிய
மூங்கிலாகிய வேழம்: உயர்ச்சியையுடைய முங்கிலுமாம். ஆரம் -
முத்து. பங்கயராசி - தாமரைத் தொகுதி. பாண்டு - வெண்மை, கூனற்

பணிலம் - வளைவினையுடைய சங்கு. செங்கார் - செவ்விய கார்காலம். சாலி - செந்நெல். இதனுள் முத்துப் பிறக்குமிடங்கள் ஒன்பதும் கூறப்பட்டன.

மின்னலைச் செய்யும் மழை மேகங்களும், கரும்புகளும், முத்துக்களை ஈனும் ஆகாயத்திலுள்ள நட்சத்திரங்களும் நட்சத்திரம் போன்ற (கற்பு) மகளிரும் கரிய மதம் சிந்தும் யானைகளும், வளர்ந்த மூங்கில்களும், முத்துக்களை உண்டு பண்ணும் புகழ்மிக்க தாமரைத் தொகுதிகளும், வளைவினை அழகாக உடைய சங்குகளும் முத்துக்களைத் தரும். நல்ல செந்நெற்கதிர்களிலும் முத்துக்கள் உண்டாகும். இப்படி முத்துக்கள் தோன்றும் எல்லா இடங்களையும் உடையது நம் சோழமண்டலமாகும்.

(10)

கோரந் தோய்ந்த வரியஞ்ச னத்தின்

குழம்பு தோய்விழிக் கொம்பனை யார்தா

மாரந் தோய்ந்த களபக் கடாசல

மன்ப னார்புயக் கந்தினிற் பூட்ட

வாரந் தோய்சந் தனமணந் தோய்ந்து

வயங்கு மின்விசைத் தண்டமிழ் தோய்ந்தே

யீரந் தோயு மிளந்தென்றல் வந்தகை

யீழ ண்டல நாடெங்க ணாடே.

கோரம் - நஞ்சு. வரி - கண்ணிலுள்ள செவ்வரி. ஆரம் - சந்தனம். கடாசலம் - மதமலை: யானை, இங்கே கொங்கை. கொம்பனையார் தமது கொங்கையாகிய யானையைத் தமது கணவரது புயமாகிய தறியிலே பூட்ட என்க. வாரம் - மலைச்சார்பு. மலையின் அடிவாரத்திலே வளர்ந்துள்ள சந்தனமரங்களின் மணத்தோடு அளாவி. வயங்குதல் - விளங்குதல். ஈரம் - குளிர்ச்சி.

சந்தனமணம் தோய்ந்து, தண்டமிழ் தோய்ந்து, ஈரந்தோயும் இளந்தென்றல்.

நஞ்சு போலும் துன்பத்தை உண்டு பண்ணும் பார்வை வல்லமை உடையவரும் செவ்வரி படர்ந்த கண்களில் தீட்டிய மையை உடையவருமான பெண்கள் கொடி போன்றவராய் விளங்கி தம் மார்பில் பூசிய சந்தனத்துடன் கூடிய மார்பாகிய யானைகளை தம் கணவர் புயமாகிய யானைகட்டும் தறியில் கட்ட அவர்கள் மார்பின் சந்தன வாசனை காற்றுடனும், தமிழோசையுடனும் கலந்து குளிர்ச்சியடைந்த தென்றலாக வரும் சிறப்புடையது நம் ஈழமண்டலநாடாகும்.

(11)

நீர் லேபுண்ட ரீக மரும்பு

நிழலி லேகரு மேதி யுறங்கும்

வாரி லேவெண் டரள நிலாவும்

வரம்மி லேசெந்நெற் பூங்குலை சாயும்

போறி லேநென் மணிக்குவை சேரும்

யொறியி லேகரும் பாருங் கரும்பின்

றுறி லேகம டங்கண் வளர்ந்திடு

சோழ மண்டல நாடுங்க ணாடே.

புண்டரீகம் - தாமரை. மேதி - எருமை. வார் - முலைக்கச்சு. தரளம் - ஈண்டுத் தரளவடம். பூங்குலை - அழகிய குலை. போர் - நெற்போர். பொறி - ஆலை. தூர் - அடி. கமடம் - ஆமை.

வயல்நீரில் தாமரைகள் மலரும், மருதநிலை மரநிழலில் எருமைகள் உறங்கும்; பண்கள் மார்பிலணிந்த வார் என்னும் உடையிலே முத்துமாலைகள் காணப்படும்; வயல் வரம்புகளிலே செந்நெற்கதிர்கள் விளைந்து சாய்ந்திருக்கும் செந்நெற்கதிர்க்

குவியலாகிய போரிலே நென் மணிகள் நிறைந்திருக்கும்;
 கருப்பாலை யந்திரங்களிலே கரும்புத் தடிகள் பிழியப்படும்.
 கருப்பஞ்சோலை அடிப்பகுதிகளிலே ஆமைகள் நித்திரை செய்யும்
 படியான வளமுடையது எங்கள் சோழமண்டலநாடாகும்.

(12)

மஞ்ச னாவிய மாடங்க டோறும்

மயில்கள் போன்மட வார்கணஞ்சூழ

மஞ்ச ரோருகப் பள்ளியில் வான்சிறை

யன்ன வன்னக் குழாம்வினை யாருந்

துஞ்ச மேதி சுறாக்களைச் சீறச்

சுறாக்க ளோழப் பனாக்கனி கீறி

யிஞ்சி வேலியின் மஞ்சலிற் போய்விழு

மீழ மண்டல நாடெங்க ணாடே.

மஞ்ச - மேகம். கணம் - கூட்டம். அம் - அழகு.
 சரோருகம் - தாமரை. வான்சிறை - பெருமை மிக்க சிறகு, சிறகுக்குப்
 பெருமையாவது மென்மை. அன்னவன்னக் குழாம் - வன்ன அன்னக்
 குழாம் என கூட்டி நிறம் விளங்கிய அன்னத்தொகுதி என்றுரைக்க.
 இனிவான் சிறையையுடைய மடவாரன்ன அன்னக்குழாம்
 என்றலுமாம். துஞ்சுதல் - நிலைபெறுதல் 'அறந்துஞ்சுஞ்
 செங்கோலையே' என்றாற்போல. இங்கு நீர்நிலையிற் றங்குமென்க.
 இஞ்சி வேலையின் மஞ்சல் - இஞ்சியை வேலியாகவுடைய மஞ்சல்.
 இஞ்சியின் வேலியாகிய மஞ்சலென்றலுமாம்.

மழை மேகங்கள் வரை உயர்ந்த மாளிகைகளில் மயிலின்
 சாயலை உடைய பெண்கள் சூழ்ந்திருப்பார். அழகிய தாமரை
 மலராகிய படுக்கையில் அழகிய வெண்மைமிகு இறக்கைகளை
 உடைய அன்னப்பட்டிகளின் கூட்டம் விளையாடி மகிழும்.
 நீர்நிலைகளில் உறங்கும் எருமைகள் அங்குள்ள சுறா மீன்களைக்
 கோபிப்பது போல நெருக்க அச்சுறா மீன்கள் பாய்ந்து
 பலாமரங்களில் பழுத்திருந்த பழங்களை கிழித்துக் கொண்டு

சென்று இஞ்சி வேலியுடன் விளங்கும் மஞ்சள் செடிகளில் வீழும்
வளப்பமுடையது, ஈழமண்டலமாகிய எங்கள் நாடாகும்.

(13)

தண்ட பாணி மிறைஞ்சு பதாம்புயத்

தானு நாதன் நிகம்பரத் தூயன்

பண்டை நாகணை யானும் விரிஞ்சனும்

யாதஞ் சென்னி யறியாத நம்ப

ணண்டர் நாயகற் கற்புத மீதென

வரிக னேந்திய வாலய வெற்பைத்

துண்ட வான்கழு கென்றும் வலம்பருஞ்

சோழ மண்டல நாடெங்க ணாடே.

தண்டபாணி - முருகக்கடவுள். அன்மொழித்தொகை.
திகம்பரம் - திக்காடை. நாகணையான் - திருமால். நாகம் -
அம்முக்கெட்டு நின்றது. விரிஞ்சன் - பிரம்மதேவர். பாதம் சென்னி
- நிரனிறையாகக் கொள்க. நம்பனாககிய அண்டர் நாயகன்.
அநற்புதம் ஈது எனத் துண்டவான் கழுகு என்றும் வலம் வருமென்று
கூட்டுக. அரிகள் - மூங்கில்கள்: சோலைகளுமாம். துண்டம் -
மூக்கு: கழுகு நீண்ட மூக்குள்ளதாதலின் துண்டவான் கழுகு
எனப்பட்டது. வான் - பெருமை. இது திருக்கழுகு குன்றத்தினைச்
சிறப் பித் துக் கூறிய வாறு. இத் தலம் தொண்டை
நாட்டகத்ததேனும், அத்தொண்டைநாடு சோழ நாட்டின் ஒரு
பகுதியாய்ச் சோழவரசனாற் றொண்டைமானிளத் திரையனுக்குக்
கொடுக்கப்பட்டதே யாகலின், அதனைத் தொண்டை நாட்டுத்
தலமென்னானது சோழநாட்டுத்தலமென்றார்.

முருகக் கடவுள் வணங்கும் திருவடியினரும்,
பரம்பொருளும் திக்குக்களை ஆடையாக உடையவருமான
சிவபெருமானின் பாம்பணையனான திருமாலும், பிரமதேவரும்
முன்பு அறிய இயலாத திருவடியையும், திருமுடியையும் உடைய
சிவபெருமானின் பெருமை இதுவாம் என்று சோலைகள் சூழ்ந்த

சிவ ஆலயத்தோடு கூடிய திருக்கழுக்குன்றம் என்னும் மலையை
நீண்ட மூக்குடைய கழுதுகள் எக்காலமும் வலம் செய்கின்ற நாடாக
உள்ளது சோழமண்டலம் என்னும் எம்நாடாகும்.

(14)

அருவி யோதை யிழுமெனும் குன்றி
 டைந்த சாரற் குளிர்புன மீதி
 னுருவு சேர்தனைப்புங்கதிர் மேற்கிளி
 யோச்ச வேண்டிப்புலநகத் தாலி
 மருவு வண்குறப் பேதையர் கட்செவி
 மாசு ண்பயன நேர்கவண்மீதி
 லிருளி லாத மணிகைத் தெறிந்திடு
 மீழ மண்டல நாடெங்க ணாடே.

ஓதை - ஓசை. இழுமெனல் - ஒலிக் குறிப்பு. சாரம் -
 மலைப்பக்கம். உருவு சேர்தல் - வடிவுமுற்றுப் பெறுதல். அஃதாவது
 பயிர்முற்றி விளைதல். ஒச்சல் - ஒட்டுதல். புலநகத்தாலி -
 குறப்பெண்கள் அணியும் ஆபரணம். கட்செவி - பாம்பு. கண்ணை
 செவியாகவுடையது. மாசுணப்பணம் - பெரும் பாம்பின் படம்.
 கவண் - கிளி முதலியவற்றைக் கடியுங் கருவி: தட்டை, குளிர்,
 தழலை என்பன இதன் பேதங்கள். கவணில் மணிகைத்
 தெறிந்திடுமென்க. இருள் இலாத மணி - பிரகாசம் பொருந்திய
 இரத்தினங்கள்.

மலையிலே அருவியின் ஓசை நலம் செய்யும்
 மலைச்சாரலிலே நீர் வளத்தால் தினை விளைந்த பொலிவான கதிர்
 மேல் இருக்கும் கிளிகளை விரட்ட எண்ணிய புலநகத்தாலி அணிந்த
 குறப் பெண்கள் பாம்பின் படத்தோடுள்ள தோலால் அமைத்த
 கவண் என்னும் கருவியிலே ஒளிமிக்க இரத்தினக்கற்களை வைத்து
 எறியும் சிறப்புடைய ஈழமண்டல நாடே எம்நாடாகும்.

(15)

மாலை தோறு மிசைவன வண்டுமென்

மாலை நூலிடை யேயுங் துவண்டு

வேலை தோறும் பயில்வன சங்கம்

வியன்க முகந்தொ றுந்தமிழ்ச் சங்க

மாலை தோறும் பொழிவன சாறுபொன்

னான வீதி யரியரன் சாறு

சோலை தோறு மலர்த்தா திறைத்திருஞ்

சோழ மண்டல நாடெங்க ணாடே.

நூல் இடை - நூல் போன்ற இடை, இடை துண்டு ஏயும்.

வேலை - கடல். சாறு - முன்னது கருப்பஞ்சாறு, பின்னது விழா. இது யமகம்.

மக்கள் அணிந்த மாலைகளின் புதுத்தன்மையை விரும்பும் வண்டுகள் மொய்க்கும். மாலை கட்டிய நூல் போலப் பெண்களின் இடைநெளியும். சமுத்திரங்கள் எங்கும் சங்குகள் மலிந்து காணப்படும். கல்விக்கூடங்களில் தமிழ் அறிவு விளக்கம் பெறும். கரும்பு ஆலைகள் எங்கும் கரும்புச்சாறு மிகுந்திருக்கும். அழகிய வீதிகளை (பிரகாரங்களை) உடைய சிவ விஷ்ணு ஆலயங்கள் எங்கும் திருவிழா நிகழும். மரங்கள் நிறைந்த சோலைகள் எங்கும் மலரின்று உதிரும் மகரந்தங்கள் நிறைந்து காணப்படும். இத்தகைய செழிப்பான சோழமண்டலநாடே நம் நாடாகும்.

(16)

சிந்து

பைய் னிப்பகு வாய்ப்பட்ட திங்களிற்

பாயு மோதக் கடற்கரை தோறு

மீய்மி வாயிலின் முத்த மிளங்கிய

வீழ மண்டல நாடெங்க ணாடே.

பை - பாம்பின் படம். பகுவாய் - பிளந்த வாய். திறந்த வாய் என்றவாறு. திங்களின் - சந்திரன் போல. ஓதம் - அலை. இப்பியின் வாயில் இன் முத்தம் என்க. இன் முத்தம் - மெய்க்கு

இனிதாம் முத்து. இது முதல் இருபத்து நான்கும் இரண்டடிச் சிந்துகள்.

நச்சுப்பையை உடைய ராகுகேதுக்களாகிய பாம்புகளின் வாயிலகப்பட்டுக் காணப்படும் பூரண சந்திரன் போலக் கடற்கரைகள் எங்கும் சிப்பிகளின் வாய்களில் முத்துக்கள் காட்சியளிக்கும் தன்மை உடைய ஈழமண்டல நாடே எங்கள் நாடாகும்.

(17)

மாரி மேகந் தவழ்மலைச் சாரலின்

மந்தி வைத்த மணிப்பத்ம ராகஞ்

சூரி யோதயம் போல விளங்கிய

சோழ மண்டல நாடுங்க ணாடே.

மாரி - நீர். மந்தி - பெண் குரங்கு. பத்மராகம் - ஒருவகை இரத்தினம். அதன் ஒளி சூரிய உதய ஒளிபோல விளங்கிய தென்க.

மழைநீரை உண்ட மேகங்கள் தவழ்ந்து செல்லும்படி உயர்ந்த மலையின் சாரல்களில் குரங்குகளால் வைக்கப்பெற்ற பத்மராக இரத்தினக் கற்கள் உதய சூரியன் போல பிரகாசிக்கும் சிறப்புடைய சோழமண்டலமே எங்கள் நாடாகும்.

(18)

பரப்பு மேகலை மங்கையர் போகம்

பயில வேண்டி யிணங்கார் முகத்தை

யிர்ப்ப தேயன்றி வேற்றிப் பில்லாத

வீழ மண்டல நாடுங்க ணாடே.

மேகலை - அரைப்பட்டிகை. இணங்கார் - ஊடிய பெண்கள். இரத்தல் - யாசித்தல். இதுவும் மேல் வருவதும் பரிசங்கியாலங்காரம்.

அகலமான மேகலை என்னும் இடையணியை உடைய பெண் களுடன் மகிழ்விரும் பி அவர் முன் இருந்து நிற்பதேயல்லாமல் வேறெந்தக் காரணத்தை முன்னிட்டும் யாரும்

யாரையும் இரக்க வேண்டியிராத செல்வச் செழிப்புடைய
ஈழமண்டலம் என்னும் நாடே நம் நாடாகும்.

(19)

வாம மேகலைப் பாவையர் கோவை

வதனம் போல விளங்கிய விண்ணிற்

சோமன் மேலன்றி யோர்மறு வில்லாத

சோழ மண்டல நாடுங்க ணாடே.

கோவை - உவமையாகு பெயராய் அதரத்தை
உணர்த்திற்று. விளங்கிய சோமன். சோமன் - சந்திரன்

இளமை மிக்கவரும் மேகலை என்னும் ஆபரணத்தை
அணிந்தவருமாகி பெண்களின் கோவைப்பழ முகம் போலச் சிவந்த
மாலைநேர வானத்தில் காணப்படும் பூரணசந்திரனிடத்தில்
களங்கம் காணப்படுவதே யன்றி வேறு யாரிடத்தும் எவ்வித
களங்கமும் காணப்படாத சிறப்புடைய சோழ மண்டலம் என்னும்
நாடே நம் நாடாகும்.

(20)

வளமை சேர்ந்திடு மூப்பிய லான்முது

மந்தி தாவி மலையிடம் பாய

விளமை மந்தி யருவழ வாய்விடு

மீழ மண்டல நாடுங்க ணாடே.

மூப்பு இயல் - முதுமைத் தன்மை. உருவடிவு - அழகிய
வடிவம்.

அநுபவம் பொருந்திய மூப்புத்தன்மையால் வருந்தும்
குரங்கு மலையிடலங்களிலே பாய்ந்து செல்ல (மலையிடங்களின்
மகிமைகள் காரணமாக) இளமைத் தன்மையைப் பெற்று மகிழும்
தன்மையுடைய ஈழமண்டலம் என்னும் நாடே நம் நாடாகும்.

(21)

முன்னை நாளிற்பஞ் சானன ஞபன்
முளரி யந்தட மூழ்கிய போதிற்
சொன்ன மேனி விளங்கி யெழுந்திற்
சோழ மண்டல நாடெங்க ணாடே.

பஞ்சானனம் - சிங்கம்: பஞ்சம் - விரிவு, ஆனனம் - முகம்:
விரிந்த முகத்தையுடையது என்பது உறுப்புப் பொருள்.
பஞ்சானனரூபனென்றது சிங்கவன்மனை. முளரி - தாமரை.
தடமென்றது சிவகங்கைத் தீர்த்தத்தை. சொன்ன மேனி - பொன்
மோனி. இவ்வரலாற்றைக் 'கோயிற்புராணத்தில்' இரணிய வன்மச்
சருக்கத்திற் காணலாம்.

அருளதனாற் றடம்பழி மவன்கடமே லருக்கனென
விரிவுசுங் கானடைந்த மேருகிரி யெனவிளங்கி
யிரணியமா முருவாகி யெழுந்ததுகண் டதிசயித்தும்
பரவியது பெயராக யாவர்களும் பயில்வித்தார்.
என்பது அத்திருவாக்கு.

முற்காலத்திலே சிங்கவன்மன் என்பான் அங்குள்ள
தாரைக் குளத்தில் நீராடிய வேளையில் (அக்குளத்தின் தெய்வீகத்
தன்மையால்) தன் உடம்பில் உள்ள சிங்கக் குற்றம் நீங்கி
பொன்போல அழகிய உடம்பைப் பெற்ற வெளிவந்த அற்புதம்
உடைய சோழ மண்டலமே நம் நாடாகும்.

(22)

உரைத்த வானிந்து காந்தச் சிலைவிட்
ருகு கு நீர்ப்பிர வாகங்க ளோழ
யிரைத்த வேலைப் புலால்வெழ மாற்றிற்
மீழ மண்டல நாடெங்க ணாடே.

உரைத்த - மேலாகச் சொல்லப்படும். வான் இந்து-
ஆகாயத்திற் சஞ்சரிக்கும் சந்திரன் இந்து காந்தச்சிலை - சந்திர
காந்தக்கல். அது சந்திரன் வரவாற் புனல்பெருக்குவது. பிரவாகம் -

வெள்ளம். இரைத்தவேலை -முழங்கும் கடல். புலால் வெடி -
புலால் நாற்றம்.

புகழ்ப்படும் சந்திரகாந்தக் கற்பாறைகளில் தன் நிலா
படும்படி ஆகாயத்தில் சந்திரன் செல்ல அக்கற்பாறைகளில்
உண்டாகிப் பெருகும் நீரின் சிறப்பால் அலை வீசும் கடற்கரை
இடங்களில் உள்ள புலால் நாற்றம் நீங்கும். தூய்மை உடைய
ஈழமண்டலநாடே நம் நாடாகும்.

(23)

புகுத்த வந்தணர் சாலைக டோறும்

யயிலும் வேதத் தொலியண்ண மீதிற்

றொகுத்த மள்ளர் குரவையை மாற்றிற்

சோழ மண்டல நாடெங்க ணாடே.

சாலை - ஈண்டு அத்தியயனஞ் செய்யமிடம்.
புகுத்தசாலை - இஃது இருக்குவேதம் ஓதுமிடம், இஃது யசுர்வேதம்
ஓதுமிடம் என்று இங்ஙனம் பகுக்கப்பட்ட சாலை. பண்ணை -
வயல். தொகுத்த - கூடிய. குரவை யொலியினும் மறையொலி
மிக்கதென்றவாறு.

அந்தணர் வேதம் ஓதுதற்கு என வரையறை செய்த
சாலைகள் எங்கும் அந்தணர் வேதம் சொல்லும் ஓசையானது
வயலிடங்களில் வேலையில் ஈடுபடும் தொழிலாளர்கள் பாடும்
குரவைப் பாட்டின ஓசையை கீழ்ப்படுத்தும் சந்தர்ப்பங்கள் நிறைந்த
சோழமண்டலநாடே நம் நாடாகும்.

(24)

பண்ணிற் றோயப் பொருண்முழப் புக்கடீழ்

யாரும் பாவலர்க் கீந்திட வென்றே

யெண்ணிப் பொன்முழப் புக்கடீழ் வைத்திற்

யீழ மண்டல நாடெங்க ணாடே.

பண் - இசை. தோய்தல் - பொருந்துதல். பொருள்
முடிப்புக்கட்டி - விஷயத் தொகுதியை அமைத்து. பொன் முடிப்பு -
பொற்கிழி.

இசையமைப்புப் பொருந்தத்தக்கதாக பொருள்நயம் மிக்க பாடல்களை இயற்றிப் பாடும் பாவலர்க்கு சன்மானம் செய்யவென பொற்காசுகளை முடிச்சு முடிச்சாகக் கட்டிக் காத்திருக்கும் செல்வம் மிக்க அறிஞர் வாழும் ஈழமண்டல நாடே நம்நாடாகும்.

(25)

செல்லுஞ் சென்முழக் குந்தளக் கண்ணிரு

சேலைப் போன்ற கடைசியர் செய்க்குச்

சொல்லுஞ் சொன்முழப் புகட்டி வைத்திருஞ்

சோழ மண்டல நாடெங்க ணாடே.

செல்லும் செல் - (விண்ணில்) செல்லும் மேகம். மேகம் போன்ற முடியாகிய குந்தளம். முடி - ஐம்பாலினொன்று. குந்தளம் - பெண்மயிர். குந்தளக் கடைசியரென முடிக்க. குந்தளத்தையும் இரண்டு சேன்மீன்களைப் போன்ற கண்களையமுடைய கடைசியர். செய் - வயல். சொல்லும் - புகழ்ந்து சொல்லப்படும். சொல் - நெற்பயிர். சொல்முடிப்பு - இங்கே நாற்றுமுடி.

ஆகாயத்தில் செல்லும் மழை மேகங்கள் போல இருந்த தம் கூந்தலை அள்ளி முடித்தவரும், சேல் மீன் போன்ற கண்களை உடைய வருமான வயல் வேலை செய்யும் பெண்கள் வயற்கரைகளிலே நெற்கதிர்களைக் கட்டுக்கட்டாகக் கட்டி வைக்கும்படி அதிவிளைச்சலை உடைய சோழ மண்டல நாடே நம் நாடாகும்.

(26)

காந்தி சேர்கண் ணிலாதவர்க் குக்கண்ணுங்

காட்சி யுந்தந்து சூர்ப்பகைச் செவ்வே

லேந்தல் சேர்கதி ராபுரி சேர்ந்திடு

மீழ மண்டல நாடெங்க ணாடே.

காந்தி - ஒளி. கண் - கண்ணிந்திரியம். காட்சி - அறிவு. சூர் - சூரபதுமன். சூர்ப்பகைச் செவ்வேல் ஏந்தல் - சூரனுக்குப் பகைவனாகிய முருகக்கடவுள். கதிராபுரி - கதிர்காமம்.

ஒளிரும் பார்வையுடைய கண்களை இழந்தவர்க்கு நல்ல பார்வை உடைய கண்களையும், நல்லறிவையும் அருள்பவராய் சூரசங்காரம் செய்த செவ்வேற் பெருமான் கருணையுடன் இருக்கும் கதிர்காமத்தலத்தை உடைய ஈழமண்டலமே நம் நாடாகும்.

(27)

யொங்கு கனி மிழத்தவர்க் குக்கனி

யோக்கி யிக்கலி மீதினிற் செவ்வேற்

றுங்க முத்தையன் வீற்றிருக் கும்புரிச்

சோழ மண்டல நாடெங்க ணாடே.

கூளி - பேய். இக்கலிமீதில் - இந்தக் கொடிய கலியுகத்திலும். துங்கம் - பெருமை: வெற்றியுமாம். முத்தையன் - முத்துக்குமாரசுவாமி யென்னும் திருநாமம் பூண்ட முருகக்கடவுள். அப்பெருமான் வீற்றிருக்கும் புரி புள்ளிருக்குவேளூர் எனப்படும் வைத்தீசுரன் கோயில்.

பயங்கரமான பேயால் பீடிக்கப்பட்டவர்க்கு துன்பம் நீங்கும்படி அப்பேயை விலக்கி இக்கலியுகத்தில் முருகப்பெருமான் முத்தையா என்னும் சிறப்புப் பெயருடன் கோவில் கொண்டிருக்கும் புள்ளிருக்கு வேளூர் என்னும் புண்ணிய தலத்தையுடைய சோழ மண்டலமே நம் நாடாகும்.

(28)

கயல்வ வரைந்த துவசன் பணிநவ

கண்ட மன்னன் வராச சிங்க

வியல்பு டன்றிருச் செங்கோ டபாத்திய

வீழ மண்டல நாடெங்க ணாடே.

துவசம் - கொடி. கயல் வரைந்த துவசன் - மீன் வடிவம் எழுதிய கொடியையுடைய பாண்டியன். பணி - வணங்கிய. நவகண்டி - ஓரூர்: அஃதிக்காலத்துக் கண்டியென வழங்கப்படுவது. வராசசிங்கன் - அவ்வூரசன் பெயர்.

கயல்மீன் கொடியை உடைய பாண்டிய மன்னன்

வணங்கிக் கப்பம் செலுத்தும் நவகண்டி மன்னனான வரராசசிங்கன்
அரசியலாற்றிய ஈழமண்டலமே நம் நாடாகும்.

(29)

நேரி யன்சரன் புக்க புறாவி

னிறைத னக்கு நிறையிற் புகந்த

சூரி யன்குடை நீழலிற் றங்கிய

சோழ மண்டல நாடெங்க ணாடே.

நேரியன் - சோழன்: நேரிமலை அவனதாகலான். நிறையி
ரண்டனூள் முன்னது அளவு, பின்னது துலைத்தட்டு. சூரியன் -
இங்குச் சிபிச்சக்கரவர்த்தியைக் குறித்தது. சோழவரசர்குரிய
பரம்பரையினனாதலான், சிபிச்சோழன் சூரியனெப்பட்டான்.

சோழமன்னனான சிபிச்சக்கரவர்த்தி என்பவன் தன்னை
அடைக்கலமாக வந்த புறாவின் பொருட்டு தன் தசைப்பகுதியை
நிறுத்து வழங்கினான். இம்மன்னனின் மரபாகிய சூரியவம்சம்
அரசியலாற்றிய சோழ மண்டலமே நம் நாடாகும்.

(30)

கான்ற சோதியி வித்திலஞ் சிந்துங்

கரும்பி னிற்குருத் தைக்கதிர்க் கற்றை

யின்ற சாலிக் குழாஞ்சுமந் தோங்கிடு

யீழ மண்டல நாடெங்க ணாடே.

கான்ற சோதியின் நித்திலம் - வெளிவிடும்
பிரகாசத்தினையுடைய முத்து. கதிர்க்கற்றை - கதிர்த்தொகுதி.
சாலிக்குழாம் சுமந்தோங்குதலாவது கரும்பினது உயரம் வளர்ந்து
நிற்றல்.

ஒளியைப் பரப்பும் முத்துக்களைச் சொரியும் கரும்பின்
கரும்பின் நுனி வரை வளர்ந்து நெற்கதிர்களை விளையச் செய்து
சுமந்த வண்ணம் நெற்பயிர்கள் காட்சியளிக்கும் பெருமை உடைய
ஈழமண்டலம் நம் நாடாகும்.

(31)

சாதி நாகிளந் தெங்கினிற் சாய்ந்திடு

தண்கு ரும்பையைப் பூகத ராசிச்

சோதி யார்பவ ழுக்குலை தாங்கிய

சோழ மண்டல நாடெங்க ணாடே.

சாதி - ஈண்டு உயர்வு. நாகிளமை - ஒரு பொருட் பன்மொழி: மிக்க இளமை யென்றவாறு. பூகதம் - கமுகு. ராசி - கூட்டம். பவழக்குலை - கமுகின் குலை பழுத்தவழிப் பவழநிறங்கோடலின் அவ்வாறு கூறினார். 'எண்ணார் முத்தமீன்று மரகதம் போற் காய்த்துக், கண்ணார் கமுகு பவழம் பழுக்குங் கலிக்காழி' என்பது தமிழ்மறை. மேலதற்குரைத்தாங்குரைக்க.

நல்ல வகையைச் சேர்ந்ததாய் உயர்ந்து வளர்ந்த தென்னை மரங்களில் வளர்ந்து சாய்ந்த கமுகுகளில் பழுத்த பாக்குக் குலைகளை தென்னை மரங்கள் பவளமணிகளைத் தாங்குவது போல் காட்சியளிக்கும். வளம்மிக்க சோழமண்டலமே நம் நாடாகும்.

(32)

கற்ற நூலுணர் பண்மதன் மார்பஞ்ச

காவி யஞ்சட் கலைக்கட ரோய்ந்து

மெற்றை நாளுங்கல் வித்திறம் பார்த்திடு

மீழ மண்டல நாடெங்க ணாடே.

கற்றலின் வேறு உணர்த்தலாதலின் 'கற்ற நூலுணர் பண்டிதன்மார்' எனப்பட்டது. 'ஓதியுணர்ந்தும்' எனத் தேவர் கூறியதும் அது. மார் - பன்மை விகுதி. பஞ்சகாவியம் - தமிழிலேயுள்ள ஐம்பெருங் காப்பியங்கள். அவை சிந்தாமணி சிலப்பதிகாரம் முதலியன. சட்கலை - ஆறுவகைக் கலைகள்: அவை நையாமிக முதலிய வடமொழிச் சாத்திரங்கள். எனவே, அப்பண்டிதர்கள் இருமொழியிலும் வல்லநராதல் கூறப்பட்டது. எற்றைநாளுங் கல்வித்திறம் பார்த்தலாவது சாந்துணையுங் கற்றல். இதனை, "யாதானு நாடாமா லூராமா லென்னொருவன் சாந்துணையுங் கல்லாத வாறு" என்னுந் திருக்குறளாலறிக.

நூல்களைக் கற்ற அளவில் நில்லாது அவற்றை உணர்ந்த அறிஞர்கள் சிந்தாமணி முதலிய பஞ்சறு காவியங்களையும் நையாயிகம் முதலிய ஆறாவகை வடமொழிச் சாத்திரங்களையும் ஆராய்ந்ததுடன் தம் முதுமைக் காலத்திலும் அவற்றில் அக்கறை கொள்ளும் வழக்கம் பொருந்திய ஈழமண்டலமே நம் நாடாகும்.

(33)

திகந்த மெட்டும் வடகலை தென்கலை

தேர்ந்து தேர்ந்து செழுமலர்க் காவிற்

சுகந்த னக்கயற் புவை பயிற்றிடு

சோழ மண்டல நாடெங்க ணாடே.

திக் அந்தம் - திக்கின் முடிவு. அதன் வரைப்பரவிய வடகலை தென்கலை. அடுக்கு, பலகாலுந் தேர்ந்தமையுணர்த்திற்று. சுகம் - கிளி. தனக்கு அயல்புவை - தனக்குப் பக்கத்திலிருக்கும் நாகண வாய்ப்பறவை. 'கிள்ளை பாடுவ கேட்பன பூவையே' 'கிள்ளைகள் பாடமுரைப்பன கேட்ப மெய்ப்பூவை' என்பன பெரியார் திருவாக்குகள்.

உலகின் எல்லா இடங்களிலும் உள்ள தமிழ்மொழி வடமொழி நூல்களில் தெளிவு பெற்று தாம் பெற்ற நுணுக்கங்களை கிளிகள் நாகணவாய் பறவைகட்கு பயிற்றுவிக்கும் மேன்மை பொருந்திய சோழ மண்டலமே நம் நாடாகும்.

(34)

ஆட்டு மூசலி னாடுமின் னாற்பொன்

எணிக லத்தின் மணிதெறித் தோழ

யேட்டுக் காவிற் குயிற்றுயின் மாற்றிடு

மீழ மண்டல நாடெங்க ணாடே.

மின்னார் - பெண்கள். ஏடு - பூவிதழ். கா - சோலை. துயில் - துக்கம்.

ஊஞ்சலாடும் பெண்கள் அணிந்திருந்த அணிகலன்களிலுள்ள இரத்தினக்கற்கள் அவர்கள் ஆடும் வேகத்தினால்

அணிகலன்களிலிருந்து கழன்று பறந்து போய் மலர்ச் சோலைகளில் உறங்கும் குயில்களின் உறக்கத்தை நீங்கச் செய்யம் ஈழமண்டலமே நம் நாடாகும்.

(35)

வாவி மின்கரைக் கெண்டை குதிக்க

மண்கு கம்பாய்ந்து செந்தா மரைப்பாயற்

றாவி யன்னத்தி னித்திரை மாற்றிடு

சோழ மண்டல நாடெங்க ணாடே.

வாவி - நீர் நிலை. மண்டுகம் - தவளை. கெண்டை குதித்தலின் மண்டுகம் பாய்ந்து அன்னத்தின் துயிலை நீக்குகின்றதென்க. தூவி - சிறை.

நீர் நிலையில் வாழும் கெண்டை மீன் துள்ளி விளையாடும் போது நீர் நிலையின் பக்கத்தே உள்ள தவளையின் மீது விழ அதிர்ச்சியடைந்த தவளை பாய்ந்து செந்தாமரை மலரை அடைந்தது. அச்செந்தாமரை மலர்கள் தனக்கு இனிய படுக்கையாகக் கொண்டு படுத்திருந்த அழகிய இறக்கைகளோடு விளங்கிய அன்னப்பறவை நித்திரையின் நீங்கி அந்நீர்நிலையில் உலாவும். இப்படியான இயற்கை அழகுடைய சோழ மண்டலமே நம் நாடாகும்.

(36)

கோல மாதவி வன்னி மராமரம்

கோங்கு வேங்கை செங்குங்கு மஞ்சாதி

யேல மார்கதீரீக் கற்றையை மாற்றிடு

மீழ மண்டல நாடெங்க ணாடே.

கோலமாதவி - அழகிய மாதவி, குருக்கத்தி விசேடம். ஆர்கதீர் - நிறைந்த கிரணம், வினைத்தொகை. கதீர் - ஈண்டுச் சூரிய கிரணம்.

அழகிய மாதவிக் கொடிகளும், வன்னிமரம், மராமரம் கோங்கு மரம், வேங்கை மரம், செங்குங்கும மரம் நல்லினமரம் ஆகியவை செழித்து வளர்ந்து சூரியனது கதிர்கள் பூமியை

அடையா வண்ணம் தடுத்து நிழல் செய்யும் சோலைகள் நிறைந்த
ஈழமண்டலமே நம் நாடாகும்.

(37)

ஆலை தாதகி யொன்விரக் கொன்றை
யரும்பு கூவிளம் பாதிரி புன்னைச்
சோலை வான முகிலைத் தரித்திடு
சோழ மண்டல நாடெங்க ணாடே.

ஆலை - கரும்பு. தாதகி - ஆத்தி. கூவிளம் - வில்வம்.
வானமுகில் - வானத்திற் செல்லும் மேகம்.

கரும்பு - ஆத்தி - பொற்கொன்றை மலர்களையுடைய
வில்வம், பாதிரி, புன்னை ஆகிய மரங்கள் சோலையாக வளர்ந்து
மழை மேகங்களைத் தாங்கி மழைவளத்தை அதிகரிக்கச் செய்யும்
சோழமண்டலமே நம் நாடாகும்.

(38)

கருவ லம்பரிச் செங்கதிர் மாவலி
கங்கை யாறு பெருகிக் கரையி
வீரும ருங்கினு முத்தங் கொழித்திடு
மீழ மண்டல நாடெங்க ணாடே.

கருமை - பெருமை. வலம்புரியின் செவ்வியகதிர்கள்.
மாவலி கங்கை என்பது ஆற்றின் பெயர். முத்தம் கொழித்தல் -
முத்துக்களை வீசுதல்.

மகாவலி கங்கை என்னும் ஆற்றின் இருகரைகளிலும்
பெருமை மிக்க வலம்புரிச்சங்குகள் அழகிய ஒளியோடு முத்துக்களை
உண்டு பண்ணி அழகையும், வளப்பத்தையும் உண்டு பண்ணும்
ஈழமண்டலமே நம் நாடாகும்.

(39)

வள்ளி யோரிற் கொடைநிறைந் தேநூரை
மண்டி யேவரு காவிரி யாறு
துள்ள வானை பசும்பொ விறைத்திடு
சோழ மண்டல நாடெங்க ணாடே.

வள்ளியோர் - வரையாது கொடுப்போர். இன் - ஐந்தனுருபு, ஒப்புப்பொருளில் வந்தது. வாளைமீன் துள்ளுமாறு காவிரியாறு பொன்னை வீசுகின்றதென்க. இத்துணையும் பள்ளியர் தம் நாட்டு வளங் கூறியவாறு.

வரையாது மட்டுப்படுத்தாது கொடுப்போரைப் போல தன்னிடம் உள்ளவற்றை வழங்கியும் நீர்வேகத்தால் உண்டாகி நுரை அதிகரித்தும் செல்லும் காவிரியாறு வாளை மீன்கள் துள்ளிப்பாயும் வண்ணம் பொன்னை வழங்கும் சிறப்புடைய சோழ மண்டலமே நம் நாடாகும்.

(40)

வெண்பா

ஒளவியநெஞ் சொன்றாயின்றி யன்புறி பத்தர்வினைச்
செவ்வியகோ கைக்குநிழல் செய்யுமே - கைவேற்
றுதிசெய்குருந் துக்குத் துணையாம் பறாணைப்
பதியொருகோட் டுக்கற் பகம்.

ஒளவியம் - கோட்டம். அவ்வியநெஞ்சமென்பதற்குக் 'கோட்டம் பொருந்திய மனம்' என்றார் ஆசிரியர் பரிமேலழகரும். ஒன்றும் - சிறிதும். செவ்வியகோடை - மிக்க கோடை. துதி செய்வைவேற் குருந்து என்க. குருந்து - சிலேடையால் மரவிசேடமும் குழந்தையுமாம், குழந்தை ஈண்டு முருகக்கடவுள். ஒருகோடு - ஒற்றைக்கொம்பு. கற்பகம் - ஈண்டுப் பரஞ்சோதி விநாயகப்பிராணைக் குறித்து நின்றது. குருந்துக்குத் துணையாம் கற்பகம் கோடைக்கு நிழல் செய்யுமென்க.

சுயநலம் முதலியவற்றால் வளைந்து சிறுமைப்படும் மனம் இல்லாது அன்பு செய்யும் பண்புடைய அடியவர்களின் தீவினை எனும் பெரும் வெப்பத்துக்கு நிழலெண்டு பண்ணுவார் யாரென்றால் கூரிய வேலை வைத்திருக்கும் குழந்தைக் கடவுளாகிய முருகப் பெருமானுக்கு அண்ணனாக விளங்குபவரும் பறாணைப் பதியுடையவரும் கற்பகம் போன்றவருமான விநாயப் பெருமானே ஆவார்.

(குருந்துக்குத் துணையாம் கற்பகம் கோடைக்கு நிழல் செய்யும்)

(41)

குலமுறை கிளத்தல்

சிந்து

1. ஆதி காலத்தி லாருயிர் யாவு

மளித்த வித்துத் துடைக்கும் பிராட்டி

பாதி யம்புலி வாணுகற் சத்திநாற்

பத்து முக்கோண சக்ரவி நோதி

அளித்தல் - முன்னது படைத்தல்: பின்னது காத்தல். துடைத்தல் - அழித்தல். சிவபிரான் தன் சத்தியால் முத்தொழிலும் நடாத்தலின் இவ்வாறு கூறினார். பாதி அம்புலி வாள் நுதல் - அர்த்த சந்திரனையொத்த ஒளிபொருந்திய நெற்றி. அம்மையார் எழுந்தருளிய பீடங்களுள் நாற்பத்து முக்கோண சக்கரமும் ஒன்றாகலின் நாற்பத்து 'முக்கோண சக்ரவிநோதி' என்றார்.

ஆதிகாலத்தில் எல்லா உயிர்களையும் படைத்துக் காத்து அழிக்கும் நாயகி அட்டமிச்சந்திரன் போன்ற ஒளியான நெற்றியை உடையவள் நாற்பத்து மூன்று கோணங்களை உடைய ஸ்ரீ சக்கரம் என்னும் சக்கரத்தை உடையவள்.

2. தூய சோதிப் பனிவரைக் கொம்பெனுந்

தோகை தன்னை மணச்சாலை நன்னு

ளாய வேதப் பிதாமகன் பேணி

யமையு மோமசீ சடங்கு புரிய

பனிவரைக் கொம்பு - இமாசலன் புத்திரி. தோகை - இருமடி ஆகுபெயராய் உமாதேவியை யுணர்த்திற்று. பிதாமகன் - பிரமன். ஓமச்சடங்கு - ஓமக்கிரியை.

தெய்வீக ஒளியுடைய இமயமலை அரசன் மகளான மயிலின் தோகையை ஒத்த சாயலை உடையவளை மணமண்டபத்திலே பிரமதேவர் சிரத்தையுடன் திருமணச்சடங்கு வேள்வி புரிய.

3. வென்றி சேர்வெள் ஞவாய்மிட ரேறிய

வேந்த னேமுத வெண்முசை காப்போர்

மன்ற னாறுந் துழாய்மவு லிப்பணி

வயிரி யூந்திடு வைகுண்ட நாதன்

வெள்ளுவா - (ஐராவதம் என்னும்) வெள்ளையானை. வேந்தன் இந்திரன். எண்டிசை காப்போர் - எட்டுத்திக்குப் பாலகர். அவராவார்: இந்திரன், அக்கினி, யமன், நிருதி, வருணன், வாயு, குபேரன், ஈசானன். மன்றல் - வாசனை. பணிவயிரி - கருடன், பணி - பாம்பு.

வெற்றியும் வெள்ளைநிறமும் உடைய ஐராவத யானை மீதேறும் இந்திரன் முதலிய எட்டுத்திசைப் பாலகரும் நல்வாசனை மிக்க துளசியணிந்த முடியினரும் பாம்புப் பகைவனான கருட வாகனருமான வைகுண்ட பதியாம் திருமால்.

4. எண்ணில் கோழ வயிரவர் சூழ்ந்திட

வெண்ணில் கோழ யுருத்திரர் சூழப்

பண்ணை மைந்த பசும்பரி யேழுடைப்

பருதி வானவ ரும்வந்து சூழ

எண்ணில் - கணக்கில்லாத. கோடி - ஈண்டு ஓர் எண்ணைக் குறிக்காது பல என்னும் பொருண்மேல் நின்றது. பசும்பரி - பச்சைக்குதிரை. 'பருதி வானவர்' என்றது பன்னிரு சூரியர்களை.

பலகோடி வயிரவர் சூழ பலகோடி உருத்திரகணத்தர் சூழ ஒழுங்குடை ஏழு குதிரைகள் பூட்டிய தேரில் செல்லும் சூரிய தேவர் சூழ.

5. அண்ட பந்தி யெடுத்திடுக்கை யம்மானை

யாடு யுத கணங்க னெருங்கப்

பண்டை யூழிக் கனல்விழிச் சோதிப்

பணக ணாடவிச் சேடனுஞ் சூழச்

அண்டபந்தி - அண்டர்களின் வரிசை. அம்மாளை - அம்மனைக் காய். ஆதிசேடன் ஆயிரம்பட முடிகளையுடையவனாதலின், 'பணகணாடவிச் சேடன்' என்றார். பணகணாடவி = பணகணாடவி; இது வடமொழித் தீர்க்கதசந்தி. பணகணம் - பாம்பின் படக்கூட்டம். அடவி - காடு; ஈண்டு மிகுதி மேற்று.

அண்டத் தொகுதிகளை அம்மாளை விளையாடும் காய்களாகக் கொள்ளவல்ல பூதகணங்கள் நெருங்க மிகுதியான தலைகளை உடையவனும் நெருப்புப்போலும் கண்களை உடையவனுமான ஆதிசேடனும் குழ.

6. சித்தர் சாரணர் சூழ்ந்திட நாரதன்

சேருந் தும்புரு யாழிசை பாடப்

பத்தி வாணன் குடமுழ வந்துடன்

பானு கம்பன் பணில முழக்கத்

வாணன் - வாணாசுரன். இவன் சிவபெருமான் சந்நிதியில் தன் ஆயிரங் கைகளாலும் குடமுழா முழக்குவிப்பவன். பானுகம்பன் - பூதகணத் தலைவருள் ஒருவன். ஆயிரஞ் சிரங்களையுடையவன். கையைங்கிரியில் தன்னாயிர வாய்களாலும் சங்கத்தொனி செய்பவன்.

சித்தர் சாரணர் என்னும் பதினெண் கணத்தவர் குழ நாரதர், தும்புரு என்போர் யாழிசைக்க ஆயிரம் கைகளால் குடமுழவு என்னும் வாத்தியத்தை இசைக்கும் வாணாசுரன் குடமுழவு இசைக்க ஆயிரம் வாய்களிலும் ஆயிரம் சங்குகளை வைத்து ஊதும் பானுகம்பன் எனும் பூதத்தலைவன் சங்குகளை ஊத.

7. தேரு நாமகள் சீர்த்தி யிசைக்கத்

திரும டந்தைநன் சேழயு மாக

வாரு லாவு குயத்தின் கவுரியை

வந்து சேவித்தும் பக்கலி விற்கும்

நாமகள் - சரசுவதி. திருமடங்தை - இலக்குமி. கவரி -
உமாதேவி.

தெளிந்த அறிவினளாய சரஸ்வதி புகழ்பாட மகாலக்குமி நல்ல
தோழியாக வர மார்புக்கச்சணிந்து கௌரி அம்பிகையின் பக்கலில்
தோழியர் சேவித்து நிற்கும்.

8. அமய மூன்று மணிவரைக் கண்டத்

தலங்கு மங்கல நாணது யூழ்

மிமய ராசன் புனல்வார்ப்பு மால்வரை

யீன்ற பாவை தனைக்கைப் பிழத்து

மூன்று மணிவரை - மூன்று அழகிய இரேகை. மங்கல நாண் -
தாலிச் சரடு. புனல்வார்ப்பு - நீர் வார்க்க. மால்வரை யீன்ற
பாவைதனை - மலையரையன் பெற்ற உமாதேவியை.

நல்ல நேரத்தில் மூன்று மங்கல ரேகைகளை உடைய
அம்பிகை சுழுத்தில் மங்கல நாணைக்கட்டி இமய மலையரசன்
தாரைவார்த்துக் கொடுப்ப மலையரசன் மகள் கையைப் பிடித்து,

9. வேட்ட பின்கதி ராடகப் யூதர

விலி யும்வல்லி யும்முறை யோதிற்

கோட்டு மாவும் பிடியும் புணர்ச்சியிற்

சுழை யேவிளை யாடுதல் கண்டு

வேட்டபின் - மணஞ் செய்து கொண்ட பிறகு. ஆடகப்
யூதரவில்லி - பொன்மலையாகிய வில்லையுடைய சிவபெருமான்.
உறைபோதில் - (கைலாயத்தில்) எழுந்தருளி யிருக்குங்காலத்தில்
கோட்டு மா - கொம்பையுடைய ஆண் யானை. பிடி - பெண்
யானை.

திருமணம் செய்த பின் மேருமலையை வில்லாக உடைய
சிவனும், பூங்கொடி போன்ற அம்பிகையும் சுயிலாயத்தில்
எழுந்தருளியிருக்கும் வேளையில் கொம்பை உடைய ஆண்
யானையும், பெண் யானையும் கூடி மகிழ்தலைக் கண்டு.

10. சத்தி யுஞ்சிவ மும்பிழ யும்மத

தந்தி யாகப் புணர்ந்தவந் நாளின்

மத்த மாவத னத்துட னோங்கார

வண்ண மாய்வந்த ஞானக் குழவி

மததந்தி - மதம் பொருந்திய ஆண் யானை. மாவதனம் - யானை முகம். ஓங்காரம் - பிரணவம். ஞானக்குழவி - ஞானமே திருமேனியாகவுடைய குழந்தை (விநாயகன்).

அம்மாளும் சிவபெருமானும் பெண் யானையும் ஆண் யானையுமாகிக் கூடிய போது யானை முகமும் பிரணவ வடிவும் உடையராகத் தோன்றிய ஞானக்குழந்தையாகி விநாயகப் பெருமான்.

11. சின்னை தேவி மனோன்மணி கொங்கை

யமுத தாரை பருகிய நேசன்

முன்னர் நின்றுகல் சூரனை வென்ற

முருக வேட்குமுன் னாகிய தோன்றல்

மனோன்மணி - உமாதேவி. கொங்கை யமுததாரை - முலைப்பாலொழுக்கு.

உலக அன்னையும் சிவன் பத்தினியுமான கௌரியின் மார்பில் பெருகிய அமிர்தம் போலும் முலைப்பாலை அருந்திய விநாயகர் சூரமன்மனுக்கு முன் அஞ்சாது நின்று யுத்தம் புரிந்து வென்ற முருகனுக்கு மூத்தவர் (ஆனபடியால் யுத்தத்தால் வெல்லும் தன்மை உடையவர்).

12. தந்த தந்தை பரம னுகைத்திரு

தட்டு டைத்தடந் தேரச் சிறுத்தோன்

முந்த நெஞ்சி னெவர்நினைந் தாலு

முயன்று முன்னின்று காத்தரு னெம்மான்

தந்தை பரமன் - தந்தையாகிய சிவபிரான். உகைத்தல் - செலுத்துதல். திருபுரசங்கார காலத்தில் சிவபெருமானது பூமியாகிய தேரின் அச்சை யிறுத்தவர் விநாயகராதலின் அவரைத் 'தேர்ச்சிறுத்தோன்' என்றார். சிவபெருமான் திரிபுர தகனஞ் செய்யும் பொருட்டுத் தேவர்கள் சமைத்த தேரில் எழுந்தருளும் போது அத்தேவர்கள் விநாயகரை நினையாத காரணத்தால் தேரின் அச்ச இற்றது என்னும் விநாயகப் புராணம்.

பெற்ற தகப்பனாகிய சிவபெருமான் செலுத்திய விசாலமான தேரின் அச்சை உடைத்தவர். ஒரு செயலைத் தொடங்குமுன் தன்னை எவர் தியானித்தாலும் அவர் செயல் நிறைவுறும் வண்ணம் முன்நின்று காத்தருள்பவர்.

13. நூய மூவுல கும்புகழ் வீசித்

துதிக்கை வாய்ந்த துதிக்கையொன் றுள்ளான்

பாயுந் தானம் படைத்தீடு காரணன்

பத்த ரானவர்க் கன்பு புரினோன்

துதிக்கை - முன்னது துதித்தல்; பின்னது தும்பிக்கை: தானம்

- மதஜலம்; போக்குரை - கொடை.

மூவுலகத்தவரும் புகழ்ந்து துதி செய்து வணங்கத்தக்க யானையின் தும்பிக்கையை உடையவர். கருணை என்னும் வெள்ள மதம் பொழிபவர். தன்னை அன்பு செய்யும் அடியவரிடத்தில் மிக்க அன்பு கொண்டவர்.

14. மாற்றின் மூன்றணி நூல்புனை நாதன்

மழலைத் தும்பி குடைகொன்றைத் தாமன்

பார தக்கதை யைப்பொற் சிலம்பினிற்

பாணித் தந்தம் பறித்தும் பொறித்தோன்

தும்பி - வண்டு. கொன்றைத்தாமன் - கொன்றை மாலையை

யணிந்தவன் (விநாயகன்). பொற்சிலம்பு - மேருமலை. பாணி - (தன்)

கையால். பறித்து - பிடுங்கி. பொறித்தோன் - எழுதினோன்.

விநாயகர் தம் கொம்பை முறித்தது கஜமுகனைக் கொல்லும் பொருட்டேயன்றிப் பாரதம் எழுதும் பொருட்டும் முறித்தனர் என்பது சரித்திரம். அதனை

“முனிராசன் மாபாரதஞ் சொன்னநாள்

ஏடாக மாமேரு வெற்பாக வங்கூர் எழுத்தாணிதன்

கோடாக வெழுதும்பிரானைப் பணிந்தன்பு கூர்வாமரோ”
என்பதனானுமுணர்க.

மார்பில் மூன்று புரிகளை உடைய பூணூலை அணிந்திருப்பவர். சிறுதேன் ஈக்கள் மொய்க்கும் படியான கொன்றைப் பூமாலையை அணிந்திருப்பவர். ஐந்தாம் வேதம் எனப்படும் பாரதக் கதையை மேருமலையில் எழுதுவதற்காகத் தன் ஒற்றைக் கொம்பை முறித்தவர்.

15. செறியும் பஞ்ச தருநிழற் சுந்தரத்

தேவர் கோன்பரி பூசனைக் காகக்

குறுவன் பாணி கரகத்திற் பாணி

குவல யத்திற் பெருகிடச் செய்தோன்

பஞ்சதரு - தெய்வ லோகத்திலுள்ள ஐந்து விருட்சங்கள். அவை: அரிசந்தனம், கற்பகம், சந்தானம், பாரிசாதம், மந்தாரம் என்பன. தேவர்கோன் - இந்திரன். குறுவன் - அகத்தியன். பண்படியாகப் பிறந்த பெயர்; குறுமை பகுதி. பாணிகரகத்தில் - கையிலுள்ள கமண்டலத்தில்: நிலைமொழியும் வருமொழியும் வடசொற்களாதலின் இயல்பாயிற்று. பாணி - முன்னது; கை பின்னது நீர். குவலம் - பூமி. சீர்காழியில் இந்திரன் வைத்த நந்தவனத்தின் பொருட்டு அகத்தியர் கமண்டலத்திலுள்ள நீரை, விநாயகர் காக வடிவமாய்ச் சென்று கவிழ்த்தனர் என்பது புராண வரலாறு.

அரிசந்தனம், கற்பகம், சந்தானம், பாரிசாதம், மந்தாரம் என்னும் மரங்கள் நிற்கும் சுவர்க்கலோகத்தை உடைய தேவேந்திரன்

செய்யும் சிவபூசையின் பொருட்டு அகத்திய முனிவரின் கமண்டலத்தில் இருந்த நீரினை உலகில் ஆறாகச் செல்லச் செய்தவர்.

16. மோது மோதப் பயோததி மீது

முடக்கு நெட்டெயிற்றுப் பணைச் சேர்க்கை

மாத வன்கொண்ட வன்பணிச் சாயத்தை

மாற்றி மேலும் வரந்தந்த வண்ணல்

ஓதம் - குளிர்ச்சி. பயோததி - பாற்கடல். முடக்கு நெட்டெயிற்றுப் பணைச்சேக்கை என்றது ஆதிசேடனை. எயிறு - பற்கள். பணை - பருமை. சேக்கை - படுக்கை. மாதவன் - திருமால். பணி - பாம்பு. பார்வதி தேவியார் இட்ட சாபத்தால் பாம்பின் வடிவு பெற்ற திருமால் விநாயகரைப் பூசித்து அச்சாபத்தை யொழித்துக் கொண்டனர் என்பது விநாயகபுராண வரலாறு.

அலை வீசும் பாற்கடலில் பாம்பணை மீது அறிதுயில் புரியும் திருமால் அம்பாளிடம் பெற்ற சாபத்தைப் போக்கி அருளிய தலைவர்.

17. பங்க யங்கனி மாதுளங் கும்பம்

பரப்பு நேமி கதாயுதஞ் சங்க

மங்கு சந்தனு வேந்திய பாணிய

னாகு வாகன மூர்ந்திடு நேசன்

பங்கயம் - தாமரைப்பூ. கனி மாதுளம் - மாதுளங்கனி. கும்பம் - கலசம். நேமி - சக்கரம். கதாயுதம் - கதை. சங்கம் - சங்கு. அங்குசம் - தோட்டி. தனு - வில். ஆகுவாகனம் - பெருச்சாளி வாகனம்.

தாமரை மலர், மாதுளம்பழம், நீர்ச் செம்பு, சக்கராயுதம், கதாயுதம், சங்கு, அங்குசம், வில் ஆகியவற்றைக் கையில் கொண்ட வடிவமும் பெருச்சாளி வாகனமும் உடையவர்.

18. அந்த ரத்தரு ணோதயர் கோழ

யருக்கர் போல விளங்குசெம் மேனி

செந்தை வான்சரற் காலத்துச் சந்திர

னென்னத் தோற்றும் வழவழுங் கொண்டோன்

அருணோதயர் - சூரியோதயமாதற்கு முன்தோன்றுபவர்:

இவர் செந்நிறமுடையவர். சரற்காலம் - மாரிகாலம்; (ஐப்பசி கார்த்திகையின் பருவம்). விநாயகப் பெருமானார் தம் அடியார் முன் பவள நிறத்தராயும் பால் வண்ண நிறத்தராயும் தோன்றுவரென்ப. திருவலஞ்சுழியிலுள்ள விநாயகருக்கு வெள்ளை விநாயகரென்று பெயர்.

கோடி சூரியர் போல் பிரகாசிக்கும் திருமேனியும் மழைக்காலச் சந்திரன் போல் வெண்மைப் பிரகாச மேனியும் உடையவர்.

19. நாக கன்னியர் தான்றொழு மைங்கர

னானு மெள்ளுண்டை மோதகஞ் சீனி

பாகு சர்க்கரை மாங்கனி யீங்கிவை

யார ணம்புரி யுந்தொந்தித் தந்தி

பாரணம் - உண்ணுதல். தொந்தி - வயிறு.

நாககன்னியரால் வணங்கப்படுபவர் ஐந்துகரம் உடையவர் எள்ளுப்பாகு, மோதகம், சீனி உருண்டை, சர்க்கரை, மாங்கனி என்பவைகளை உண்பவர் பெருவயிற்றை உடைய யானை போன்றவர்.

20. செருக்கு மூழய ராவண வஞ்சனைச்

சேண்பு லத்தெறிந் தாமய வீரன்

மருக்கு லாவுவெண் பாமரைப் பீழகை

வாழுஞ் சோதி யழயார்க் கெளியோன்

சேண்புலத்து - ஆகாயத்தினிடத்து, கோகர்ணம் என்னுந் திருப்பதியில், இராவணன் கைலையினின்றும் கொணர்ந்த சிவலிங்கத்தின் பொருட்டு, அவனை, விநாயகப் பெருமான் செண்டு போல் ஆகாயத்தில் எடுத்து எறிந்தனர் என்பது புராண வரலாறு. 'மருக்குலாவு வெண்டாமரைப் பீடிகை வாழுஞ் சோதி' என விநாயகரைச் சிறப்பித்தமையால் அவருக்கு வெண்டாமரை ஆசனமும் உண்டென்பது போதகரும்.

ஆணவம் கொண்ட வஞ்சனை மிகுந்த இராவணன் ஆகாயம் வரை சென்று விழும் வண்ணம் எறிந்து சண்டை புரிந்தவர். வாசனை உடைய வெண் தாமரை மலர் ஆசனத்தில் இருப்பவர். ஒளி வடிவினையுடையவர். வணங்கும் அடியார்க்கு விரைந்து அருள்பவர்.

21. மாறெ தீர்ந்து பொருத கயமுக

வாள ரக்கனை விண்டலத் தேற்றித்

தேறு கொன்றை யுடன்வாகை வேய்ந்தவன்

சில்ல ரிக்கண்ணி வல்லபை பாகன்

வாகை - வெற்றிமாலை. அரி - செவ்வரி, கருவரி - வல்லபை பாகன் - வல்லபை என்னும் சத்தியை ஒரு மருங்கில் வைத்துக் கொண்டிருப்பவன்.

எதிர்த்து சண்டையிட்ட கயமுக அரக்கனை ஆகாயவெளி வரை வீசி யுத்தம் புரிந்தவர். கொன்றை மாலையுடன் வெற்றிச் சின்னமான மாலையையும் அணிந்தவர். செவ்வரி படர்ந்த கண்களை உடைய வல்லபையை தன் தேவியாகப் பக்கத்தில் வைத்திருப்பவர்.

22. மாணல் சேர்விக்ர மாதித்த வேந்தன்

மதிக்க நித்திரைப் பள்ளியிற் சென்று

காணல் சேர்குழன் மாதை யகற்றுதி

நாளை யென்று கனாவினிற் சொன்னோன்

மாது - விக்கிரமதித்தன் மனைவியாகிய இலக்கண சுந்தரி. இவள் விநாயக விரதம் நோற்றமையால், தான் இழந்த பதவியை மீண்டும் பெற்றாள். இக்கதையின் விரிவை விநாயக புராணத்திற்காண்க.

பெருமை உடைய விக்கிரமதித்த மன்னன் சிறப்புறும் வண்ணம் அவன் நித்திரை செய்யும் போது அவன் கனவில் தோன்றி (விநாயகவிரதத்தில் தவறிய) வாசனை பூசிய கூந்தலை உடைய மனைவியாம் இலக்கண சுந்தரியை நாளையே விலக்குக என்று கூறியவர்.

23. ஆமை யேன மழுப்படைச் செங்கைய

ராகு ராமர் குறள்சீங்க மச்ச

நாம வேயனொன் பானுற் பவித்தவ

னாமி யிற்புவ னம்பல பூத்தோன்

ஆமை - கூர்மாவதாரம். ஏனம் - பன்றி (வராகாவதாரம்) மழுப்படைச் செங்கையர் - பரசுராமர். ரகுராமர் என்பது ராகுராமர் என நீட்டல் விகாரம் பெற்றது. நாமம் - கீர்த்தி. வேயன் ஒன்பானுற்ப வித்தவன் - புல்லாங்குழலுடையவனாகிய ஒன்பதாவது அவதாரமாக வந்த கிருஷ்ணன். புவனம் பல பூத்தோன் - பிரமன்.

கூர்மாவதாரம், வராக அவதாரம், பரசுராம அவதாரம், ரகுராம அவதாரம், வாமன அவதாரம், நரசிங்க அவதாரம், மச்ச அவதாரம், புல்லாங்குழல் வைத்திருக்கும் புகழுடைய கிருஷ்ண அவதாரம் உலகைப் படைத்த பிரமதேவரை உந்தித் தாமரையில் தோற்றுவித்ததவர்.

24. தண்ட நேமி தனுவொரு வாள்சங்கந்

தாங்கி வேலை யறிதுயில் செய்யுங்

கொண்டல் வண்ணன்பொன் னாவைப் பதியுறை

கோல நீல நெடுமான் மருகன்

குறள் - வாமனன், கொண்டல் வண்ணன் - திருமால், பொன்னாலைப்பதி - யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள ஒரு வைணவ திருப்பதி, பார்வதிதேவியார், திருமாலுக்குத் தங்கை முறையாதலின் அவர் மூத்த பிள்ளையாகிய விநாயகரை "திருமாலின் மருமகன்" என்றார்.

தண்டு, சக்கரம், வில்லு, வாள், சங்கு ஆழ்கியவற்றை தாங்கியவராய் பாற்கடலில் அறிதுயில் செய்யும் மழை மேக நிறத்தினரும் பொன்னாலை என்னும் தலத்தில் எழுந்தருளியிருப்பவருமான நாராணனுக்கு மருமகனாக விளங்குபவர்.

(42)

கொச்சகம்

வேட்டுவன்வா யுண்டுமிழ்ந்த மிச்சிலுவந் தான்புதல்வன்
தோட்டுவளஞ் சூழும் சழிபுரத்தி லானைமுக
னாட்டுவளம் பேசியுன் நவ்விவிழிக் கொம்பனையார்
கோட்டுநனை மாவின் குயிலிசையைக் கேட்டாரே.

வேட்டுவன் - கண்ணப்ப நாயனார். மிச்சில் உவந்தான் - எச்சிலாகிய இறைச்சியை உண்டு மகிழ்ந்தவன் (சிவபிரான்). தோடு - இதழ், ஆகுபெயராய்ச் சோலையை யுணர்த்திற்று, நவ்வி விழி - மான் போன்ற கண். மா - மாமரம்.

கண்ணப் நாயனாராம் வேடனின் எச்சில் பட்ட உணவை விரும்பி ஏற்றுக் கொண்ட சிவபிரான் மகனான மலர் சோலை சூழ்ந்து சழிபுரம் பறாணையில் எழுந்தருளியிருக்கும் விநாயகப் பெருமானின் நாட்டுவளத்தைக் கூறியபின் மான் விழியும் பூங்கொம்பின் சாயலும் உடைய பெண்கள் குயில் இசைக்கும்படி கேட்டனர்.

(43)

“குயில் ஸுவதல்”

ஆனெ றுயர்த்தகொழ யந்தண னுவந்ததிரு

வாலையம் விளங்கவே ஸவாய் குயிலே.

ஆனேறு உயரத்த கொடி - இருஷ்பக்கொடி. அந்தணன் - சிவபிரான். “கொந்தணவும் பொழிற்சோலைக் கூங்குயிலே யிது கேணீ, அந்தணனாகி வந்திங்கே யழகிய சேவடி காட்டி” என்பது திருவாசகம்.

இடபக் கொடியை உயர்த்திய கருணையுடைய சிவபெருமானின் ஆலயம் விளக்கமுறக் குயிலே கூவுவாயாக.

(44)

தேனே றுகொன்றை யணிசிவனெழுத் தஞ்சமே

செகமீதி விலைபெறக் ஸவாய் குயிலே.

எழுத்தஞ்ச - பஞ்சாக்கரம்.

தேன் பொருந்திய கொன்றை மலரை விரும்பி அணியும் சிவபெருமானின் திருவைந்தெழுத்தும் உலகில் நிலைபெறும் படி (உலகவர் கூறி உய்யும்படி) குயிலே கூவுவாயாக.

(45)

மீனேறு கடலால் போசனன் பரியான

வேதந் தழைத்திடக் ஸவாய் குயிலே.

ஆலைபோசனன் - விஷமாகிய உணவையுண்டவன் (சிவபெருமான்) “ஆலந் தானுகந் தமுது செய்தானை” என்னுந் தேவாரத்தை நோக்குக. பரியான வேதம் - வேதக்குதிரை.

மீன்கள் வாழும் பாற்கடலின் உண்டான ஆலகால விடத்தை உண்ட சிவனின் வாகனமான வேதம் என்னும் குதிரை நன்கு சிறக்கும் படி குயிலே கூவுவாயாக.

(46)

மாணேறு வரிநயன மங்கையொரு பங்கனார்
வாழ்சமய மெய்யென்று ஸ்வாய் குயிலே.

மான் ஏறு - கலைமான். ஏறு - உவம வாசகமுமாம். நயனம் -
கண். மங்கை - உமாதேவி. சமயம் - சைவசமயம்.

கலைமான் கன்றைக் கையில் வைத்திருப்பவரும் செவ்வரி
படர்ந்த கண்களை உடைய உமையம்மையை பக்கத்தில்
உடையவருமான சிவபெருமானின் சைவசமயமே உண்மைச்
சமயமென்று குயிலே கூவுவாயாக.

(47)

பூரிவரை மேலா ரணப்போலி யதனைப்
பொறித்தபெரு மாணென்று ஸ்வாய் குயிலே.

பூரிவரை - மேருமலை. ஆரணப்போலி - ஐந்தாம்
வேதமென்று சொல்லப்படும் பாரதம். பெருமான் - விநாயகன்.

மகாமேருமலையில் வேத்துக்கு ஒப்பான பாரதத்தை எழுதிய
கடவுள் விநாயகர் என்று குயிலே கூவுவாயாக.

(48)

பேரியென மாணொலி முழங்கிமையபூதர்ப்
பிழநந்த களிநென்று ஸ்வாய் குயிலே.

மால் - மேகம். பூதரப்பிடி - பர்வதி. களிறு - ஆண்யானை.
(விநாயகன்)

பேரி என்னும் வாத்தியம் போல பேரோசையை
உண்டாக்கும் பெருமலையான இமயமலை தந்த
பெண்யானையுமான உமையம்மைபெற்றெடுத்த ஆண்யானை
விநாயகர் என்று குயிலே கூவுவாயாக.

(49)

மாரண யளித்தகண்ணன் புயங்கப் பழவ
மாற்றுபெரு மாணென்று ஸ்வாய் குயிலே.

மாரன் - மன்மதன். கண்ணன் - கரிய நிறத்தையுடைய
திருமால். கண்ணன் என்பது பாகதச் சிதைவு. புயங்கம் வடிவு -
பாம்பு வடிவு.

மன்மதனைத் தனது சித்தத்திலிருந்து தோற்றுவித்த திருமால்
சாபத்தால் பாம்பான போது அச்சாபத்தை நீக்கிய கடவுள் விநாயகர்
என்று குயிலே கூவுவாயாக.

(50)

ஆரமணி யாவைவயல் சூழ்தென்ப றானையுறை
யைங்கரண வாழ்த்தியே னவாய் குயிலே.

ஆரமணி - முத்துமணி. ஆலை - கரும்பு, ஆகுபெயர் -
ஐங்கரன் விநாயகன்.

முத்துமணிகளும் கரும்புகளும் நிறைந்த வயல்களால்
சூழப்பட்ட தென்பறாளை எனும் தலத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும்
ஐந்து திருக்கரங்களை உடைய விநாயகப் பெருமனைப் போற்றிக்
குயிலே கூவுவாயாக.

(51)

ஆயிரம்பகு வாயனந்தனின் வீ றுகண்ருயில் வாரிருந்தபொன்
னாலையம்பதி வாழுவே னவாய் குயிலே.

அனந்தன் - ஆதிசேடன். வீறு - மற்றொரு வருக்கில்லாத
சிறப்பு. கண்டுயில்வார் - யோக சித்திரை செய்பவராகிய திருமால்.
பொன்னாலை - புன்னாலைப்பதி.

ஆயிரம் தலைகளையுடைய ஆதிசேடன் மீது யோக நித்திரை
செய்யும் பொன்னாலைத்தலம் வாழ மிக குயிலே கூவுவாயாக.

(52)

கோயிலின்னதி காரமன்றென வீசனன்புறு மாநொடொன்
கோணயங்கிரி வாழுவே னவாய் குயிலே.

அதிகாரமன்று - அதிகார சபை. கோணங்கிரி -
திரிகோணமலை. இது தேவாரம் பெற்ற ஈழநாட்டுத்
தலங்களுளொன்று.

கோயிலை நிர்வகிக்கும் சபை பெருமையாக இருப்பது போல
மாதுமையாளுடன் கோணேசர் அன்புடன் இருக்கும்
திருக்கோணேச்சரம் வாழும்படி குயிலே கூவுவாயாக.

(53)

ஆயிசுந்தரி சேயர்நன்குழ லேசர்மீன்மொழி வேலர் நண்கதி
ராபுரந்தனில் வாழுவே சுவாய் குயிலே.

ஆயி - தாய். சுந்தரி சேயர் - உமாதேவி புத்திரர் (முருகர்)
நன்குடிவேசர் - நன்றாகப் பிரணவத்தை யுபதேசித்தவர். கதிராபுரம்
- கதிர்காமம்.

உலக மாதாவான உமையம்மையின் குழந்தையும்
சிவபிரானுக்கு பிரணவத்தை உபதேசித்தவரும் வள்ளிநாயகியுடன்
உறைபவருமான முருகப் பெருமானின் கதிர்காமம் புகழ்மிகும்படி
குயிலே கூவுவாயாக.

(54)

ஆயிரங்கலை யாயுமண்டல வேதபண்டக ராயவந்தனர்
தேரும் விஞ்சையின் மீறவே சுவாய் குயிலே.

ஆயிரங்கலை வேதத்தின் உட்பிரிவை யுணர்த்திற்று.
“சாகைமாயிரமுடையார்” என்பது தமிழ்மறை.

வேதங்களை ஆராய்ச்சி செய்யும் ஈழமண்டலத்தில் வாழும்
வேத பண்டிதர்களாகிய அந்தணர்கள் ஆராய்சிப் புலமையில்
மேம்பட வேண்டுமென்று குயிலே கூவுவாயாக.

(55)

அரந்தோய மயில்விழிகொள் சிவன்பாதி யுமைபுதல்வ
னயன்பேறு பரமனென்று சுவாய் குயிலே.

ஆயில்விழி - வேல் போன்ற கண்கள். அயன் - பிரமன். பரமன்
- முருகன்.

அரத்தால் கூர்மையாக்கப்பட்ட வேல் போலும் கண்களை
உடையவளும் சிவனது திருமேனியில் பாதியாக உள்ளவளுமான
உமையம்மையாரின் மகனான முருகப் பெருமான் பிரமதேவர்
துதிக்கும் மேலான கடவுள் என்று குயிலே கூவுவாயாக.

(56)

கீரங்காழி புடைவளையும் நிலங்கீறி யுழுதசம
ரிளங்கேழல் மருகனென்று சுவாய் குமிலே.

கேழல் - திருமாலாகிய பன்றி.

ஓசையுடைய சமுத்திரத்தால் சூழப்பட்ட பூமியை கிழித்து
கீழே பன்றியாக சென்ற திருமால்மருகன் விநாயகர் என்று குயிலே
கூவுவாயாக.

(57)

உரந்தாவு தசமகுட தரன்சாய விசையினெறிந்
துகந்தாடு பெரியனென்று சுவாய் குமிலே.

தசமகுடதரன் - பத்து மகுடங்களையுடையவனாய்

இராவணன். உகந்து - மகிழ்ந்து. பெரியன் - விநாயகன்.

வலிமை மிக்க பத்துத்தலை இராவணனைப் பந்து போல வீசி
எறிந்த பெருமை உடையவர் விநாயகர் என்று குயிலே கூவுவாயாக.

(58)

பரங்காண நொழயில்வினை தவிர்ந்தோட வுலவுமொரு
பரஞ்சோதி யிறைவனென்று சுவாய் குமிலே.

பரங்காரண - பரம்பொருளாகியதன்னைத் தரிசிக்க.

பரஞ்சோதி யிறைவன் - விநாயகர்.

தன்னைத் தரிசிப்பவர்களுடைய வினை ஒரு நொடியில்
விலகும் வண்ணம் திருவிழாவில் உலாவுகின்ற மேலான
ஓளிவடிவினரானவர் விநாயகர் என்று குயிலே கூவுவாயாக.

(59)

வரிசைவளர் திரிபதகை மரபிலுரி யவர்களைகண்
மதிசெல்வ மேறவே சுவாய் குமிலே.

திரிபதகை மரபிலுரியவர் - கங்கை குலத்தவர் (வேளாளர்).

திரிபதகை - கங்கை. கிளைகள் - உறவினர். மதிசெல்வம் -
மதிக்கின்ற செல்வம், வினைத்தொகை.

கங்கையின் குலத்தவர் என்ற சிறப்புடைய வேளாளர் தம்
உறவினருடன் பெருமைமிக்க செல்வத்தில் சிறக்க வேண்டுமென்று
குயிலே கூவுவாயாக.

(60)

பரிசுகல கலைநிபுண னதிபரத விததூரிய

பரிநகுல னிவனென்று ஸவாய் குயிலே.

பரிசுகலகலை - குதிரை லட்சணத்தை யறியும் சகல சாஸ்திரம். அதி - அதிகமான. பரதம் - நடன சாத்திரம். பரிநகுலன் - அசுவ இலட்சணத்தை முற்றும் உணர்ந்தவனான நகுலன். இவன் என்று - விசய ரகுநாயகனென்று.

குதிரை இலக்கண சாத்திரம், பரத இலக்கண சாத்திரம் அறிந்த நகுலனைப் போல குதிரை இலக்கணம் தெரிந்தவனும் விசய ரகுநாயன் என்று குயிலே கூவுவாயாக.

(61)

விரியமுத முறுமகுட மருஷமணி முகுடமுலை

மின்னர் விகாரனென்று ஸவாய் குயிலே.

முகுடம் - கிரீடத்தை யொத்த. மின்னார் - பெண்களை, விகாரனென்று - விகாரப்படுத்தத் தக்கவனென்று, (விசயரகு நாயகன்)

பெருமை உடையதும் நன் மணிகள் பதிக்கப்பட்ட கிரீடத்தை ஒத்த மார்பகத்தை உடைய பெண்கள் விரும்பு அழகன் விசயரகுநாயன் என்று குயிலே கூவுவாயாக.

(62)

தரியலர்கண் மெளலிகுனி விசயரகு நாயகன்

சகமதனில் வாழவே ஸவாய் குயிலே.

தரியலர்கள் - பகைவர்கள்.

பகைவர்கள் தலைவணங்கும் வீரத்தலைவன் விசய ரகுநாயகன் உலகில் நீண்டகாலம் வாழ வேண்டுமென்று குயிலே கூவுவாயாக.

(63)

கழிக்கரைப் புலம்பல்

விரைமலர் மேலறு காலிசை கானிசை மேவுபுறானையில்வாழ்
வரைகிழி வேலை னினிய சகோதர மதகய மாமுகனார்
கரையொலி வார்கட லேதிரை யேசுற வேகழி யேகயலே
புரைமது நீண்மழை யேமய லோபெரி தோதறி தோதறிதே.

(தலைவன் பொருள் வயின் பிரிவில் தலைவி யிரங்கல்)

அறுகால் - வண்டு. திரையே - அலையே! சுறவே - சுறாமீனே!
மயலோ பெரிது - மயக்கமோ பெரிது. ஓதரிது ஓதரிது - சொல்ல
முடியாது. அடுக்கு அவலத்தின் கண் வந்தது ஓத அரிது என்பது
ஓதரிது என அகரந் தொக்குநின்றது.

வாசனை உடைய மலர்கள் மேல் தேன் வண்டுகள் இன்னிசை
பாடும் பறாணையில் இருப்பவரும் கிரவுஞ்ச மலையைப் பிளந்த
வேலை வைத்திருக்கும் முருகனுக்கு விருப்பமான சகோதரரும் ஆன
பெரிய யானைமுகக் கடவுளுக்கு உரிய சமுத்திரக் கரையின் ஒலியே!
பெரிய சமுத்திரமே! சமுத்திர அலையே! சுறாமீனே! சேற்றுநில
மீனே! தேன் போலினிய பெரிய மழையே! பொருள் தேடவென
எனைப் பிரிந்து சென்ற தலைவனை மீண்டு வரக் காணாததினால்
எனக்கு உண்டான மயக்கமோ மிகப் பெரியது. இதன் இயல்பைக்
கூற இயலாது. (என்று தலைவி கடல் முதலியவற்றோடு கூறிப்
புலம்பும் அகத்துறைப் பாடல் இது)

(64)

மழைகேட்டல்

கொச்சகம்

சீருநிலத்து வேதியரும் ஏருழவே ளாளர்களும்
பரிவினுடன் கடல்வருண பகவானைக் கண்டறைஞ்சி
விரிதிரைநீர் வளம்பெருக மேவுமுயிற் பயிர் தழையத்
தருமமொடு தரைவிளங்கத் தந்தருளீர் மழையெயன்றார்.

இருநிலத்து - பெரிய வலகத்தில். பரிவினுடன் - அன்புடன்.
இன் - சாரியை. வருண பகவானை - வருண தேவனை. நீர்வளம்
பெருகவும், உயிர்ப் பயிர் தழையவும், தருமங்களோடு உலகம்
விளங்கவும் மழையைத் தந்தருளீர் என்றார் என்க. உயிர் பயிர் -
உயிர்களாகிய பயிர் எனவும் உயிர்கட்கு ஆதாரமாகவுள்ள பயிர்
எனவும் கொள்க.

பெரிய உலகில் உள்ள அந்தணர்களும் மிகுந்த அன்புடன் வருணதேவனைப் பார்த்து வணங்கி கடல்கும் உலகில் நீர்வளம் பெருகவும், சீவராசிகளும் பயிர் வகைகளும் மேன்மையுறவும் தருமச் செயல்களுடன் பூமி பெருமையுறும் படியும் மழையைத் தந்தருள வேண்டும் எனப் பிரார்த்தித்தார்கள்.

(65)

என்பனசொற் செவிய்புகுத ழியல்வருண னேதுசொல்வான்
பொன்பயிலுள் சீவனும் புவிமகனும் வக்கரித்தார்
வன்படைவான் வலியசுர மந்திரியுந் தெற்கடைந்தான்
தன்பயன்மா மழைகேட்டீர் நாமினியெவ் வாறளிப்போம்.

பொன் பயிலும் சீவன் - பொன் என்னும் பெயர் பெற்ற வியாழன். வியாழனுக்குப் பொன் எனவும் சீவன் எனவும் பெயர் உண்டு. "தீதிலாத் தெய்வ மந்திரி யமைச்சன் சிகண்டிகன் இரணியன் வேந்தன், கோதிலான் வளப்பா னந்தனைன் மறையோன் குருபொன்னன்றமநியன் சீவன், வேதனால் வியாழப் பெயர்" (சாதக சிந்தாமணி - காலநிகண்டு) என்பதனானுமுணர்க. புவிமகன் - அங்காரகன். அசுரமந்திரி - சுக்கிரன். வியாழனும் - அங்காரகனும் வக்கரித்தலும். சுக்கிரன் தெற்கடைதலும் மழையில்லாமைக்கு அறிகுறியாம் இதனை.

இப்பிரார்த்தனையைக் கேட்டவருண தேவன் கூறுகின்றார். நவக்கிரகங்களுள் தேவகுருவான வியாழபகவானும் அங்காரகன் எனும் செவ்வாயும் தம் சஞ்சாரத்தில் வக்கரித்துச் செல்கின்றார்கள். அசுரகுருவான சுக்கிரன் தெற்கு நோக்கிச் செல்கின்றார். இப்படியான கிரக நிலைமை மழை இன்மைக் அடையாளமாகும். ஆதலால் என்னால் மழை பொழிய இயலாது.

(66)

ஆனாலு, மேர்மதியிங் கறைந்திடுவ னீர்கேண்மின்
 தேனாரு மலர்ச்சோலை செழித்தசுழி புறநகறிற்
 கானர்மும் மதமழையெய் கணபதியைக் கைதொழுதால்
 வானாரு மழையொழிய வரந்தருமென் றனுப்பினனே.

ஓர் மதி - ஒரு புத்தி. கான் - வாசனை. விநாயகருக்கு யானை
 முகமாதலால் இருமதமேயாயினும் மிகுதிநோக்கி
 மும்மதமென்றார். அன்றியும், இச்சாளுன கிரியைகளையே
 மும்மதமாக வுடையவராதலால், 'மும்மத மழை பெய் கணபதி'
 என்றார். "ஒரு கோட்ட னிருசெவியன் மும்மதத்த னால்வாயைங்
 கரத்தன்" என்றார் பெரியாரும்.

இப்படியிருந்தாலும் நான் உங்களுக்கு ஒரு உபாயம்
 சொல்வேன் கேட்பீராக. தேன்நிறை மலர்ச் சோலைகளை உடைய
 வளம்மிக்க சுழிபுரத்தில் மும்மதங்களையுடைய யானையின்
 முகத்தை உடைய விநாயகப் பெருமானைக் கைகூப்பி வணங்கினால்
 அவர் மேகங்கள் மழை பொழியும்படி உங்களுக்கு வரம் தருவார்;
 என கூறி வருணன் அவர்களை அனுப்பினார்.

(67)

எண்ணிவிடை கொண்டருளு மிருபிற்பா ளரைமுதலோர்
 திண்ணமென நினைந்துகொண்டு திருவாய்த்த சுழிபுரத்தில்
 லிண்ணல்யரஞ் சோதிவிநா யகனைவலம் வந்திறைஞ்சீப்
 புண்ணியரே யாங்களும்யப் புன்மழைநீர் தருதினென்றார்.

இருபிறப்பாளரை முதலோர் - அந்தணரை முதன்மையாகக்
 கொண்ட வேளாளர்.

நல்ல முடிபுடன் வருணனிடம் அனுமதி பெற்ற அந்தணரும்
 வேளாளரும் விநாயகரை வணங்கினால் மழை பெய்யும் என்னும்
 உறுதியுடன் செல்வம் மிக்க சுழிபுரத்தில் உள்ள பரஞ்சோதி
 விநாயகரை வலம் வந்து கைகூப்பித் தலை தாழ்த்தி வணங்கி
 புண்ணிய வடிவானவரே. நாம் உய்யும் படியாக நீர்வளம் தரு
 மழையினை அருளுக என்றார்கள்.

(68)

செப்புமொழி தனிவினவிச் செம்பவள மணிமேனி
கைப்பனையைங் கரஞானக் களிறுகழி புரநகர்வாழ்
பைப்பணிகங் கணம்புண்ட பரஞ்சோதி யருட்கடவுள்
மைப்பருவ முகின்மறி வழங்கமனத் திரங்கியதே.

கைப்பனை - பனைமரத்தை யொத்த துதிக்கை. பணி
கங்கணம் - சர்ப்ப கங்கணம். முகில் - மேகம். பரஞ்சோதி யருட்
கடவுள் - விநாயகர். இரங்கியது - இரக்கங் கொண்டது.

பிரார்த்தனையை கேட்ட சிவந்தமாணிக்க நிறத்தினரும்
பனைபோன்ற துதிக்கையை உடையவரும் ஐங்கரத்தவரும்
ஞானத்தில் யானை போன்றவரும் சுழிபுரத்தில் வாழ்பவரும்
ஆதிசேடனைக் கைக்காப்பாக அணிந்தவரும் பரஞ்சோதி விநாயகர்
என்னும் நாமத்தினரும் ஆன அருள் வள்ளல் மாரி கால மழை
முகிலால் மழை வழங்க வேண்டும் என்று கருணை கொண்டார்.

(69)

சந்தவிருத்தம்

செருகிய தவளக் கணமுகி றமரத்

திரைகடல் சுழியப் புனல்பருகா

பொருசிலை பயிலச் சிறைவிசை யுவணப்

புனைதுள வரியொத் தொளிகருகா

தருமொலி குமுறச் சுழிபுர நகரிந்

சகமகிழ் வரதக் கணபதியேர்

கீருநுத லணியட் பமதென மின்னி

யெழுந்திசை யெங்கணு மண்மயதே.

தமரம் - ஓசை. பருகா - பருகி. பொருசிலை - பொருகின்ற

வில். ஈண்டு இந்திரதனுசு. உவணம் - கருடன். அரி - திருமால். சகம் -

உலகம். மண்டி எழுந்தது - நெருங்கி எழுந்தது. மண்டியது

என்புழியுள்ள விசுவதியை எழும் என்பதனோடு இயைத்துப் பொருள்

சூறப்பட்டது. ஏர் - அழகு.

மறைந்திருந்த வெண்முகில்கள் ஓசையுடைய சமுத்திரத்தில்
புகுந்து சுழிப்புடைய நீரைக் குடித்து ஆகாயத்தில் இந்திரதனுசு
என்னும் வானவில் தோன்ற வரியுடைய இறக்கையோடுள்ள
கருடனை வாகனமாக உடைய திருமாலைப் போல் கறுத்து
இடிமுழக்கத்துடன் உலகம் மகிழும் படி சுழிப்புரத்தில் இருக்குவரத
கணபதியின் நெற்றிப்பட்டம் போல் மின்னியவாறு எல்லாத்
திசைகளிலும் நிறைத்தது.

(70)

கருமயி லாடக் குயிலினம் வாடக்
கவியின மோடக் கறமுல்வாய்
பொருபுலி யாளித் திரள்மரை சாரற்
புறமுழை பதறிக் கிடுகிடவே
யருகுழை தவளைக் குலமலை தகரத்
தடதிகி ரியின்முத் துகிர்தரவே
சொரிமல ரகிலப் பலமர முறியச்

சோவென மாறி பொழிந்ததுவே.

கார் காலத்தில் மயில் மகிழ்தலும் குயில் வாடுதலும்
மரபாதலின், 'கருமயி லாடக் குயிலினம் வாட' என்றார். கவியினம் -
குரங்குக் கூட்டம். புல்வாய் - மான். கிடுகிட - நடுங்க. திகிரி-
மூங்கில். அகிலப்பலமரம் - பல அகில் மரம். அ - சாரியை. சோவென
ஓலிக்குறிப்பு. முழை - குகை.

நீலநிறத்தோகை உடைய மயில்கள் மகிழ்வுடன் நடனம்
புரிய, மழையை விரும்பாத குயில்கள் கவலை கொள்ள, குரங்குகள்
பாதுகாப்பைத் தேடி ஓட, கரடி, மான், புலி, யானை, மரை
முதலியன மலைச்சாரலிலுள்ள குகைகளை அடைந்து நடுங்கி நிற்க,
பெரிய மலைகள் நடுக்கமுற, மலையிடங்களில் மரங்களில் உள்ள

முத்துக்கள் சிதறும் படியாகவும் பல அகில் மரங்கள் முறிந்து
விழும்படியாகவும் சோவென்னும் இரைச்சலுடன் மழை
பொழிந்தது.

(71)

வெருண்டு வரியுடல் சுருண்டு துயில்புரி

விடங்கொ ளுரகமு நடுங்கவே

உருண்டு நிலமிசை புரண்டு நடைமலை

யுடைந்து விதலையொ டொடுங்கவே

மருண்டு குழியாத ரிடங்கர் நெளிதர

வரம்பில் வனசரர் கலங்கவே

கீருண்டு புவிமயில் கிழிந்து விடநிரை

யெழுந்து கனமழை பொழிந்ததே.

உரகம் - பாம்பு, நடமலை - யானை, விதலை - நடுக்கம்,
குழியாதர் - குழிந்த இடங்கள், இடங்கர் - முதலை, வனசரர் - வேடர்,
புவிமயில் - பூமிதேவி, நிரையெழுந்து - வரிசையாக எழுந்து.

அச்சத்தை உண்டு பண்ணும் வரிக்கோடுகளுடன் சுருண்டு
நித்திரை செய்யும் பாம்புகள் நடுக்குறவும், நடக்கும்மலை போன்ற
யானைகள் நிலத்தில் வீழ்ந்து உருண்டு புரண்டு நடுங்கி ஓடுங்கும்
படியாகவும் முதலைகள் மயக்கத்துடன் பள்ளமான நில நீருள்
புரண்டு நெழியவும் எண்ணற்ற வேடுவர் கலக்கமடையும்
படியாகவும் பூமிதேவி இருட்டில் அகப்பட்டு நிலம் கிழியப்
பெற்றதோ என எண்ணும் படியாகவும் கடுமையான மழை
பொழிந்தது.

(72)

பண்பதி சிரமிசை நிலவிய புகழ்யொலி

புழமக ளுதவிய திருமருமான்

மணமலி குவளைய மலர்செறி தொடையணி

வடகுவ டனபுய வலிமையினான்

கீணரவிழ் சிகழிகை வனிதையர் தினமட

லெழுதிய தனுமத னனையனையான்
குணதர வரரகு நாயக மகிபதி

கொடையென மாரி பொழிந்ததுவே.

பண்பதி - ஆதிசேடன். படிமகள் - பூமிதேவி. மருமான்
வழித்தோன்றல். குவளையமலர் என்புழி அ - சாரியை. வடகுவடு -
மேருமலை. இணர் - பூங்கொத்து. சிகழிகை - பூமாலை.
தனுமதனனை - வில்லேந்திய மன்மதனை.

ஆதிசேடன் தலையில் விளங்கும் பூமிதேவி பெற்ற பரம்
பரையில் தோன்றியவன் வாசனைமிக்க குவளை மலர்களாலான
மாலையணிந்த மலைபோல் வலிய புயத்தை உடையவன்
பூங்கொத்தை அணிந்த கூந்தலையுடைய பெண்களைக் காதலித்து
காதல் நிறைவுற வேண்டி மடல் எழுதி வரும் மன்மதன் போன்றவன்
சந்துணசம்பன்னனான விசயரகுநாயகனின் கொடைபோல மழை
பொழிந்தது.

(73)

ஆற்றுவாத்து

சிந்து

பொருவில் கோணச் சிகரத் தருகிற்

பொழிந்த வெள்ளம் வழிந்துபோய்ம்

பூந்தண் குறிஞ்சி வளைந்து வேழச்சி

காந்தன் சேவழ வணங்கியே

குருளை கோளரி வேழக் களயம்

குருட்டு மாசண முருட்டியே

குறவர் குழலுஞ் சிலையு மிதனுங்

கொண்டு பாலை யடைந்துமேற்

பருதி நயனச் சூலக் காளி

பாதம் பணிந்து கழுகுடன்

பருந்து நடுங்கக் குரவின் வேரைப்

பறித்து முல்லை யடைந்துயும்

திருவின் கொழுநன் சரணம் வணங்கித்

தேங்கு மாயர் பாயையத்

தேழ வெண்டயிர்ச் சாழ சாழச்

சிறந்த மருதம் புருந்ததே.

வெள்ளம் குறிஞ்சியிற் சென்று பாலையை அடைந்து பின்னர் முல்லையைச் சார்ந்து மருதம் புக்கதென்பதை இச்செய்யுள் கூறிற்று. கோணச் சிகரம் - திரிகோண மலையின் உச்சி. வேடிச்சி காந்தன் - வள்ளி நாயகிக்குக் கணவனாகிய முருகவேள். இவர் குறிஞ்சிநிலக் கடவுள். கோளரிக்குருளை - சிங்கக்குட்டி. குருளைக் கோளரி என்பது சந்தவிற்ப நோக்கி இயல்பாய் நின்றது. முன் பின்னாக வந்த ஆறாம் வேற்றுமைத் தொகை. வேழக்களபம் - யானைக்கன்று. மாசணம் - மலைப்பாம்பு. குடில் - குடிசை. சிலை - வில். இதன் - பரணன். பருதி நயனம் - வட்டமான கண். காளி - பாலைநிலத் தெய்வம். கழுகு, பருந்து - பாலை நிலப்பறவைகள். குரவு - குராமரம். இதுவும் அந்நிலக் கருப்பொருள். திருவின் கொழுநன். இலக்குமி காந்தனாகிய திருமால். இவர் முல்லை நிலக்கடவுள். ஆயர்பாடி - இடையர்சேரி. சாடி - முன்னது பாண்டம். பின்னது மோதி.

உயர்ந்த திருக்கோணமலைச் சிகரத்தின் அருகில் பெய்த மழைநீர் வழிந்து பூக்களுடன் கூடி மரங்கள் நிறைந்த குறிஞ்சி நிலத்தைச் சூழ்ந்து சென்று வள்ளி மணவாளன் திருஅடிகளை வணங்கிப் போய் சிங்கக்குட்டி யானைக்கன்று மலைப்பாம்பு என்பவற்றைத் தன் வெள்ள வேகத்தால் உருட்டிக் கொண்டு சென்றது.

குறவர் குடில்களையும் வில்லையும் பரணையும் இழுத்துச் சென்று பாலை நிலத்தை அடைந்து வட்டக் கண்ணையுடையவளும் சூலம் வைத்திருப்பவளுமான காளியின் திருவடிகளைப் பணிந்து.

கழுகும் பருந்தும் நடுங்கும் படியாகக் குராமரத்தின் வேரைப்

பிடுங்கிக் கொண்டு முல்லை என்னும் காட்டு நிலத்தை அடைந்து
பூமகள் கணவனான திருமாலின் திருவடிகளை வணங்கி
கூட்டமான ஆயர்பாடிக்குப் போய் தயிர்ப்பானைகளை
உடைத்துக் கொண்டுமேலான மருதநிலத்தை அடைந்தது.

(74)

வாய்ந்த மருத நிலத்திற் புருந்து
வயங்கு கண்சதம் பத்தினான்
வயிரம் பிடித்த வெள்ளை வாரணன்
வசைத் தானை வணங்கியே
சேந்த பதுமங் குவளை களைந்து
தேக்கிக் காஞ்சியைத் தாக்கியே
செந்நெற் குழையும் வெண்ணெற் குழமுஞ்
சேர்த்து நெய்த னிலத்திற்போய்
ஆய்ந்த வருணன் சரணம் வணங்கி
யடம்பங் கொழையை பிடுங்கியே
அழகோன் முண்டகந் தடவு கடலை
யடையப் பறித்துப் பவளமுந்
தோய்ந்த நிலத்திலக் குவையும் வாரிச்
சுறவுக் குலங்கள் பதறவே
சுழித்துத் திரட்டி வெருட்டி யுருட்டித்
துள்ளி வெள்ளம் பரந்ததே.

கண் சதம் பத்தினான் - ஆயிரங் கண்ணனாகிய இந்திரன்.
இவன் மருத நிலக்கடவுள். வயிரம் பிடித்த - வச்சிராயுதத்தைத்
தாங்கிய. வெள்ளை வாரணன் - வெள்ளையானையாகிய
ஐராவதத்தை யுடையவன். சேந்த - சிவந்த. காஞ்சி - காஞ்சி
விருட்சம். இது மருதநிலக் கருப்பொருள். வெண்ணெல் -
சம்பாநெல். வருணன் - வருணபகவான். இவன் நெய்தனிலக்
கடவுள். அடம்பங்கொடி - கொடி விசேடம். முண்டகம் - தாழை.
இவ்விரண்டும் நெய்தனிலக் கருப் பொருள்கள். பரந்தது - (கடலிற்)
பரவியது.

அழகுமிக்க மருத நிலத்தில் புகுந்து ஆயிரம் கண்களை உடையவனும், வச்சிராயுதம் உடையவனும் வெள்ளை யானை வாகனனும் ஆன இந்திரனின் தாமரை மலர் போலும் திருவடிகளை வணங்கி, சிவந்த தாமரை ஆம்பல் மலர்களைப் பிடுங்கி எடுத்து தேக்குமரம் காஞ்சிமரங்களை வீழ்ச் செய்து நெற் கதிர்களையும் வெண் நெற்கதிர்களையும் கவர்ந்து நெய்தல் நிலத்துக்குச் சென்று அந்நிலத் தெய்வமான வருணனை வணங்கி அங்குள்ள அடம்பங் கொடிகளைப் பிடுங்கி அடிமரத்தோடுள்ள தாழை மரங்களையும் பிடுங்கி கடற்கரையில் உள்ள பவளத்தையும் முத்துமணிகளையும் அள்ளிக்கொண்டு சுறா மீன்கள் நடுங்கும் படியாக அவற்றையும் சேர்த்து அள்ளி எல்லோரையும் அச்சுறுத்திக் கொண்டு மழை வெள்ளம் ஓடியது.

(75)

குறவை வானை யுளவை மயிந்தன்

குப்பு ளாவுடன் திருக்கைமீள்

கொழுத்த மடவை தொகுத்த கீளி

குமிளா மாசினி செங்கண்ணன்

உறுகி ழாத்தி காலை பாவை

யோங்கு திரளி வச்சிர

மூட கத்துடன் கூடை செப்பலி

யுற்ற நெடுவா லூடகம்

பறவை யுறவி குளக்கன் றோகைப்

புகுந்து வாயன் மட்டமீன்

பாரக் கெண்டை தழயன் சீலா

பாரக் கத்தலை யாரல்மீன்

கறுவிக் கரையில் வழைக ளொதுக்கிக்

கதித்துக் குதித்துப் பாயவே

கங்கை யாறு பெருகி வார

காட்சி பாரும் பள்ளீரே.

இச்செய்யுளும், அடுத்த இரண்டு செய்யுட்களும் மீள் வகைகளைக் கூறுகின்றன. மயிந்தன், குப்புளா, கீளி, குமிளா, மாசினி, செங்கண்ணன், கிழாத்தி, காலை, பாலை, திரளி, வச்சிரமுடகம், சூடை, செப்பலி, நெடுவாலூடகம், பறவை, உறவி, குளக்கன் றோகை, பருந்துவாயன், மட்டிமீன், கெண்டை, தடியன், சீலா, சுத்தலையாரல்மீன் இவைகள் மீனின் பேதங்கள். வழை - சுரபுண்ணை. இது நெய்தனிலக் கருப்பொருள். வாரகாட்சி - வருகின்ற காட்சியை, வருகிற என்னுஞ் சொல்லின் மரூஉ.

குறவைமீன், வாளை, உளுவை, மயிந்தன், குப்புளா, திருக்கை, கொழுத்தமடவை, குவிந்தகீளி, குமிளா, மாசினி, செங்கண்ணன், கிழாத்தி, காலை, பாலை, பருத்ததிரளி, வச்சிரமுடகம், சூடை, செப்பலி, நெடுவாலூடகம், பறவைமீன், உறவி, குளக்கன், தோகைமீன், பருந்துவாயன், மட்டிமீன், பாரக்கெண்டை, தடியன், சீலா, சுத்தலையாரல் ஆகிய மீன்களை வெள்ளம் திரட்டிக் கொணர்ந்து ஒதுக்கிவிட்டு குதித்துப் பாய்ந்து வருவது போல் கங்கையாறு போல் வெள்ளம் பெருகிவரும் காட்சியை பள்ளிப் பெண்களே பாருங்கள்.

(76)

நாவு கெளிநு வாரா வாரல்

தகுவென் னாரல் தும்பையன்

சாலு மாம்பழக் கெளிநு சின்னத்

தரளங் கறுத்த கெளிற்றுமீன்

வாவு கருங்கண் வாளை பவள

வாளை மூக்கன் வாளைகோ

வஞ்சி கழயன் பொதியன் கெளிநு

வவ்வால் வெள்ளை வவ்வால்மீன்

ஓவி ஜெழய வாயன் மடவை

யுரிய மணலைக் சுரலோ

டோடும் பூனைக்கண் கெளிநு வயலி

துதிக்குங் காணி யானும்
 பூவின் றடத்தில் வயலிற் பாய்
 புறத்துப் பாய் பாயவே
 பொருது மாவ லிகங்கை வார
 புதுமை பாரும் பள்ளீரே.

கெளரி, வாரால், ஆரல், வெள்ளாரல், தும்பையன்,
 மாம்பழக்கெளரி, சின்னத்தரளம், கறுத்த கெளரி மீன்
 (கருங்கெளரி), கருங்கண்வாளை, பவள வாளை, மூக்கண்வாளை,
 கோவஞ்சி, கடியன், பொதியன் கெளரி, வவ்வால், வெள்ளை
 வவ்வால் மீன், நெடியவாயன், மடவை, மணலை, கூரல்,
 பூனைக்கண் கெளரி, காணியாளன் இவை மீன் வகைகள். மாவலி
 கங்கை - பறாளை நகரத்திற் பாயும் நதியின் பெயர். வார புதுமை
 என்பதற்கு முன்னுரைத் தாங்குரைக்க.

பாய்ந்து செல்லும் கெளரி, வாரால், ஆரல், வெள்ளாரல்,
 தும்பையன், மாம்பழக்கெளரி, சின்னத்தரளம், கறுத்தகெளரி,
 கருங்கண்வாளை, பவள வாளை, மூக்கண்வாளை, கோவஞ்சி
 கடியன், பொதியன் கெளரி, வவ்வால், வெள்ளைவவ்வால்,
 நெடியவாயன், மடவைமீன், மணலைக்கூரல், பூனைக்கண் கெளரி,
 காணியாளன் என்னும் மீன்கள் மலர்கள் நிறைந்த குளத்திலும்
 வயலிலும் பாய்ந்து பெருகிவெளிப் போந்து மாவலிகங்கை போல
 வரும் புது அழகை பள்ளிப் பெண்களே பாருங்கள்.

(77)

திருக்கை புலியன் திருக்கை யாரற்
 திருக்கை கள்ளத் திருக்கைமீன்
 சிவந்த திருக்கை சட்டித் தலையன்
 சீறுந் திருக்கை வெட்டியான்
 தருக்குங் குறிஞ்சித் திருக்கை கருமை
 தயங்கி றாலொடு வெள்ளிறால்
 தண்டைச் சுறவு மொய்மூ ரல்கிளை
 தக்கன் பாரைக் கல்லிறால்

உருக்க முடைய கெண்டைக் கார
 லூர்த்த வெள்ளைவாற் திருக்கைமீன்
 ஓலை வாலன் கருங்கண் ணாளன்
 ஊறிற் பெரிய மீனெலாம்
 வருக்க முடைய பூக ராசிமீன்
 மடைத்தலை தத்திப் பாயவே
 மாவலி கங்கை பெருகி வார
 வளமை பாடும் பள்ளீரே.

இச்செய்யுளில் திருக்கையும் அதன் வகைகளையும், இறால் மீனும் அதன் வகைகளையும் கூறுகின்றார். ஓலைவாலன் - மச்ச விடேசம். கருங்கண்ணாளன் என்பதும் அது. வருக்கம் பூகராசி - பாக்குமரத்தின் கூட்டம். பெருகி வார - பெருகி வாய்க்க. வலிமை - (அதன்) வன்மை. பள்ளீரே - பள்ளிப் பெண்களே. பாடும் - செய்யுமென்னும் ஏவற் பன்மை வினைமுற்றுப் புதியனபுகுதல்.

திருக்கைப்புலியன், திருக்கைஆரல், திருக்கை, சட்டித் தலையன், சீறும் திருக்கை, வெட்டியான், குறிஞ்சித்திருக்கை, கருஇறால், வெள்இறால், தண்டைச்சுறா, மொய் மூரல் கிளை, தக்கண்பாரை, கல்லிறால், கெண்டை, வெள்ளை வால் திருக்கை, ஓலைவாலன், கருங்கண்ணாளன் முதலிய ஊரில் உள்ள பெரிய மீன்கள் எல்லாம் கூட்டமான கமுகுகளிடையே பாயும் வண்ணம் மாவலி கங்கை போல் மழை வெள்ளம் பெருகி வருவதால் காணப்படும் நீர்வளம் மீன்வளங்களை பள்ளிப் பெண்களே பாருங்கள்.

(78)

புகழ்தல்

விருத்தம்

பஞ்சவர் தூ துரைத்தவன்பொன் னாலை வாழும்
 பவளவாய் முகில்மருகன் பனைக்கை நால்வாய்க்
 குஞ்சரமா முகப்பெருமான் தென்ப றாளைக்
 கோடொன்றான் மணிவரைப்புங் கொம்ப னாரே
 நஞ்சுபழ கியவுமது கண்கள்வேவிலே

நகைவதனங் குளிர்மதியோ நகைத்தண் கோதை

அஞ்சனவர் குழல்பருவ மஞ்சோ வேலை

யம்பவள மேகினிவா யுதரந் தானே

பஞ்சவர் தூ துரைத்தவன் - கிருட்டினன். கோடொன்றான் -
ஒற்றைக் கொம்பன் (விநாயகன்). கொம்பனாரே - பூங்கொம்பு
போன்ற தலைவியே! கோதை - பூமாலை. அஞ்சனம் - கருமை. பருவ
மஞ்சோ - கார்காலத்து மேகமோ. அதரம் - உதடு.

பஞ்சபாண்டவர் பொருட்டுத் துரியோதனனிடம் தூதாகச்
சென்ற கண்ணபிரான் பொன்னாலையில் நாராயணக் கடவுள் எனக்
கோவில் கொண்டுள்ளார். அவர் மருமகனும் பனை போலத்
தொங்கும் துதிகையை உடைய யானைமுகக்கடவுள் பறானையில்
இருப்பவர் ஒற்றைக் கொம்பை உடையவர். இவ் இடத்தில் வாழும்
பூங்கொடி போன்ற பெண்களே உமது கண்கள் நஞ்சு பூசப்பட்ட
வேல்களோ புன்சிரிப்போடுள்ள உம்முகம் குளிர்ச்சி மிக்க பூரண
சந்திரனோ. பூச்சூட்டிய கூந்தல் கருமை நிறைந்த மழைக்கால
மேகமோ உங்கள் உதரங்கள் அழகிய பவளமோ (கூறுங்கள்.)

(79)

பண்ணைக்காரன் தோற்றம்

சிந்து

மாறுகண்ணுஞ் சோகிப் பாகிற் பல்லி னறகுஞ் - சுத்த

மாவளந்த நாழியோலே வாயி னறகுஞ்

சீறுசனி யாற்பெருத்த துள்ள நாசியுங் - கொட்டை

திரிந்த பருத்தியின்பைக் கவறை வயிறுங்

கீறிவேறு தசையாட்டி வைத்தி ருகாதுஞ் - சற்றேறு

கிருககட்டிய் பெற்றுழட்டிக் காலு மாகவே

அறுமுக வேலர்துணை யார்வ றுவமோர் - பதி

னாறனார்பண் சேரும்பண்ணைக் கார னார் வந்தார்.

சோகிப்பாகின் - பலகறையின் வெண்மைபோல. நாழி - படி.

பைக்கூறை - துணிப்பை, முன் பின்னாக வந்த ஆறாம் வேற்றுமைத்
தொகை. கிருகு - சட்டப்பலகை.

மாறுகண்ணும் பலகறைகளுடைய வெண்மை போல் கறையும் வெண்மையும் கலந்த பல்லழகும் நன்கு அளக்கும் அளவைக் கொத்து (படி) போல வாயழகும் அடிக்கடி மூக்குச் சிந்துவதால் துள்ளுவது போன்ற அழகான மூக்கும் பருத்தி நூலாலான துணிப்பை போன்ற வயிறும் வேறொரு தசையை ஒட்டியது போல உள்ள காதும் ஒருசிறு சட்டப்பலகை வைத்துக் கட்டியிருப்பது போலத் தெரியும் முழங்கால் முட்டியுமாக ஆறுமுகமுருகக் கடவுளுக்கு துணைவரான விநாயகரின் பதியான பண்ணைக்கு மேற்கூறியவாறான உரிய பண்பு சேரும் பண்ணையார் வந்தார்.

(80)

காதளவு சென்றவழிக் கஞ்சனந் தீழ் - மலர்க்

காந்தளங்கை யாடகம்பொற் சூடகஞ் சூட்டித்

காதளவு கோதைக்குமென் கண்ணியுஞ் சூட்டி - முலைச்

சந்தனச்சே றாட்டிநறுங் குங்குமங் கோட்டிச்

சோதிமணி நீலமயில் போலியல் காட்டி - மரைச்

சுந்தரச்சீ றழயிற்செம் பஞ்சுவைத் தூட்டி

ஆதிபரஞ் சோதிநாத வேத கீதனார் - பண்ணை

யாண்டவரைக் கண்டுதொழ வாரும் பள்ளீரே.

அஞ்சனம் - கண்ணுக்கிடும் மை, சூடகம் - வளையல், மரை - தாமரை. (முதற்குறைவிகாரம்)

காதுவரை நீண்டு அழகிய கண்களுக்கு மை எழுதி காந்தள் மலர் போன்ற விரல்களையுடைய கையில் பொற்காப்பு பூண்டு மிக நீண்ட கருங்கூந்தலில் கண்ணி மாலை அணிந்து மார்பில் சந்தனமும் குங்குமமும் பூசி கவர்ச்சி மிக்கமயிலின் சாயலைக் காண்பித்து தாமரைப் பூப்போல் அழகிய சிறிய பாதங்கில் செம்பஞ்சு பூசி முதல்வரும், பரஞ்சோதி விநாயகரும் வேதத்தால் புகழ்ப் பெறுபவருமான விநாயகரின் பண்ணையாளரைக் கண்டு வணங்க பள்ளிப் பெண்களே வாருங்கள்.

(81)

சீரணிடைய வணங்கல்

குட்டச்சொறி மேனியாரே கும்பிடுகிறேன் - உப்புக்
கொட்டுப்போல் வயிற்றை னாரே கும்பிடுகிறேன்
சீழவைத்த முகத்தனாரே கும்பிடுகிறேன் - தூங்கற்
சண்டைக்கடா வழக னாரே கும்பிடுகிறேன்
கட்டைமுளிக் காதனாரே கும்பிடுகிறேன் - மதிக்
கார்த்திகைமாங் காய னாரே கும்பிடுகிறேன்
அட்டைவா யுட்டனாரே கும்பிடுகிறேன் - பண்ணை
யாண்டவரே யாண்டவரே கும்பிடுகிறேன்.

கொட்டு - மரப்பெட்டி. தூங்கல் சண்டைக்கடா -
அசைக்கின்ற போர்க்கடா. மதி கார்த்திகை மாங்காயனாரே -
கார்த்திகை மாதத்திலுண்டாகும் மாங்காய் போல் அருமை
யானவரே. பண்ணையாண்டவரே - வயல் நிலத்தையுடையவரே.
ஆண்டவரே - அடிமையாகக் கொண்டவரே.

குட்டச்சொறி உடம்பினரே வணங்குகின்றேன். பெட்டி
போல் பெரிய வயிற்றை உடையவரே வணங்குகின்றேன். சட்டி
போல் முகத்தினரே வணங்குகின்றேன். அசைக்கின்ற சண்டைக்கடா
போலும் அழகு உடையவரே வணங்குகின்றேன். கட்டைமுளிக்
போலும் காதை உடையவரே வணங்குகின்றேன். கார்த்திகை
மாதத்தில் காய்க்கும் மாங்காய் போல் அருமையானவரே
வணங்குகின்றேன். அட்டைவாய் உதட்டனாரே வணங்குகின்றேன்
எங்கள் பண்ணைக்கு உரியவரே நம்மை அடிமையாக உடையவரே
வணங்குகின்றேன்.

(82)

கலிப்பா

பார்ம திக்க வருஞ்சோழ மண்டலப்
பள்ளி பள்ளனை யுள்ளாக்கி வைத்தமின்
உஈர்ம திக்கு நிகர்வத னாம்புயத்

தொருத்தி மூத்தவ ளாலே யுணர்ந்துமின்
 கார்ம தித்த குழலிளை யாடன்மேற்
 கண்சி வந்து-கறுத்தாண்டை சீறவே
 பார்ம திக்கும் வயற்செய்கை பார்த்துடன்
 வருதல் போற்பள்ளன் வருகின் றானே.

சோழ மண்டலப்பள்ளி - ஈண்டு இளையபள்ளி. உள்ளாக்கி
 வைத்த பின் - தன் வசப்படுத்திய பின். மூத்தவளாலே - மூத்த
 பள்ளியாலே. உணர்ந்து - (ஆண்டை) உணர்ந்து. சீறிட (பள்ளனைக்)
 கோபிக்க.

உலகம் மதிக்கும் படி வருகின்ற சோழமண்டலத்து
 இளையபள்ளி பள்ளனைத் தன் வசப்படுத்தியபின் ஊரவர் மதிக்கும்
 தாமரை போன்ற முகத்தை உடைய மூத்தபள்ளியால் அறிந்த
 ஆண்டை (பண்ணையார்) இளையபள்ளியைக் கண் சிவந்து
 கோபிக்க இதனை அறிந்த பள்ளன் வயலைப் பார்த்து பின்
 பண்ணையாரிடம் வருகின்றான்.

(83)

விதைவகை கேட்டல்

சீந்து

பொருப்பி எனல்விதைக் கோட்டையி னீட்டய

பூட்டு நாணுகத் தீட்டமுஞ் சிந்தை

விருப்பி மேழிக் கலப்பை வகையும் மண்

வெட்டியும் சொர்ணக் கொழுவின வகையும்

கருப்ப வேலிப் பறாணையில் வாழுமுக

கண்ணனார் பண்ணை மாட்டின் வகையும்

கூருப்பும் போன செலவுநன் றாய்க்கணக்

கேற்றிச்சொல் லீழ மண்டலப் பள்ளா.

முக்கண்ணனார் - விநாயகர். தந்தைக்குள்ளது போல
 இவருக்கும் மூன்று கண்ணுண்டு என்க. பண்ணை - வயல்.
 ஈழமண்டலப் பள்ளா - யாழ்ப்பாணத்துப் பள்ளானே.

மாலை போலக் குவியும் விதை நெல்லைப் பாதுகாக்கும்
கோட்டையிலே வைத்திருந்த கலப்பையில் பூட்டும் நாண், நுகம்
என்பனவும் மனம் விரும்பும் படியான மேழிக்கலப்பை இனங்களும்
மண் வெட்டியும் பொற்கொழு என்னும் கலப்பையின்
உறுப்புக்களும் கரும்பு வேலியுடன் விளங்கும் பறாளாய் விநாயகர்
பண்ணைக்குரிய மாட்டு வகைகளும் இவற்றின் கையிருப்பு - செலவு
முதலியவற்றை நன்கு கணக்கு எடுத்து ஈழமண்டலப் பள்ளனே கூறுக
எனப் பண்ணையார் கேட்டார்.

(84)

சிந்து ரத்துணை புள்ளு ரயண்பணி
தென்ப றாணைப் பரஞ்சோதி நாத
தந்தி யேறிய வாகனந் தின்று
சமைந்த நெற்கோட்டை யாயிரங் காணும்
வந்த பாவலர் வெங்கலி தீர்
வழங்குங் கோட்டையே ரைந்நாறு காணும்
சூந்த நாளினி னென்யொரு ளாய்வைத்
திருந்த தோர்வட்டுக் கோட்டையான் றாண்டே.

சிந்துரத் துணை புள் - சிவந்த இரண்டு கால்களையுடைய
அன்னப்புள். துணை - ஆகுபெயர். துணைப்புள் என்பது துணை
புள்ளெனச் சந்தவின்ப நோக்கி மிகாதாயிற்று. பரஞ்சோதி நாதநந்தி -
விநாயகர். வாகனம் - பெருச்சாளி. வெங்கலி - கொடிய துன்பம்.
வட்டுக்கோட்டை - திரண்ட நெற்கோட்டை. பறாளைக்கு
அருகாமையிலுள்ள ஓர் நகரம்.

சிவந்த இரு கால்களை உடைய அன்னப் பறவை வாகன
பிரமதேவர் வணங்கும். அழகிய பறாளைப் பதியில் உறையும்
பரஞ்சோதி விநாயகரின் வாகனமாகி எலி தின்று முடித்த நெல்
மூட்டை ஆயிரமாகும். சுழிபுரம் பறாளை விநாயகர் ஆலயத்து வந்த
புலவோர் வறுமைதீர வழங்கிய நெல் மூட்டை ஐநூறு ஆகும்.
இப்போது கைவசமாயிருப்பது வட்டுக்கோட்டை ஒன்றுதான்.

(85)

தெற்றிக் காளை கழுத்தால் நெறிக்சீ

சீதைந்து போன நுகமொரு கோழ

சுற்றிப் பூணுங் கயிற்றா லுழந்தத்

துளைப ரிந்த திருநாறு கோழ

சீற்றை நாணுக மொன்றையுங் காண்கில

னேழு நான்கிலொன் றில்லாத நாளில்

மற்றப் பாம்புக்கும் பூர்த்துக் கும்பகல்

வைத்த நாணுக மொன்றுண்டே யாண்டே.

நுகம் - நுகத்தடி. ஏழு நான்கில் - இருபத்தெட்டில். ஒன்று இல்லாத நாளில் - ஒன்று குறைந்த நாளில். எனவே இருபத்தேழு நாளில் (இருபத்தேழு நட்சத்திரங்களில்): பாம்புக்கும் - ஆயிலியத்துக்கும். பூர்த்துக்கும் - பூச நட்சத்திரத்திற்கும். பகல் வைத்த நாள் - நடுவிலுள்ள நட்சத்திரம். அது மகம். மகமாகிய நுகம் ஒன்றுண்டு என்க. வானத்திற் செல்லும் நுகம் (மகம்) ஒன்றேயன்றி வேறு நுகம் கண்டிலேன் என்பதாம்.

உழும்போது காளை தெற்றித் தெற்றிக் கழுத்தால் நெறித்துச் சிதைந்த நுகம் ஒரு கோடியாகும். பூணைச் சுற்றிக் கயிற்றால் வரிந்து கட்டியபோது துளை வெடித்து வீணான நுகம் இருநாறு கோடியாகும்.

இப்போது ஒரு நுகமும் காணப்படவில்லை. 27 நட்சத்திரங்களில் ஆயிலிய நட்சத்திரத்துக்கும் பூரநட்சத்திரத்துக்கும் நடுவில் உள்ள மகம் என்ற நட்சத்திரமாகிய நுகம் ஒன்றே உள்ளது.

(86)

கத்தி வேலம்பு வில்லுடன் தெண்ணையங்

கட்டு வாங்கங் கருந்தா துலக்கை

பைத்த பாம்புவன் யாசந் திரிசூலம்

பரித்த வீரப் பரஞ்சோதி ழுர்த்தி

முத்து நெல்வய லோரந் திருத்த

முறிந்த தையிரண் டாயிரங் காணும்

வைத்த மண்வெட்டி, யொன்றுவைத் தேன்மன

மஞ்சிப் பார்க்கிறேன் காண்கில னாண்டே.

தெண்டை - ஓர் ஆயதம். கட்டுவாங்கம் - தண்டாயுதம்.

கத்தி, வேல், அம்பு, வில்லு, தெண்டை, கட்டுவாங்கம் எனும் தண்டாயுதம், இரும்புலக்கை, பாம்பைப்போலும் பாசம், திரிகுலம் என்னும் ஆயதங்களைக் கையில் வைத்திருக்கும் வீரம் மிக்க பரஞ்சோதி விநாயகருடைய நெற்காணிகளின் பக்கத்தில் மண்வெட்டிகளின் பக்கங்களின் சிதைவைத் திருத்த முயன்ற போது முறிந்து வீணான மண்வெட்டிகளின் தொகை பத்தாயிரமாகும். பழுதில்லாத ஒரு மண்வெட்டியைப் பயன்படுத்தவெனப் பேணி வைத்திருந்தேன். இப்போது அதையும் காணவில்லைப் பண்ணையாரே.

(87)

அக்க மாலை கமண்டலம் யுத்தக

மாடல் வெங்கதை யேந்திய மேலோர்

திக்கெ லாம்புகழ் வீசஞ் சுழிபுரத்

தென்ப றாணைப் பரஞ்சோதி நாதர்

தக்க பண்ணை யுழதிடத் தேய்ந்தன

சாற்றில் மட்டிலக் கேயில்லை யானால்

மிக்க வீர ரகுநா யகன்கொழ

மேழி யொன்றுண்டு காட்டுவே னாண்டே.

இரகுநாயகனுக்கு மேழிக் கொடி யாதலின், அக்கொடியிலுள்ள மேழியேயன்றி வேறு மேழிகண்டிலேன் என்பதாம்.

உருத்திராக்கமாலை, கமண்டலம் எனும் நீர்ப்பாத்திரம், புத்தகம், யுத்தத்தில் வெற்றி பெறும் கதாயுதம் ஆகியவற்றைத் தன் கையில் வைத்திருப்பவரும், மேன்மையுடையவரும் எட்டுத் திக்கிலும் புகழ் கொண்ட சுழிபுரத்தில் அழகிய பறாளாய்த் தலத்தில் உள்ள பரஞ்சோதி விநாயகரின் பண்ணை வயல்களை உழுததினால் தேய்ந்த மேழி என்னும் கலப்பை உறுப்புகளுக்கு அளவில்லை.

ஆனால் வீரரகுநாதன் என எல்லோராலும் அறியப்பட்டவருக்கு உரிய அடையாளமாகிய கொடியில் உள்ள மேழி மட்டும் உண்டு; எனப் பள்ளன் பண்ணையாரிடம் கூறினான்.

(88)

வன்சச் சோதிநீ லோற்பல மோர்கதிர்
 மாது ளம்பூ மணிவீணை நாங்குந்
 தன்னைத் தானனை யான்றென் பறாளையிற்
 றம்பி ரான்றன் வயலுழு கானை
 பின்னர்ச் சாலினிற் சங்கினிற் றட்டப்
 பிளந்து போன கலப்பை யனந்தங்
 கன்னத் தோர்குண் டலப்பல தேவன்
 கரத்தி லேயோர் கலப்பையுண் டாண்டே.

பலதேவன் - பலராமன். பலதேவனது கலப்பையேயன்றி வேறு கலப்பை கண்டிலேன் என்பதாம்.

அழகான ஒளியுடைய நீலோற்பலமலர் ஒளியுடைய மாதுளம்பூ, மணி, வீணை என்பவற்றைக் கையில் வைத்திருப்பவரும் தனக்குத்தானே சமானமானவரும் அழகிய பறாளாய்ப் பதியின் தலைவருமான விநாயகப் பெருமானின் வயல்களை உழும் காளை உழும் சாலில் போகும் போது தம் கால்களால் கலப்பைப் பொருத்துக்களில் தட்ட வெடித்து வீணான கலப்பைகள் மிகப் பல. குண்டலமணிந்த பலதேவன் என்பவரிடம் உள்ள கலப்பை ஒன்றே உண்டு.

(89)

வேணிக் கங்கையர் காதலர் வாலுளை
 வெண்சிங் காசன மேறிய போதர்
 சேணிற் கண்விஞ் சையர்பணிந் தேத்திய
 தென்ப நாளை விநாயகர் நாட்டல்
 ஓணிய் பொற்கொழு வெல்லாம் நிலம்பட்
 டழிந்து ஊர்மை யகன்றத னேகம்
 மாணிக் கஞ்சொன்ன கோவையி லேகொழு
 வைத்தி ருய்யது பார்மின்கா ணாண்டோ.

ஆணிப்பொன் - ஒருவகைப் பொன் (உயர்ந்த பொன்) மாணிக்கஞ் சொன்ன கோவையில் - மாணிக்கவாசகர் திருவாய் மலர்ந்தருளிய திருச்சிற்றம்பலக் கோவையில், கொழு - காறு, கொளு - கொழு. அதாவது, மாணிக்கவாசகர் சொல்லியருளிய கோவையிலுள்ள கொளு (கொழு) வேயன்றி வேறு கொழுக் கண்டிலேன் என்பதாம். கொளு என்பது எகரமுகர பேதத்தால் கொழு என்றாயது. கொளு - துறைக்கருத்து.

சடையில் கங்கையை வைத்த சிவபெருமான் மகனும் வாலுடன் உள்ள சிங்கங்களால் சுமக்கப்படும் ஆசனத்தில் இருப்பவரும் முற்றறிவினரும் மேல் உலகங்களைச் சேர்ந்த விஞ்சையர் எனும் தேவச்சாதியார் வணங்கித் துதிக்கும் அழகிய பறாணை விநாயகரின் நாட்டில் இருந்த பொற்கொழுக்கள் எல்லாம் நிலத்தில் தேய்ந்து கூர்மமுங்கிப் போயின. மாணிக்கவாசகர் பாடிய திருக்கோவை என்னும் நூலில் பல கொழுக்கள் உள்ளன.

(90)

செழுநி லாமதிக் கண்ணிச் சடாவித்

தேவ னாருக் கொருகாளை போச்சு

வழுவில் கோழ யுருத்திர் ரென்றுள்

வாங்கி னாரந்த மாட்டறி யேனான்

பழுதில்லா நரை யொன்று குளந்தத்தப்

பாய்ந்து போகிய தாலிந்தப் பூமி

உழுத காளையொன் றுண்டது பொன்னாவை

பூரி லேவாருங் காட்டுவே னாண்டே.

ஒருகாளை - நந்தி. உழுதகாளை - திருமால். இதனை, "எருத்துக் கொட்டிலும் பொன் வேய்ந்திடச் செய்தேம்" என்பதனாலுணர்க. பொன்னாலைபூர் - ஓர் வைணவத்திருப்பதி.

இளம்பிறைச் சந்திரனை முடி மாலை போலணிந்த சடையுடைய சிவபெருமானிடம் ஒரு காளை நந்தி வாகனமாக வுள்ளது. கோடிக்கணக்கான உருத்திரருக்கு எத்தனை காளைகள்

உண்டோ என்ற கணக்கு எனக்குத் தெரியாது. நாரைத் தத்தித்திரியும் குளத்தோடுள்ள இந்நிலத்தில் உழுத ஒருகாளை பொன்னாலை என்னும் திருமால் தலத்தில் உண்டு. அதனை என்னால் காண்பிக்க முடியும்.

(91)

கொச்சகம்

சிந்தைமதிக் கெட்டான் செழித்தபண்ணை யாண்டவனாக்
கிந்தவகை பள்ள வியம்புமொழி யைக்கேட்டு
வந்தகூல அத்தாள் வறிதுறகை யுந்தோற்ற
முந்துகும் பன்சரிதை அழலிக்கத் தொடங்கினளே.

குடும்பன் - பள்ளரிற்றலைவன். மூதலித்தல் - ஒப்புவித்தல்.

மனதிற்கும் புத்திக்கும் எட்டாத விநாயகர் இருக்கும் பறாளாய் பண்ணைத் தலைவருக்கு பள்ளன் இவ்விதமாகக் கூறுவதைக் கேட்டு மூத்தவளாகிய ஈழமண்மலப் பள்ளி புன்சிரிப்புடன் பள்ளன் செயற்பாடுகளை பண்ணைத் தலைவருக்கு முறையிடலானாள்.

(92)

முறைப்பாடு

சிந்து

பண்பு நீதி யறியாத தூக்குணிப்
பள்ளன் செய்கரு மங்களைக் கேளும்
உண்ப துங்குழப் புங்களிப் புங்கண்
ஊறக்க முய்மினை யாள்முற லோடே
எண்பொ ருந்துமென் புத்தியுங் கேளான்
யானும் பின்னை யுரைப்பதும் விட்டேன்
பெண்பி றந்தது நான்மட்டு மோவிந்தப்
பேசீசை யார்க்கினி விள்ளுவே னாண்டே.

தூக்குணிப்பள்ளன் - உரோசமில்லாத பள்ளன். குடில் - குடிசை. விள்ளுவேன் - சொல்லுவேன்.

பெருந்தன்மையையும் நியாய முறைகளையும் அறியாத ரோசம் கெட்ட பள்ளனின் செயல் முறைகளை எம் பண்ணையாரே நான் கூறுவேன் கேளும். உண்பது, குடிப்பது, நித்திரை செய்வது எல்லாம் இவன் இளைய சோழமண்டலப் பள்ளியிடம் தான். நியாயப்படி நடக்க வேண்டுமென நான் சொல்லும் புத்திகளையும் கேட்கமாட்டான். அதனால் இவனுக்குப் புத்தி சொல்வதை விட்டு விட்டேன். இவனுக்கு மனைவியாயிருந்தும் என்சொல் கேளாமல் கெடும் இவனைப் பற்றி பண்ணையாரே இனி யாரிடம் சொல்வேன்.

(93)

கட்டு நீர்வயற் செய்கையுந் தீண்டான்

கலகப் பள்ளி மயல்வலைப் பூண்டான்

பட்டினி மாட்டைக் கிட்டியும் பாரான்

பழைய தாரமென் றென்னையுஞ் சேரான்

சட்டைக் காரியை விட்டுப் பிரியான்

சற்றே பிரிந்தா லும்மிங்குத் தரியான்

பெட்டிச் சோற்றுக்குங் கள்ளுக்கும் நெல்லெல்லாம்

பெட்டியா ள்ளிக் கொட்டினா னாண்டே.

கலகப் பள்ளி - கலகத்தையுடைய இளையபள்ளி. பெட்டி - அளவுக்கருவி.

வரம்பு கட்டி நீர் வயலில் தங்கச் செய்யும் செயலையும் செய்யான் . என்னுடன் கலகமுண்டாக்கும் இளைய பள்ளியிடம் மயங்கியுள்ளான். பட்டியில் நிற்கும் மாட்டுக்கு வேண்டிய புல், நீர் முதலியவும் காட்டான். முதிய மனைவியென்று இகழ்ந்து என்னையும் பாரான். அழகிய சட்டை அணியும் இளைய பள்ளியை நீங்கி இருக்கமாட்டான். அவளைப் பிரிந்தாலும் கூட என்னிடம் வந்து தங்கமாட்டான். பெட்டியிலிட்டு உண்ணும் சோற்றுக் காகவும் தான் பருகும் கள்ளுக்காகவும் உங்கள் நெல் எல்லாவற்றையும் விலையாக அள்ளி அள்ளிக் கொடுக்கின்றான் பண்ணையாரே.

(94)

தூர திட்டியன் னான் பண்னை பாரச்

சுமையென் னானிரைத் தூண்மலிட் பர்க்கும்

பார மெல்லா மிதப்பிற்கண் ணாமிந்தப்

பள்ள னுக்குக்கண் பள்ளத்தி மேலே

தார மென்றென் கழுத்தின்முன் னாளிற்

சரகு கட்டிய பாரதம் வைத்தோன்

ஆர வாரஞ்செய் கோட்டுக்கும் பாட்டுக்கும்

ஆட்டுக் குஞ்சமத் தாயின னாண்டே.

மிதப்பில் - தக்கையில். பாரதம் - சுமை, ஆகுபெயர்.

ஆட்டுக்கும் - கூத்தாட்டத்திற்கும், முதனிலை திரிந்த தொழிற் பெயர். சமத்து - சமர்த்து என்பதன் சிதைவு.

தூர திட்டியனான இப்பள்ளன் பண்ணை வேலையின் மிகுதியைப் பற்றி சிந்திக்கமாட்டான். மீன்பிடித் தூண்டிலை நீரிலே போட்டவர் அதனுடைய மிதவையே பார்த்திருந்து தூண்டிலை இழுப்பது போல பண்ணை வேலையையே சிந்திக்க வேண்டிய இவன் இளைய பள்ளியையே சிந்திக்கின்றான். தனக்கு உரிய மனைவி நான் என்று என் கழுத்தில் தாலி கட்டியவன் இப்போது என்னைப் பற்றி நினைக்காது சின்னப் பள்ளியுடன் ஆடிப் பாடுவதில் கெட்டிக்காரனாக இருக்கின்றான் பண்ணையாரே.

(95)

மஞ்சொத்த குழலா - விளையவன் - குஞ்சுக்கு முதலா - நெல்லு

மணிவிற்றுத் தட்டான் - கையிற் - பணிசெய்வித் திட்டான்

வஞ்சத்துக் குரியா - கற்ற - விஞ்சைக்குப் பெரியா - ஸிட்ட

மருந்துக்குவிருந்தா - கிக்கொண் - மருந்துக்கிக்கரைந்தான்

கஞ்சிக்குப் பிறகே - நின்று நெஞ்சிக் கொண்டிருப்பா - னவன்

காலையும் பிழப்பா - னவன் சொன்னால் - நாகமும் பிழப்பான்

பிஞ்சுற்ற மதிநே - ரொற்றைக் கொம்பத்த கரியா - யெட்டும்

பிழயுங்கைச் சவுக்காற் - கட்டி - யழமின்காணாண்டே.

குஞ்சுக்கு முதலா - பறவைக்குஞ்சு முதலாக (பறவைக் குஞ்சு - ஈண்டுக் கோழிக்குஞ்சு.) பணி - ஆபரணம். உட்கி - நடுங்கி நாகமும் - பாம்பையும் அத்தகரியாய் - கையை யுடைய யானை போல. கரியாய் என்பது எமனாய் என்புழிப்போல. ஆய்-உவமவாசகம்.

மழை மேகம் போன்ற கூந்தலுடைய இளையபள்ளியின் கோழிக்குஞ்சுக்கு நெல்லைக் கொடுப்பதுமன்றி அவளுக்கு அணிகலன் செய்ய நெல்மணியையும் விற்கின்றான். வஞ்சனை உடைய இளையவளின் திறமையில் மயங்கி மூத்தவளான நான் இட்ட மருந்தால் இளைத்துவிட்டான். தன் உணவுக்கு வேண்டிய கஞ்சிக்காக இளைய பள்ளி பின் நின்று கெஞ்சுகின்றான். அவள் அன்பைப் பெற அவள் காலையும் பிடிப்பான். அவள் சொன்னால் பாம்பையும் தன் கையாலேயே பிடிப்பான். இளம் பிறையைப் போலும் ஒற்றைக் கொம்பை உடைய யானை போலவும் இவளை எட்டிப்பிடித்துக் கட்டி வைத்து சவுக்கால் அடிக்க வேண்டும் பண்ணையாரே.

(96)

ஓச்சற யறத்தா - வென்ன - பேச்சிவன் குரும்பன் - சீந்த

வூருக்கு மிணங்கான் - தலையாறிக்கும் வணங்கான்

பூச்சிய முறையன் பேச்சுறு படைச்சால் - வழி

புரிவளைக் குலஞ்சேர் - அழியுநகர்ப் பெருமான்

ஆச்சியங் கவர்ந்தான் - எதிர்புரு - பேச்சிகொங்கையின் - பாறு

வறிக்கொரு மருகன் பண்ணை நிலைத்திட வேண்டிற்

காய்ச்சலை யருத்தேய யறத் - தோச்சிடு மிரும்பாற் - பண்ணிக்

கருவினைக் கிடவே - மினித் தடைசெய்யீ ராண்டே.

புரிவளைக்குலம் - முறுக்கினையுடைய சங்குக்கூட்டம்.

ஆச்சியம் - நெய். ஈண்டு வெண்ணெயை யுணர்த்திற்று. ஆகு பெயர் முகத்தான். காரியவாகு பெயர். பேச்சி - பூதகி. அரி - திருமால். பண்ணை - வயல். காய்ச்சு - ஆசெதுகை. தோச்சிடும் - தோய்த்திடும். மருஉவொடு போலியும் பெற்றது. இடு - துணைவினை.

ஒங்கியடித்தாலும் பயனில்லை. இவனைப் பற்றி ஆதரவாகப் பேசலாகாது. இந்தப் பள்ளன் ஊரோடு ஒத்துப் போகான். ஊர் விதானையாருக்கும் பணியமாட்டான். ஒரு பெறுமதியும் இல்லாதவன். வயலில் உழுத சால் வழியே சங்குகள் இருக்கின்ற சுழிபுரத்தில் உள்ள பெருமானின் வெண்ணெயைக் களவாடியவனும் பகைத்துவந்த பூதகி என்னும் பேயின் முலைப்பாலுண்டவருமான திருமாலுக்கு மருமகனான பறானை விநாயகரின் பண்ணை நிலைத்துச் சிறக்கும் வண்ணம் கொல் உலையில் காய்ச்சித் தோய்த்து பக்குவப்பட்ட இரும்பால் செய்த விலங்கை இவன் காலில் இட்டு இவன் கொடுமைகளைப் பண்ணையாரே தடை செய்வீராக.

(97)

விருத்தம்

பள்ளனிரு காலினுக்கு விலங்குடைய

பண்ணுவித்தா என்னிறைய பள்ளி காணா

வெள்ளளவு மிரக்கமென்ப திலையோ வாண்டைக்

கென்னபழி யென்றிரங்கிக் குழைந்து போனாள்

கள்ளவழி யாலீழப் பள்ளிபோந்து

கள்ளும்நல்ல கொழுத்தமறிக் கறியுங் கூட்டித்

துள்ளியுள்ள அகந்தையினாற் காலிற்புண்ட

கொடுவிலங்கும் பள்ளனுக்குச் சோறிட்ட பானே.

ஈழப்பள்ளி - மூத்தாள். ஈழப்பள்ளி சோறிட்டாள் என்க.

பள்ளனின் இருகால்களுக்கும் பண்ணையார் விலங்கு போட்டார் என்பதை இளையபள்ளி கண்டு பண்ணையாருக்கு உள்ளளவும் இரக்கம் இல்லையோ என்று கூறி வருந்திச் சென்றாள். மூத்தபள்ளி கள்ள வழியாலே பள்ளன் இருக்கும் இடத்துக்குப் போய்க் கூள்ளும் கொழுத்த ஆட்டிறைச்சிக் கறியும் கொடுத்து இளைய பள்ளியால் துள்ளும் பள்ளனுக்குச் சோறும் கொடுத்தாள்.

(98)

பள்ளன் மூத்த பள்ளியை வேண்டல்

சிந்து

மட்ட நெஞ்சி லடாதன செய்தார்

படாத தெல்லாம் படுவார்க ளென்கை

கெட்ட யாயறிந் தேனினி நீயிட்ட

கீற்றை யுங்கட வேனொருக் காலுந்

தொட்ட கோபந் தவிரகணக் காய்பு

சொல்லுவே னுங்க ளாண்டைக்குச் சொல்லித்

தட்டு காற்றானை நீக்குவித் தேயெனைனத்

தாங்கிக் கொள்ளீழ மண்டலப் பள்ளி.

தவிர் - ஒழி. கால்தனை - காலிற்பூட்டிய விலங்கு. தாங்கிக் கொள் - ஏற்றுக்கொள். ஒருக்கால் என்பது உடன்பாட்டொடு முடியின் ஒருக்கால் என இயல்பாயும் எதிர் மறையொடு முடியின் விகாரப்பட்ட எண் மிக்கும் வருதல் வழக்காறென்க. "அடாது செய்பவர்படாதுபடுவர்" என்பது பழமொழி.

நன்மை, தீமை வெளிப்படும் மனத்திற்கு விரோதமாகச் செயற்படுபவர் அநுபவிக்க இயலாத துன்பங்களை அநுபவிப்பர் என்ற உண்மையை நன்கு அறிந்து கொண்டேன். ஈழமண்டலப் பள்ளியே நீ கீறும் கோட்டை தாண்டாமல் இனிச்செயற்படுவேன். என்மேற்கொண்ட கோபத்தை விடுவாயாக. பொருத்தமான கணக்கைச் சொல்வேன் உன் பண்ணையாரிடம் சொல்லி என் கால்விலங்கை நீக்கி எனக்கு ஆதரவளிக்குக.

(99)

மூத்த பள்ளி சூண்டையை வேண்டல்

கண்ணி லேகரந் தீண்டவிட் பாலந்தக்

கைவி ரல்தறிப் பார்களு முண்டோ

வண்ண மான முலைவிழுந் தாலவ்

வயிறு தாங்கக் கடனல்ல வோதான்

அண்ணல் வாரி யுகைத்தி லேயழ

யாத மாடு பழயாத தென்கை

திண்ணந் திண்ணஞ் சிறியோர் செய்யுமிழை

சீரி யோர்பொறுக் கக்கட னாண்டே.

'கண்ணிலே கரந்தீண்டி விட்டால் அந்தக் கைவிரல் தறிப்பார்களு முண்டோ' என்னும் கருத்துப் பற்றியே "கண்மலரியற் கைபடாதோ" என்றார் பிறரும். 'சிறியோர் செய்யும் பிழை சீரியோர் பொறுக்கக்கடன் ' என்பதைச் "சிறியோர் செய்த சிறு பிழையெல்லாம், பெரியோராயிற் பொறுப்பது கடனே" என்பதனோடு ஒப்பிடுக. திண்ணம் திண்ணம் என்னும் அடுக்குத் துணியுமேற்று.

கைவிரல் கண்ணிலே பட்டு வேதனையை உண்டாக்கினால் அதற்காக கைவிரலை வெட்டி எறிபவர் உலகில் உண்டோ. இளமையில் அழகாயிருந்த பெண்களின் மார்பு முதுமையில் தளர்ந்து தொங்கினால் வயிற்றுப்பகுதி அதைத் தாங்கிக் கொள்வதே முறையல்லவா. கடல்கூழ் உலகில் அடியாத மாடு படியாது என்பது உறுதியேயாகும். பண்ணையாரே சிறியோர் செய்யும் பிழைகளை பெரியோர் பொறுக்க வேண்டும் என்பது கடமையாக உள்ளது.

(100)

ஒறுத்த காற்பய னென்பொறுத் தாருக்

குலக முள்ளள வும்புக றென்றெ

மறுத்த விரந்திடு வள்ளுவ னார்சொன்ன

மாண வெள்ளைக் குறளறி யீரோ

வெறுக்கை போது மினியெளி யான்பிழையான்

மேன்மை யாக்கணக் கொப்புத் தருவான்

செறுத்த காவலில் வைத்திடு பள்ளனைச்

சேர்த்த காற்றனை மாற்றுவீ ராண்டே.

வெள்ளைக்குறள் - குறள் வெண்பா. அஃது, "ஒறுத்தார்க் கொருநாளை யின்பம் பொறுத்தார்க்குப், பொன்னுந் துணையும்

புகழ்” என்பதனாலறியப்படும். வெறுக்கை - தண்டனை. காரணத்தைக் காரியமாக உபசரித்தார். ஆண்டே - ஆண்டவனே என்பதன் மருஉ.

தவறு செய்பவனைத் தண்டிப்பதிலும் பார்க்க மன்னிப்பதால் உலகமுற்றவும் புகழ் கிடைக்குமென்று வள்ளுவர் சொன்ன பெருமை குறளை அறியமாட்டீரோ. பள்ளனை வெறுத்துத் தண்டித்தது போதும். இனி அவன் குற்றம் புரிய மாட்டான். மதிப்புடைய கணக்கை வெளிப்படுத்துவான். விலங்கிட்டுக் காவலில் வைத்த பள்ளனை விடுதலை செய்ய வேண்டும் பண்ணையாரே (என்று மூத்தபள்ளி முறையிட்டாள்)

(101)

விருத்தம்

ஊசல்வட ழூர்சகட முழன்றிடுபம்

யரம்பேய்த்தே ரொத்த வாழ்விற

யாசமிகு மறலிதனக் கீடாக

வருந்தல்பா ராத தேதோ

வீசுகதிரீச் சலஞ்சலங்கண் முத்தநிலா

வொளியெறிப்ப வேரி யேறி

வாசமிகு குவளைமலர் சுழிபுத்தா

லயத்தனொற்றை மருப்பி னானே.

வாழ்வானது மேல் கீழாகவும் கீழ் மேலாகவும் மாறி மாறி வருதலின், 'ஊசல் வடம்' என்றும், 'சகடம்' என்றும், அது ஓரிடத்தும் நிலலாது சுழன்று வருதலின் 'உழன்றிடு பம்பரம்' என்றும், உள்ளது போலத் தோன்றி யில்லதாய் நின்றலின் 'பேய்த்தே ரொத்த' என்றும் கூறினார். மறவி - இயமன். வேரி - வாசனை. மலர் சுழிபுரம் - வினைத்தொகை. மருப்பினான் பாராதது ஏதோ என இயையும்.

முன்பின்னாகச் செல்லும் ஊஞ்சல் கீழ் மேலாக உருளும் வண்டிற் சில்லு ஒரு நிலையில் நிற்காது. சுழலும் பம்பரம் பொய்யான காட்சியைத் தரும் காணல் நீர் என்பன போன்ற

வாழ்வில் பாசக்கயிற்றுடன் யமன் வருதல் அறியாததோ. ஒளிமிக்க சங்குகளும், முத்துக்களும் நிலவை உண்டு பண்ண குவளை மலர்கள் வாசனையைப் பரப்ப சூழிபுரம் பறாணைய் ஆலயத்தில் ஒற்றைக் கொம்பராகி விநாயகர் உள்ளார்.

(102)

பள்ளன் ஆண்டைக்குக் கணக்கொப்பித்தல்

சிந்து

குட்டைநாம்பன் வெள்ளிக்கண்ணன் குறுங்கழுத்தன்

கூழைவாலன் வெடிவாலன் வட்டச்செவியன்

மொட்டைத்தலை மோழைக்காளை புள்ளிக்கறுப்பன்

முறிகொம்பன் தறிகொம்பன் சுத்தக்கறுப்பன்

பட்டிக்காளை குன்றுமணிக் கண்ணன்மயிலை

பால்வெள்ளை நாரைக்காளை காற்சிலம்பன்

துட்டக்கள்ளன் வளைகொம்பன் னொற்றைக் கொம்பனார்பண்ணை

சூழ்ந்தபல மாட்டன் வகை சொல்லினை னாண்டே.

குட்டை நாம்பன் முதலிய பெயர்கள் மாட்டின் விசேட வகைகளைத் தெரிவிக்கின்றன. ஒற்றைக் கொம்பன் - விநாயகன். பண்ணை - வயல். நாம்பன் - இளஞ்சூ. நாடு - கட்டாரி.

குட்டைநாம்பன், வெள்ளிக்கண்ணன், குறுங்கழுத்தன், கூழைவாலன், வெடிவாலன், வட்டச்செவியன், மொட்டைத்தலை உடைய மோழைக்காளை, புள்ளிக்கறுப்பன், முறிகொம்பன், தறிகொம்பன், சுத்தக்கறுப்பன், பட்டிக்காளை, குன்றுமணிக் கண்ணன், மயிலை, பால்வெள்ளை, நாரைக்காளை, காற்சிலம்பன், துட்டக்கள்ளன், வளை கொம்பன் என்னும் காளைகள் ஒன்றைக் கொம்பை உடைய விநாயகரின் பறாளாய்ப் பண்ணையில் உள்ளன என்ற கணக்கினைப் பள்ளன் பண்ணையாருக்குத் தெரிவித்தான். (மூத்த பள்ளியின் சமாதானத்தால் விடுதலை செய்யப்பட்ட பள்ளன் வெளிநீங்கிய நிலையில் பண்ணையாரிடம் சரியான கணக்கைத் தெரிவிக்கிறான்).

(103)

மாட்டுவகை யும்பவளத் தாலுமுகீ கோலும்

பரிமளச்சந் தனமரத்தாற் செய்பட வாளும்

நாட்டுமணி மேழியுங்கை வச்சு நுகமுஞ்சுட்ட

நல்லபொன்னினாலே சமைத்த கொழுவகையும்

சேட்டளம் பருதியின்பு காச முடையார் தூய

தென்பறானை யன்பர் நண்பர் செய்யுமருளாளர்

தோட்டுமலர்ப் பொன்னிதழிச் சூட்டர் பண்ணைக்கேவெள்ளிச்

சோதிநாஞ்சி லின்வகைகள்சொல்லினே னாண்டே.

உழக்கோல் என்றது உழவுகோலை. அது முட்கோல்.

வடவாள் - கலப்பையின் ஓர் உறுப்பு. மேழி - கலப்பை. நுகம் - நுகத்தடி. கொழு - காறு. பருதியின் - சூரியனைப் போல, இன் - ஒப்புப் பொருளது. நண்பர் - நண்பு. அர் - போலி. அருளாளர் - அருளையுடையவர். நாஞ்சில் - கலப்பை.

பண்ணையாரின் மாட்டுவகைகளும் சிவப்புநிற உழவுகோலும் வாசனைச் சந்தன மரத்தால் செய்த படவாளும், நாட்டு மணிமேழியும் - சிறிய வலிய நுகமும் - சுட்ட பொன்னாலான கொழு வகையும் - நாஞ்சில் வகைகள் பற்றியும் சிவந்த இளம் சூரியன் போலும் ஒளி உடையவரும் அன்பர்க்கு அருள்பவரும் பொன்றிறக் கொன்றை அணிபவருமான விநாயகர் அருளுக்குரிய பண்ணையாருக்கு மாட்டுவகை முதலியவற்றின் கணக்கை பள்ளன் மேற்கூறியபடி தெரிவித்தான்.

(104)

பாற்புகழங் குண்டைச்சம்பா விஞ்சருச் சுனம்பஞ்சு

பாலையசுங் கர்ப்பூர வாகைக் கறுப்பன்

சேருமணல் வாரிகுள வாகை கறுப்பன்

சின்னழிபொன் னாயகன்சொற் காகைக்கறுப்பன்

சீரிழ கியவாணன் மங்கா மைக்காத்தான்

செம்பவளச் சம்பாழுத்து மாலைக் குறுவை

வார்கருப்பஞ் சாற்றினாற்றல் வீற்றிருப்ப தோர்பண்ணை

வைத்துக்கட்டு வித்துவகை செப்பினே னாண்டே.

இச்செய்யுளில் நெல்லின் விசேடங்களை கூறுகிறார்.
குலவாழை - ஓர் நெல்லினம்.

உலகில் மதிப்பு வாய்ந்த குண்டைச் சம்பா, விசேடமான அருச்சுபனச் சம்மா, பஞ்சபாலை, பசுஞ்சர்ப்பூர வாடைக்கறுப்பன் மணல்வாரி, குளவாழை, கறுப்பன், சின்னட்டி, பொன்னாயகன், காடைக்கறுப்பன், அழகியவாணன், மங்காமைக்காத்தான், பவளச்சம்பா, முத்துமாலைக்குறவை என்பன கருப்பஞ்சாற்றின் சிறப்புடைய பண்ணையில் பாதுகாக்கப்படும் விதை நெல் வகைகளாகும்.

(105)

தலைவன் பொருள் வயிற் பிரிந்துழித்

தலைவி வருத்தம் பாங்கி கூறல்

கட்டளைக் கலித்துறை

சங்கத்தை யேந்தும் பரஞ்சோதி நாதர் சயிலின்னார்
புங்கத்தை வாய்ந்த மணிநீலம் பார்வை பொலியுமுத்து
மங்கத்தி லேற்றிற் தங்கத்திற் பீருமுண்டா யிருக்க
வங்கத்தி லேறித் தனந்தேடப் போனவர் வந்திலரே.

சங்கத்தை யேந்தும் பரஞ்சோதிநாதர் - சங்கினைக் கையில் தாங்கிய பரஞ்சோதி விநாயகர். புங்கம் - அரும்பு. அத்து - சாரியை. பார்வை - கண். ஐ - கருவிப் பொருள் விசுதி. பொலிதல் . உகுத்தல், சொரிதல். முத்தும் - முத்துப் போன்ற நீரும், உவமையாகு பெயர். அங்கத்தில் சரீரத்தில். தங்கத்தின் - தங்கத்தைப் போல. பீர் - பசலை. வங்கம் - மரக்கலம்.

கையிலே சங்கை வைத்திருக்கும் (பறாளாய்) பரஞ்சோதி விநாயகரின் மலையிடத்தில் மின்னல் போல் இடையும் அம்பு போலும் அமைப்புடைய நீலநிறக் கண்ணில் முத்துப் போல கண்ணீர் பெருக்கும் படியாகவும், தங்கம் போலும் மார்பில் தேமல் உண்டாகும் படியாகவும், பொருள் தேடவென்று கப்பலில் சென்ற

தலைவர் வருகின்றாரில்லை என்று பாங்கி கூறுவதாக இப்பாடல் அமைந்துள்ளது. (பள்ளுப் பிரபந்தத்தில் அகத்துறை பாடல்களும் இடம் பெற வேண்டும். என்கோட்பாட்டினால் இது போல சில பாடல்கள் ஆங்காங்கு வருகின்றன.)

(106)

முசூர்த்தங் கேட்டல்

சிந்து

செம்பருதி வாரமதிற் பூரணை யென்றார்

தேட்கடையென்றார் சித்த யோகமு மென்றார்

கும்ப முசூர்த்தமென்றார் செம்பொ னோரையென்றார்

குஞ்சரக் கரணமென்றார் சுவழப் பெரியோர்

நம்பு கலப்பைச்சகீரம் நன்றாய்ப் பொருந்துமென்றார்

நாயக ரெமைப்புரக்கு நாதனார் நாட்டில்

வம்பவிழ்ப்பும் பண்ணையி லேர்ப்பூழ் யுழவே

நன்மனத் துடனேபோதி யீழமண டலத்தும்பள்ளா.

பருதிவாரம் - ஞாயிற்றுக்கிழமை. பூரணை - பெளர்ணிமை.

தேட்கடை - மூலநாள். கும்ப முசூர்த்தம் - கும்ப லக்கினம். பொன் ஓரை - தனுசும் மீனமும். அது குரு இலக்கினம். குஞ்சர கரணம் - கரணம் பதினொன்றில் ஒன்று. கரசுகரணம் என்பதன் பரியாய பதம். போதி - போவாய். இச்செய்யுளிற் கூறிய சுபமுசூர்த்தத்தில் உழுதால் பயிர் விருத்தியாகு மென்பதாம்.

ஞாயிற்றுக்கிழமைகளில் வரும் பூரணை மூலநட்சத்திரம் சித்தயோகம் குடும்பலக்கினம் தனுசு மீன இலக்கினங்கள் குஞ்சரகரணம் என்னும் கரசு கரணம். இப்படியான காலங்களில் கலப்பைச் சக்கரத்தைப் பொருத்துதல் விநாயகர் அருள் புரியும் இடத்தில் பண்ணையில் ஏர் பூட்டுதல் முதலிய செய்ய நல்ல விளைச்சல் உண்டாதல், பயிர் விருத்தியடைதல் நிகழும். எனவே இந் நாட்களில் செயற்படச் சொல்லுக, ஈழமண்டலப் பள்ளனே.

(107)

ஊற்று தேன்பொழில் கழிதென் பறானை
 யுகந்த ஞானப் பரஞ்சோதி தன்னைப்
 போற்றிக் கொள்ளறி யாமற்பொன் னேரினைப்
 பூழ்சீ சால்விட் குழகின்ற நேரந்
 தோற்று மேற்றுக் குறுங்கண்கண் வானமீன்
 துள்ளிப் பாய நுகத்தை முறித்துச்
 சீற்றக் காளை வெருண்டுநொம் பாற்குத்தச்
 சேற்றிற் பள்ளன் விழுந்தான்கா ணாண்டே.

குறங் கண்ணன் - மாட்டின் விசேடம். நுகம் - நுகத்தடி.
 காளை - எருது. கொள் என்பது கொள்ளுதல் என முதனிலைத்
 தொழிற் பெயர்.

சோலை மலர்களிலே தேன் ஊறிச் சிந்தும் வளமும் அழகும்
 உடைய பறானைப் பதியில் ஞானமுதல்வரான பரஞ்சோதி
 விநாயகரை வணங்கி ஆரம்பிக்கத் தெரியாமல் பள்ளன் பொன்
 ஏரைப் பூட்டி சால் ஏற்படுத்தி உழும் போது வெள்ளத்தில்
 காணப்படும் வானமீன் குறுங்கண்ணன் என்னும் எருதில் துள்ளிப்
 பாய கோபுட் கொண்ட காளை நுகத்தை முறித்துக் கொம்பால் சூத்த
 சேற்றில் (மயங்கி) விழுந்தான். இதனை பண்ணையாரே அறியுப்தன்.

(108)

பள்ளன்பண்கை மீது விழவே - மூத்த

பள்ளி பரிதவித்து முகத்திலறைந்து

துள்ளிவிழி நீர்சொ ரியவே - யமுதமுது

சோதிமுலைப் பந்தி லறத்துக்

கள்ளவிழ்ப்புங் கோதை குலைய - விழுந்தெழுந்து

கனன்மெழுகி னுருகி யினைய

குள்ளிமருந் தீட்டன் மயக்கோ - நாச்சிமாந்தங்

குறையோவென் றமுதி ரங்கினாள்.

மூத்த பள்ளி - பெரிய மனைவி. பரிதவித்து - வருந்தி.

முலைப்பந்து - முலையாகிய பந்து, உருவகம். கோதை - கூந்தல்.

இளையபள்ளி - இளைய மனைவி. நாச்சிமார் - சத்ததேவிகள், அவராவார். அபிராமி, மாகேசுவரி, கௌரிமாறி, நாராயணி, வாராகி, இந்திராணி, காளி.

பள்ளன் பண்ணை வயல்மீது மயங்கி விழ அதுகண்ட மூத்தபள்ளி வேதனைப்பட்டு கண்ணீர் பெருக முகத்திலடித்துப் புலம்பி அழுகிய பந்து போலும் மார்பில் அடித்துக் கொண்டு தலைமயிரிலணிந்த பூமாலை அவிழ்ந்து விழ நிலத்தில் விழுந்து பின் எழுந்து நெருப்பிலகப்பட்ட மெழுகு போல உள்ளம் உருகி தனக்குமாறாக இளையபள்ளி போட்ட மருந்தினால் உண்டான மயக்கமோ அல்லது அபிராமி மாகேசுவரி முதலிய நாச்சிமார் என்னும் தெய்வங்களின் குறைபாடு காரணமோ என்று புலம்பி இரங்கினாள்.

(109)

இரங்கல்

கொச்சகம்

தேன்கிடந்த தொடையானே தேடரிதாங் கண்மணியே
வான்கிடந்த முகழானே மலைகிடந்த தோளானே
யூன்கிடந்த மெய்தளர்ந்தே யோவியம்போல் வயலணையில்
ஏன்கிடந்தா யென்னகுறை யின்னதென்று சொல்லாயே.

மலை கிடந்த - மலையை யொத்த, கிடந்த - உவமவாசகம்.
ஓவியம் - சித்திரம்.

தேனுடன் உள்ள புதுப்பூமாலை அணிபவனே! தேடி அடைய இயலாத கண்மணி போன்றவனே! ஆகாயமளவு பரந்த புகழை உடையவனே! மலைபோல் வலிய தோளையுடையவனே! சதைப்பற்று மிக்க உடம்பு தளர்ச்சியடைந்து அசையாமல் இருக்கும் ஓவியம் போல வயற்கரையில் ஏன் கிடக்கின்றாய். உனக்கு என்ன குறை உண்டானதென்று சொல்லாயோ?

(110)

கண்ணனுதற் கண்ணனருள் காரியைய னார்குறையோ
விண்ணினிழ மின்னாமல் வீழ்ந்ததையா வென்புகல்வேன்
நுண்ணறிவு முயிர்ப்புமின்றி யொருக்கழுட னீகிடந்தாற்
பண்ணைவகை தமைப்போந்து யாற்பவரார் காப்பவரார்.

காரி - வயிரவர். ஐயனார் - சாத்தனார் (அரிகர புத்திரர்)
உயிர்ப்பு - மூச்சு, பண்ணை வகைதமை - வயலில் வகையை.

நெற்றிக்கண்ணரான சிவபெருமானும் திருமாலும் அருளிய
ஐயனார் என்னும் தெய்வத்தின் குறைபாடோ காளி என்னும்
வயிரவர் குறையோ ஆகாயத்திலுள்ள இடி மின்னல் இன்றி வீழ்ந்தது
போல கிடக்கின்றாயே. இப்போ நான் என் சொல்வேன். நுட்பமான
அறிவின் அடையாளமும் மூச்சு விடுதலும் இல்லாத நீ மயங்கிக்
கிடந்தால் இப்பண்பிலுள்ள கருமங்களைச் செய்து காப்பாற்றுபவர்
யார்ஐயா?

(111)

கொங்கை யுந்தழயாக் குழன்முழயாக் காலத்தீ
மங்கலநா ணெனக்கணிந்து வரைந்ததுவு மறந்தனையோ
பங்கவயற் செய்கைசெய்யப் பரஞ்சோதி காக்குமென்று
செங்கையினீர் தெளித்திடவே தெளிந்துள்ள லெழுந்தனளே

உரம் - மார்பு. தடியாக் காலத்து - புடைக்காத காலத்து.
குழல் முடியாக் காலத்து - கூந்தல் முடிக்கப்படாத காலத்து. காலத்து
என்பது தடியா என்பதனோடும் இயைக்கப்பட்டது. பங்கம் - சேறு.

என்மார்பு வலிமையடையாமலும் கூந்தல் முடிக்கக்
கூடியதாக இல்லாததும் இருந்த என் இளமைப் பருவத்தே எனக்குத்
தாலிகட்டிக் கலியாணம் செய்ததை மறந்துவிட்டாயோ. சேறுடன்
உள்ள வயலில் கடமைகளைச் செய்வதற்கு பறாளாய் பரஞ்சோதி
விநாயகர் உன்னைக் காக்க - காக்க என்று சொல் மூத்தவன் தன்
கையில் நீர் எடுத்து பள்ளன் முகத்தில் தெளிக்க பள்ளன் மயக்கம்
நீங்கி எழுந்தான்.

(112)

வெண்பா

சுத்தர்பணிந் தேத்துஞ் சுழிபுரத்து வீற்றிருக்கும்
அத்த யரஞ்சோதி யண்ணலே - கைத்தலத்துச்
கூலந் திரித்துமுனந் தோன்றால காலமெனக்
காலன் வரும்போது கா.

சுத்தர் - மனத் தூய்மையோர். அத்த - பிதாவே! அண்மை
விளி. முதல் வேற்றுமை அத்தன். முனம் தோன்று ஆலகாலம் என -
திருப்பாற் கடல் கடைந்த காலத்துத் தோன்றிய கொடியவிடம்
போல. காலன் - யமன்.

தூயவர்கள் வணங்கித்துதிப்பவரும் சுழிபுரத்தில்
பெருமையுடன் இருப்பவரும் அனைத்து உயிர்கட்கும் தந்தை
போன்றவருமான யரஞ்சோதி விநாயகரே! யமன் தன் கையிலுள்ள
குலாயுதத்தைச் சுழற்றிக் கொண்டு கொடிய நஞ்சுபோல நம்முன்
வரும் போது எம்மைக் காத்தருள்வீராக.

(113)

சிந்து

உழுது யரம்பழத்தேன் சாலி விதையை

உண்மைபொலி நன்முசுர்த்தந் தன்னில் விதைத்தேன்

அளவாய் முளைத்தின்பு நீராய் யாய்ச்சினே

எம்புயனும் மாதவனும் போற்றித் துதிக்கும்

மழகனி றானயரஞ் சோதிப் பெருமானீ

வழங்கு கருணையின் வளர்ந்த நாற்றைத்

தொழுது நும்வழவு காண வாரும்

சொல்வவந்தேன் காணும்பண்னைக் கார னாண்டே.

சாலி விதை - நெல் விதை. தொழுது - விநாயகனைத்
தொழுது, இந்திர தெய்வத்தைத் தொழுது எனவுமாம். நிலமகளைத்
தொழுது என்றலும் ஒன்று. நடும் வடிவு - நடுகின்ற எழகு.
பண்ணைக்காரன் - பள்ளர்தலைவன்.

வயலை உழுது மட்டப்படுத்தினேன். உண்மையான சிறந்த வேளையிலே நெல்லை விதைத்தேன். அளவாக முளைத்த பின்பு தண்ணீர் பாய்ச்சினேன். பிரமதேவரும் நாராயணரும் துதித்து வணங்கும் இளம் யானைக் கன்றை ஓத்த பரஞ்சோதி விநாயகப் பெருமானின் அருளால் நன்கு வளர்ந்த நாற்றை விநாயகரை வணங்கி நடும் அழகைப் பார்ப்பதற்கு பண்ணையாரே வரவேண்டும் எனப் பள்ளன் அழைத்தான்.

(114)

நற்றாயிரங்கல்

விருத்தம்

காமன்மகிழ் மைத்துனனர் பொன்னாலைப்

பதியினுறை காயா மேனி

மாமன்மகிழ் மருமகனர் சுழிபுரம்வாழ்

பரஞ்சோதி வரதர் நாட்டிற்

பூமகள்கேள் வகையையை காணையுடன்

தழல்வடவை பொங்கு காளிற்

சேமநிதி மங்கலமான் சீறழவைத்

தெவ்வாறு செல்கின் றாளே.

காளை - தலைமகன். காளில் - பாலை நிலத்தில். மங்கலமான் - மங்களகரமான மான் போன்ற தலைவி, மான் - உவமையாகு பெயர். சீறடி = சிறுமை + அடி. உவமைப் பொருள்களைச் சீறுகின்ற அடி எனினுமாம்.

மன்மதன் விரும்பும் மைத்துனரும் பொன்னாலைத்தலத்தி லிருக்கும் காயாம் பூ வண்ணரும் தனக்கு மாமனுமாகிய திருமால் விரும்பும் மருமகனும் ஆன சுழிபுரத்தில் இருக்கும் பரஞ்சோதி விநாயகருடைய நாட்டில் இலக்குமி மணாளரான நாரணர் போல் அழகிய இளைஞனுடன் வடமுகாக்கினி போல் வெப்பமுடைய காட்டில் மங்கலமுடையதும் பாதுகாக்கப்பட வேண்டியதுமான தன் சிறிய கால்களை மிதித்து என் மகள் எவ்வாறு சென்றாள்.

(115)

நாற்று நடவு

சிந்து

திங்கள் ளாடப் பணியு மாடத்
திருச்ச டாடவி யாடவே
செறிந்த கனகக் கருக்கை யாடச்
சிந்து ரத்துரி யாடவே
அங்கை மான்மழு வாட வம்புலி
யரவ மாட மன்றினில்
ஆழ ளாரவர் சேய்ய றாளை
யமர்பரஞ் சோதி வயலுளே
கொங்கை யாட மகரக் குழையுங்
கொப்பு மாடச் சுரும்பினக்
கோவை யாடக் கோதை யாடக்
கோலமுத் தார மாடவே
சங்க மாடச் சரிக ளாடத்
தனத்திற் கச்சைந் தாடவே
தயங்கு நாற்றை யொருவர்க் கொருவர்
தள்ளி நடவாரும் பள்ளீரே.

கடுக்கை - கொன்றை மாலை. சிந்துரத்துரி - யானைத்தோல்.
மன்று - கனகசபை. மன்றினிலாடினார் - நடராசப்பெருமான். சேய் -
பிள்ளை. சுரும்பினக்கோவை - வண்டின் வரிசை. கோதை - கூந்தல்,
சங்கம் - சங்குவளையல்; அம் - சாரியை (ஆகுபெயர்). சரிகள் -
கருவளையல். பள்ளீரே - பள்ளப் பெண்களே. வாரும் என்பதில் உம்
- முன்னிலை வினைமுற்று விசுதி புதியன புகுதல் என்பதாம்.

தலையிலுள்ள சந்திரன் ஆட அதனுடன் பாம்பும் ஆட சடை
முடியும் ஆட பொன் போலும் கொன்றை மாலை ஆட யானைத்
தோலும் ஆட அழகிய கையிலுள்ள மானும் மழுவும் ஆட
கனகசபையில் வியாக்கிரபாதரும் பதஞ்சலிமுனிவரும் ஆட

நடனமாடிய சிதம்பர நடராசரின் திருக்குமாரரேயான பறாளை விநாயகரின் வயலில் நாற்று நடும் பெண்களின் மார்புகளை அசைய காதிலணிந்த மகரக்குழையும் கொம்பு எனும் அணியும் ஆட வண்டுகள் கூட்டமாக அசையத்தக்கதாக அவர்கள் தலையிலணிந்த பூமாலை ஆட மார்பிலணிந்த முத்துமாலை ஆட கையிலணிந்த சங்கு வளையல்களும், கறுப்பு வளையல்களும் ஆட மார்பிலணிந்த கச்சை என்றும் ஆடை அசைய வயலில் நடவேண்டிய நாற்றுப் பயிர்களை ஒவ்வொரு பெண்களும் இடைவெளி உண்டாக்கி நடும் வண்ணம் பள்ளிப் பெண்களே வாருங்கள்.

(116)

சின்னி வன்னி நாகி யேகி
 திருவி யுருவி குருவியுஞ்
 சேவி யாவி பூவி யேவி
 செல்லி தன்னுடன் வல்லியும்
 யொன்னி கன்னி வேலி பாலி
 புளகி சிவப்பி கறுப்பியும்
 புலிச்சி கலிச்சி வீரி சூரி
 பூமி யுடனே சோமியும்
 பன்னு சுருதி முனிவர்க் குரிய
 பரன்ப றாளைப் பதியில்வாழ்
 பவள மேனியன் வயலில் நாற்றைப்
 பாழ நடவாரும் பள்ளீரே.

சின்னி முதலியவை பள்ளச்சிகளின் பெயர்.

சின்னி, வன்னி, நாகி, ரகி, திருவி, உருவி, குரவி, சேவி, ஆவி, பூவி, ஏவி, செல்லி, வல்லி, பொன்னி, கன்னிவேலி, பாலி, புளகி, சிவப்பி, கறுப்பி, புலிச்சி, கலிச்சி, வீரி, சூரி, பூமி, சோமி என்னும் பெயருடைய பெண்களே வேதம் ஒதும். முனிவர் கடவுளாய் பறாணையில் உள்ள பரஞ்சோதி விநாயகர் வயலிலே பாடிப்பாடி நாற்றைநட வாருங்கள்.

மருதி டைத்தவழ் பசிய வித்தக
 மரக தப்புயல் மருகனார்
 வலைவ பக்கலி லுறையு முத்தம
 மதக யத்திரு வதனனார்.
 சொருகு கொத்தல ரளக முக்கணி
 யுமைய ளித்திரு புதல்வனார்
 சுழிபு ரப்பதி யால யப்பரஞ்
 சோதி நாயகர் வயலுளே
 மிருவி முக்கயல் சுறவு கிட்டூற
 விரல னித்தொகை பிறழுவே
 மிடத்திற் றொடுத்து முடிக்க நாற்றை
 யெடுத்தி நாங்க ணடச்செய்தோம்
 வெருவி முட்பொதி பலவி னிற்கனி
 சிதற லாண்மிகத் திருக்குடன்
 விழுந்து மீன்கள் குதித்தும் பாயும்
 விடுத்தைப் யாரும் பள்ளீரே.

மரகதப்புயல் - திருமால். வலைவ - வல்லபைதேவி. கயம் -
 யானை. வதனம் - முகம். முக்கணியுமை - மூன்று கண்களையுடைய
 உமாதேவி (முக்கணி - காளி) சுறவு விழிக்கயலைத் தம் மினமெனக்
 கருதிக்கிட்டூற என்க. சுறவு - மருதநிலச்சுறவு என்க.

சூழந்தைப் பருவத்தில் இருமருதமரங்களுக்கு இடையே
 தவழ்ந்து சென்றவரும் பசிய நிறமுடைய திறமையாளரும்
 மரகதமணி போலவும் மழை மேகம் போலவும் காட்சி
 கொடுப்பவருமான திருமாலின் மருமகனும் வல்லபை தேவியின்
 நாயகரும் உத்தம குணத்தினரும் மதயானையின் முகத்தை
 உடையவரும் தனது கூந்தலை கொந்தளமாக முடித்த முக்
 கண்ணியான உமையம்மையாரின் புதல்வரும் சுழிபுரம் பதியில்
 பறாளை என்னுமிடத்தில் உள்ளவருமான சோதிவிநாயகரின்
 வயலிலே, வயலிலுள்ள சுறாமீன்கள் நாற்றுநடச் சென்ற பெண்களின்

கயல் மீன் போன்ற கண்களைத் தம் இனமான மீன்களோடுவெனக் கிட்டச் சென்று பார்க்க நாற்றுநடும் போது விரல்கள் மாறி மாறி அசைய நாற்று மேடையில் பிடுங்கி முடித்து வைத்த நாற்றுக்களை எடுத்து நடும்படி நாம் செயற்பட்டோம். நாற்றுநடும் போது அச்சம் கொண்ட மீன்கள் முட்களால் மறைக்கப்பட்ட பலாக்கனிகள் சிதறும்படி வலிமையுடன் குதித்துப் பாய்வதைப் பெண்களே பாருங்கள்.

(118)

தண்ணென் தொடைய லிதழிப் புங்கவன்

தந்த ஸரொற்றைக் கொம்பனார்

தாரணிப் புவன பூரணப் பரம

காரணப் பொருளு மாயினார்

வண்ணஞ் சிவந்த புரத்தினார் தொந்தி

வயிற்றின் முப்புரி நூலினார்

மஞ்சு சூழ்வொழிற் றென்ப றானையில்

வாழ்பரஞ் சோதி வயலுளே

பண்ணி னிசைந்த சொல்லி லேநுதல்

வில்லி லேயிணை வில்லிலே முலை

பல்லிலேமுலை வல்லி லேயரைப்

பணத்தி லேமஞ்சண் மணக்கிலே

கண்ணி லஞ்சனத் தீட்டி லேநுதற்

சூட்டி லேகுழைத் தோட்டிலேகுழற்

காட்டி லேயிசைப் பாட்டிலேதலை

யாட்டி றானை பள்ளிரே.

தொடையல் - பூ மாலை. புங்கவன் - சிவன். சிவந்த புரத்தினார் - சிவந்த திருமேனியை யுடையவர், புவன மேனியராதலின் இங்ஙனங் கூறினார். தொந்திவயிறு - தொப்பை வயிறு. மஞ்சு - மேகம். இணைவில் என்றது புருவத்தை. முலைப்பல் - முல்லையரும்பை யொத்தபல் முல்லை என்பதன் இடைக்குறை

விகாரம். முலைவல் - முலையாகிய சொக்கட்டான்காய்.
 அரைப்பணம் - அல்குல், நுதற்கூட்டு - நெற்றிப்பட்டம்.
 குழைத்தோடு. தோடு, குழை, தோடு இவைகள் காதணி.
 குழையாகிய தோடு எனினுமமையும். குழற்காடு - உருவகம்.
 ஆட்டிறான் - ஆட்டுகிறான் என்பதன் சிதைவு.

குளிர்ச்சி பொருந்தியதும் மாலையாகவே மலர்வதுமான
 கொன்றையை விரும்பியணியும் சிவபெருமான் அருளிய கூரிய
 ஒற்றைக் கொம்பை உடையவரும் பூவுலகு முதலிய உலகங்கள்
 தோன்றுவதற்குப் பிரதான காரணரும் அழகுமிக்க சிவந்த உடம்
 பினரும் தொந்திவயிற்றை உடையவரும் பூணூல் அணிந்தவரும்
 மழை மேகம் தங்கும் பொழில்களை உடைய பறாளாயில்
 இருப்பவருமான பரஞ்சோதி விநாயகரின் வயலில், பண் இசைச்
 சொல்லும் வில் போன்ற நெற்றியும், சோடியான வில் போன்ற
 புருவங்களும் சொக்கட்டான் காய் போன்ற மார்பகங்களும்
 பாம்புப்படம் போன்ற அரைப்பகுதியும் முகத்தில் பூசிய மஞ்சளும்
 மை தீட்டிய கண்களும் நெற்றிச் சுட்டி என்னும் ஆபரணமும்
 சங்கிலாளான தோடுகளும் காடு போல் நெருங்கிய நீண்டு வளர்ந்த
 கூந்தலும் ஆகிய அழகை வெளிப்படுத்தி, இசைப்பாட்டையும்
 பாடும் நலத்தை கேட்டு பண்ணைக்காரன் தன் தலையை அசைத்து
 மகிழ்ந்தான்.

(119)

தேழப் பொருளைப் புதைத்துக் கொழித்துக்

தெளித்துக் குழைத்து வழத்தநால்

தெள்ள நாவ ருள்ள மேலுறை

தேவ னார்திரி கோவனார்

வாழச் சிறுகு மிடைப்பு லோமசை

மகிழ்நன் டூசீத்த வரதனார்

மண்ட லம்புகழ் தென் றாளை

வாழ்பரஞ் சோதி வயலுளே

கோழ வளைந்த கரும்பு ஞரங்
 குனிக்கு மிந்திர சாபமாக்
 கொழம ருங்குன்மின் எனக வேநுதல்
 குழவிப் பிறையி னிலங்கவே
 யாழச் சரிந்த கோதை மேகங்க
 ளாகத் தரளக் கோவையை
 யாலிக் குலமென்று பீலிக் குலமயி
 லாலிய் பதைப்பாரும் பள்ளீரே.

பொருளை - உண்மைப் பொருளை. தேடி - ஆராய்ந்து,
 நாவர் - ஈண்டு மெய்யடியார். திரிகோவனார் - மூன்று
 கண்ணையுடையவர், (கோ - கண்). புலோமசை - இந்திராணி.
 புரூம் - புருவம். இந்திர சாபம் - இந்திரதனு. மருங்குல் - இடை.
 குழவிப் பிறை - இளம்பிறை. ஆலிக்குலம் - மழைத் துளியின்
 தொகுதி, ஆலாங்கட்டியின் தொகுதியுமாம். ஆலிப்பதை -
 ஆரவாரிப்பதை.

உண்மைப் பொருளை ஆராய்ந்து மறைந்த நிலையினை
 அடையாளம் காட்டி பின் தெளிவாகப் புகட்டும் உண்மை
 நூல்களைப் போதிக்கும் நாவுடையோரின் உள்ளத்தில் உறையும்
 தேவரும், முக்கண்ணரும் சிற்றிடை அழகுடைய இந்திராணியின்
 கணவனான இந்திரன் காவிரியாறு வேண்டிப் பூசிக்க வரம்
 கொடுத்தவரும் பூவுலகு மதிக்கும் அழகிய பறாளாயில்
 இருப்பவருமான பரஞ்சோதி விநாயகரின் வயலில் நுனி வளைந்த
 கரிய புருவமானது இந்திரனில் வில் என்னும் படியும்
 கொடிபோலும் இடை மின்னலாகவும் நெற்றி அட்டமிச்சந்திரனாக
 அமையவும் அசைந்து குலைந்த கூந்தல் மேகங்களாகவும்
 அவர்களின் முத்து மாலையை மழைத்துளிகளாகவும் நம்பி
 மயில்கள் ஆடுவதைப் பள்ளிப் பெண்களே பாருங்கள்.

(120)

நாளுங் கலியைத் துறப்பதே யன்றி
 நாளை வாவுவன் றுரைத்திடான்
 நம்பி னோர்க்கருள் தருத யாபரன்
 வெம்பி னோர்க்கறி யேறானான்
 வானின் றடக்கைச் சந்தர் சேகர
 மான முதலி வாழுவே
 வரந்தந் நுதவு தென்ப றாளை
 வாழ்பரன் சோதி வயலுளே
 தானிற் பதும ராகச் சுவடு
 தயங்கு சுப்பிரம் பதியவே
 சருவிச் சருவி யொருவர்க் கொருவர்
 தயங்கு நாற்று நடுகைக்கே
 மீளத் திரும்பிப் பள்ளனைப் பார்த்து
 வெண்ணகைத் தரளங் காட்டவே
 வெருவிப் பங்கயங் குவியக் காவிகள்
 வெழப்பதைப் பாடும் பள்ளீரே.

கலி - வறுமை. வெம்பினோர் - பகைத்தோர். அரியேறு -
 ஆண்சிங்கம். சந்திரசேகரமானாமுதலி - ஓர் வள்ளல். பதுமராகச்
 சுவடு - பதுமரேகை. சுப்பிரம் - ஒளி, வெண்மையுமாம். சருவிச் சருவி
 - மிக நெருங்கி, (சருவுதல் - நெருங்குதல்). வெண்ணகைத் தாளம்
 காட்ட என்றது சிரித்தலை. பற்களின் ஒளியைச் சந்திரிகையென்று
 தாமரை குவிதலையும் நீலோற்பலங்கள் மலர்தலையும் பாருங்கள்
 என்றார்.

தினமும் தன்னை அடைந்தவர் வறுமையை முற்றாகப்
 போக்குவதே யொழிய நாளைக்கு வாருங்கள் என்று சொல்லான்.
 தன்னை நம்பினவர்களைக் காக்கும் கருணை மிக்கவன்.
 படைத்தவரை எதிர்க்கும் ஆண்சிங்கம் போன்றவன். தன் நீண்டு
 வலிய கையில் வாளை வைத்திருக்கும் சந்திரசேகரமான முதலி
 என்பவர் வாழ்க. வணங்கியவர் வேண்டும் வரங்களை அருளும்

பரஞ்சோதி விநாயகரின் வயலில் தம் காலில் உள்ள பதுமரேகை பதியும்படி ஒருவரை ஒருவர் நெருங்கி நின்று பிடுங்கிய நாற்றுக்களை நடும் போது பின்புறம் திருப்பிப் பள்ளனைப் பார்த்துச் சிரிக்க அவர்களது முத்துப் போன்ற பல்வரிசையின் ஒளியைச் சந்திரன் என்று கருதி தாமரைகள், அச்சத்துடன் குவிய நீலோற்பவ மலர்கள் மலர்வதைப் பள்ளிகளே பாருங்கள்.

(121)

அத்தி மணிச்சுழ கைத்துயி லிற்பயில்

பச்சை முகிற்கொரு மருகனா

ரத்தி முகத்தவர் நித்தர் விழித்திரி

யற்புத வித்தகர் வயலுளே

முத்து முலைச்சிய ரக்கு வலைச்சிய

ற்ற விடைச்சியர் நடுகைக்கே

முத்தை யனத்திரண் முட்டை யெனச்சிறை

கட்டி யணைக்குது பள்ளீரே.

அத்தி - பாற்கடல். சுடிகை - உச்சி, முடி. இங்கே (ஆதிசேடன்) உச்சி. பச்சைமுகில் - திருமால், அன்மொழி. அத்தி - யானை. விழித்திரி - மூன்று கண், திரிவிழி என மாறுக. முத்து - முத்துமாலை, ஆகுபெயர். அக்குவலைச்சியர் - சங்காலாகிய வளையலை யுடையவர், - வளைச்சியரென்பது வலைச்சியர் என லகரளகர ஒற்றுமையால் நின்றது. அன்னத்திரன் - அன்னக்கூட்டம். சிறை - சிறகு, அணைக்குது - அணைக்கிறது என்பதன் சிதைவு.

பாற்கடலில் பாம்பணையில் அறிதுயில் புரியும் பச்சை முகில் வண்ணனாகிய திருமால் மருகரும் யானை முகத்தரும் நித்தியப் பொருளானவரும் முக்கண்ணரும் அதிசயம் மிக்க ஆற்றல் உடைய பறாளாய் விநாயகரின் வயலில் முத்துமாலை புரளும் மார்பினை உடைய சங்காலான வளையல்களை அணிந்து இல்லாதது போலும் இடையை உடைய பெண்கள் நாற்று நடும்

போது வயலிலிருந்த அன்னப் பறவைகள் அச்சத்துடன் தமது இறக்கைகளால் அணைத்தும் பாதுகாப்பதைப் பெண்களே பாருங்கள்.

(122)

வழக்குள் சகல கலைகள் போற்றும்

வள்ள லைங்கர னாட்டிலே

தெரிக்குங் கழனிப் பயிர்கள் வளர்ந்து

செறிந்து விளைந்து சரிந்தவே.

ஐங்கரன் - விநாயகன் செறிந்து - நெருங்கி, சரிந்த - சாய்ந்த, அன் - சாரியையின்றி வந்தது.

ஆராய்ந்து தெரிந்தெடுத்த சகல கலைகளும் போற்றும் பறாளாய் விநாயகர் நாட்டிலே சிறந்த வயல்களில் நெற் பயிர்கள் நெருக்கமாக விளைந்து சாய்ந்து காணப்படுகின்றன.

(123)

தேன்பயி லுந்தடல் சோலைப்பெருந்

தென்பறாளைமி னாதன்றிகழ்

வான்செறி யும்பண்டை மீதேகதிர்

வாய்க்குங்குலைச் செந்நெறானே

கவன்பிறை நேரிரும் பாலே மள்ளர்

கொய்து செய்தே வைக்கும்வேலைக்

காண்செறி தாமரைப் பூமே லன்னங்

கண்டுவில் பாரும் பள்ளீரே.

குலைச்செந்நெல் - நெற்குலைகளையுடைய செந்நெற்பயிர். கூன்பிறைநேர் இரும்பு - வளைந்த பிறையை யொத்த அரிவாள், இரும்பு - கருவியாகு பெயர்.

தேன் நிறைந்த பெரிய சோலைகளையுடைய அழகிய பறாளாய் விநாயகரின் பெருமையான பண்ணை இடங்களில் நன்கு விளைந்த செந்நெற்கதிர்களை வளைந்த பிறை போன்ற இரும்பால் செய்த கருவிகளால் அரிந்து அரிந்து வைக்கும் சமயத்தில்

பக்கங்களின் நெருங்கி வளர்ந்து மலர்ந்த தாமரை மலர்களிலே
அன்னங்கள் நித்திரை செய்வதைப் பெண்களே காணுங்கள்.

(124)

கொந்தவிழ் தாமப் பொற்றொடை யான்மத

குஞ்சர வானமுடையா னனு சுவன்

ற்றி சூலன் றரு பாலன் புண நூலன்

கந்தனை வாய்த்திடு துணையா னன்பர்

கருத்திலேயன் றிணையான் றழை காதன் றெய்வ

நாதன் சிவபோதன் றிருநாட்டல்

செந்துவர்க் காய்க்குவை கனத்தேய் வயற்

செந்நெற் குழாங் குயத்தாலே யரிதீரம்

மரி தீரம் மரி தீரம் மெனு நேரம்

வெந்திறல் வேலை யடர்ந்த தேவரி

மேவு கயற்கண்ணியாரே வாழை மேற்றினீ

குவைத் தாற்றினீ கவி யேற்றந் தனைப் யாரீர்.

திரிகுலன் - சிவன். குயத்தால் - அரிவாளால். அரிதீர் -
அரிவீர், அரிவீர் என்பது அரிதீர் எனத் துச்சாரியை பெற்றது,
அடுக்குவிரைவின் மேற்று. கவி - குரங்கு.

மகரந்தம் வெளிப்படும் கொன்றை மாலை அணிந்தவரும்
மதயானை முகத்தரும் அடியார்க்கு ஆதரவாக இருப்பவரும்
சூலபாணியாம் சிவபெருமான் அருளிய குமாரரும் பூணூல்
அணிந்தவரும் குமாரக் கடவுளைத் தம்பியாக உடையவரும் அன்பர்
நினைவில் பொருந்தியிருப்பவரும் தொங்கும் காது உடையவரும்
தேவர் தலைவரும் சிவஞானத்தைப் போதிப்பவருமான பறாளாய்
விநாயகர் நாட்டில் சிவப்பான பழங்களைக் குலைகுலையாக
உடைய கமுகுகளின் பக்கத்தேயுள்ள வயல்களில் விளைந்த
செந்நெற்பயிர்களை அரியுங்கள், அரியுங்கள் என்ற ஆரவாரம்
நிறைந்த வேளையில் வாழை மரங்களின் குலைகள் மீது குரங்குகள்
ஏறியிருந்து பார்ப்பதை செவ்வரிபடர்ந்த கயல்மீன் போலும்
கண்களை உடைய பெண்களே பாருங்கள்.

(125)

வீறயர் பாரதக் கதைநூ லம்பொன்
 மேருவிற் றீட்டிய பெருமான் றிரை
 யாறணி சேகரன் மருமா னானை
 மாமுகன் தன்றிரு நாட்டிற்
 காறகை யாவெழு சாலிப் பசங்
 காயழ யோதையைக் கண்டே வயற்
 சேறனை மீன்குதித் தறுமீன் மட்டுஞ்
 சேர்வது பாடும் பள்ளிரே.

ஆறு அணிசேகரன் - கங்கையைத் தரித்த சிரசையுடையவன்
 (சிவபெருமான்). கால் தகையா - காற்றைத்தடுத்து. சாலிப் பசங்காய்
 - நெற்பயிரியின் முதிர்ந்த நெற்குலை. அறுமீன் - ஆரல் மீன்
 (ஆகாயத்தில் தோன்றும் நட்சத்திரம்).

பெருமையுடைய பாரதக் கதையினை அழகிய
 பொன்மயமான மகாமேருவில் எழுதியவர் கங்கையைத் தரித்த
 சிவபெருமானின் மூத்தபிள்ளையான ஆணைமுகக் கடவுளின்
 நாட்டில் காற்றைத் தடுப்பது போல் நெருங்கி வளர்ந்து விளைந்த
 நெற்கட்டுக்களை அடித்து நெற்களை உதிர்த்தெடுக்கும் போது
 உண்டான சத்தத்தைக் கேட்டு வயற்சேறுகளில் உள்ள மீன்கள்
 அஞ்சித் துள்ளும் போது ஆகாயத்திலுள்ள கார்த்திகை நட்சத்
 திரங்கள் இருக்கும் இடம் வரை செல்வதைப் பெண்களே பாருங்கள்.

(126)

சோதியாகும் பரராசசேகரன் தன் குலத்
 துதித்து நித்தம யாரோர் பரவி ஏற்றிரும்
 நீதிமன்னர் புகழ் அமரர் தொழு
 நின்ற கதிர்காம சேகரக் கோனும்

புகழ் என்னும் ஒளியுடைய பரராசசேகரனின் மரபில்
 தோன்றி எக்காலமும் உலகர் வணங்கிப் போற்றும் நீதி நிறைந்த
 மன்னர் புகழ்த்தக்கதாகவும் தேவர் வணங்கத்தக்கதாகவும் விளங்கிய
 கதிர்காமசேகரர் என்னும் தலைவனும்.

(127)

நீர் பொருந்திய நிறையொடு நல்

நீதி மேவிய நித்திய கல்யாணன்

நீர் பொருந்திய அமரர் தொழ தனிப் புலி

சிங்க முதலி யென்னும் வேரும்.

தண்ணீருக்கு உரியதான நிறைவோடு நல்ல நீதியும் உடைய
நித்தியகல்யாணன், திருநீறு அணிந்த தேவர் வணங்கும் தன்மை
யுடைய தனிப்புலிசிங்க முதலியார் என்னும் குல ஆதாரரும்.

(128)

திருவுலா புயத்தினன் வீரங் கொள்

தெரியல் சேருஞ் செழுமணி மார்பன்

தரும சீலன் சுப்பிரமணிய பிள்ளைத்

தன்முகைச் சத்துருக் குல சேகரனும்

வீரலக்குமி உலவும் புயத்தை உடையவரும் வெற்றி மாலை
அணிந்த ஒளிமிக்க மார்பை உடையவரும் தாண்டுகைப் பெருமை
உடைய குலசேகரமுதலியும்.

(129)

துதிக்கு எண்பது தேசமெல்லாம் புகழ்

தூயன் ஊர ரசர் நானும்

மதிக்கும் வள்ளல் தேவர் தொழ நின்று

மாவிரடி சின்னத்தம்பியா ரெனும் யுபதியோனும்

எண்பது தேசத்தவராலும் வணங்கப்படும் புகழும் புனிதத்
தன்மையும் உடையவர் சொந்தக் கிராமத்தலைவர் தினமும்
பெருமையாக நினைக்கும் படியான வள்ளன்மையும் உடையவர்
தேவர்களும் மதிக்கும் குலச்சிறப்பை உடைய சின்னத் தம்பியார்
என்னும் அரசனும்.

(130)

கதிக்கும் பைந்தமிழ் பாவலரைத் தினங்

காத்தவன் கலி தீர்த்தவன் சீரு

நிதிக்கு யேரன் நிகர் செல்வன் காவலர் தொழ

நின்ற குலசேகர பூபதி தானும்

நற்கதியளிக்க வல்ல நூல்கள் செய்யும் பைந்தமிழ் மொழி
வல்ல புலவர்களை நாள்தோறும் காப்பாற்றுபவர், தன்னை
அடுத்தவர்களின் வறுமையைப் போக்குபவர் பெரும் செல்வத்துக்கு
அதிபதியான குபேரனைப் போல் செல்வமுடையவர் அரசர்
மதிக்கும்படி விளங்கிய குலசேகரப்பூபதி என்பவரும்.

(131)

எண்மசையும் புகழ் மணக்கும் ஏந்தல்

எம்கலியினை ஓட்டும் எங்கள் ஆண்டே

தண்மகை குலசேகர பூபதியென்றே சொல்லும்

திருச் சேரீழ மண்டலப் பள்ளி நானே

எட்டுத் திக்குகளிலும் வாழ்பவர் அறியும் படியான
புகழுடையவர் எமது வறுமையைப் போக்கும் எசமான். தண்டிகைக்
குலசேகர பூபதி என்று எவரும் அழைக்கும் பண்ணையாரின்
செல்வம் நிறைசூழமண்டலப் பள்ளி நானே.

(132)

சுயம்

திபம் பிரின்டேரன், 717, கே.கே.எஸ் வீதி, யாழ்ப்பாணம்,
T.P : 0772506234